

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/18, marraskuu-joulukuu 2018, 17. vuosikerta, irtonumero 2 €

Uusliberalismi kuriin - pelastetaan planeetta !

Asevarustelu pysäytettävä Pohjolassa s. 2
Nuku toveri, sinun vartiovuorosi on ohi. 3
Taistelu työehdoista s. 4
Sote-tuleva vaalien pääteema s. 5
Raideliikenne voiton välineeksi s. 6
Toivon sanoma Meksikolle 2 s. 10
Taistelu ilmaston puolesta s. 14
Poliittinen kuuhunta Venäjällä s. 17

Väki protestoi ilmaston puolesta 18.10.2018. Eduskuntatalolle marssi 14000 protestojaa. Mielialat kypsyvät kapitalismia vastaan.

Eduskuntatalolle 18.10. marssineet joukot vaativat ilmaston eteen tekoja, "koska keinot asian ratkaisemiseksi ovat olemassa". Asia on oikea. Sairas ilmasto kurittaa eniten köyhää kansaa. Ymmärtävätkö tämän ne, joilla on valta. Kapitalismin talouden laki on tavaratuotanto. Hiilinielujä he hakevat voidakseen tuottaa uutta tavaraa - myyntiin. Nälänhädän ja asevarustelun poistamiseen on myös keinot. Tarvitaan kansanrintama, joka laittaa kapitalistit järjestykseen ja toteuttaa nämä keinot.

Sivut 14, 18 ja 20

Valmistautukaa torjumaan Sote-kaappaus

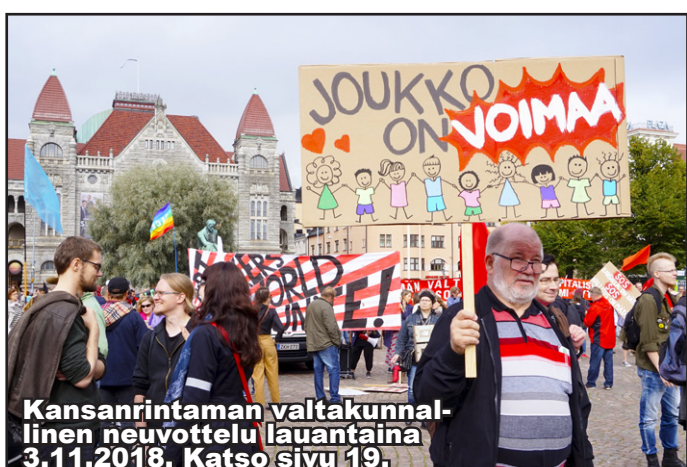

Vain 18 % hyväksyy sote-kaavailut. Silti esitystä viedään eteenpäin kuin "käärmettä pyssyyn".

Sote-ryöstön osalta kapitalistit eivät luovuta. Keskusta haluaa maakunnat ja Kokoomus yksityistää terveystoimen. Se on huippukunnossa ja on terveysalan kapitalisteille rahasampo. Uusliberalismin ideologiaan kuuluu kunnallisen demokratian mitätöinti ja terveystoimen kaappaus voittojen välineeksi. Työelämän osalta hallitukset ovat vuosina viime vuosina heikentäneet työelämän ehtoja. Viimeksi ovat tappelun kohteina olleet irtisanomissuoja ja työttömien asema. Siksi hallituksen suunnitelmat tulee lopullisesti perua.

Sivut 4, 5, 7 ja 8

Vain laaja kansanrintama kykenee muutokseen

Kansanrintaman valtakunnallinen neuvottelu lauantaina 3.11.2018. Katso sivu 19.

Ongelmat kasaantuvat mm. työelämän ja perusturvan alueella. Kalliilla nato-manöövereilla kärjistetään sotilaallista tilannetta. Ilmastomuutos ja sodat tuovat muutoksia elämäämme. Tilanteen synnyttää uusliberalistinen kapitalismi. Menetyksen pelossa perinteiset työväenpuolueet alistuvat toimimaan sen puitteissa. Vielä ei ole poliittista voimaa torjumaan tätä. Olemme rakentamassa demokraattista kansanrintamaa, jolla on yhteinen päämäärä: Uusliberalistiselle komennolle luodaan poliittinen vaihtoehto. Osallistu työhön.

Katso sivut 2 ja 19

Sivut 2-3

- Hallituksen tuhoisaa politiikkaa
- Asevarustelu pysäytettävä
- Miksi kansanrintama?
- Zahartshenkon muistolle
- Taisi mennä siemenperunatkin

Sivut 4-5

- Taistelu työehdoista
- Liittoon kuulumattoman valitus
- Yleislakon vuoro
- Sote tulee kaataa
- Irtisanomissuojan heikennystä
- Sote:n mallimaa

Sivut 6-7

- Raideliikenne voitonteon välineeksi
- Terveystoimi liiketoiminnaksi?

Sivut 8-9

- Pienituloisten ihmisarvo
- Mielenterveystyö ja Sote
- On virhe leikata lähipalveluja
- Totuus porvarin suusta
- Todistamisen taakka
- Omerta-vaikenemisen laki
- Pian eläkeläisillä on ystäviä

Sivut 10-11

- Toivon sanoma Meksikolle
- Meksikon kampuksilla kuuhuu
- Muuttuuko ihminen?
- Minulla on unelma

Sivut 12-13

- Sota kypsyi kapitalismin sisällä
- Yrittäjät jakavat ruokaa

Sivut 14-15

- Ilmasto vaatii nopeita toimia
- Ilmasto- luokkataistelukyky
- Globalisaatio tuo vallan rikkaille
- Rooma ja USA

Sivut 16-17

- Kommuunit tai ei mitään
- Kuuhaa Venäjällä
- Synninpäästöä?

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Monsanto ja Bayer yhteen
- Hyönteiset hyvinvoinnin este?
- Ympäristöystävällistä maanpuolustusta?
- Laki on kuin se kirjoitetaan?

Latinalainen Amerikka luokkataistelun kärjessä:

Sivu 10..

- Toivon sanoma Meksikolle (2/2)

Sivu 11

- Mexicon kampuksilla kuuhuu

Sivu 13

- Kommuunit tai ei mitään

K

ansanääni

Kaikkien maiden proletaarit -liittyykää yhteen!

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 29.10.2018

Hallituksen politiikka on tuhoisaa Suomelle

Ammattiyhdistysliikkeen kimppuun on hyökätty viime aikoina voimakkaasti sosiaalisessa ja muussa mediassa. Syynä ovat ammattiliittojen järjestämät poliittiset lakot, joilla on vastustettu hallituksen ai-keita heikentää pienten yritysten työntekijöiden irtisanomissuojaa. Ay-liikettä on syytetty ulkoparlamentarisesta vaikuttamisesta jo-ka on arvostelijoiden mielestä ristiriidassa parlamentaarisen demo-kration kanssa. Kirjoittelu on paljastanut suorastaan vihamielisen asenteen työntekijöiden oikeuksista huolehtivia järjestöjä kohtaan.

Ay-liikkeessä on toki paljon arvostelemisen aihetta, mutta hyvin toisen-laisilla perusteilla kuin valtajulkisuuden piirissä. Keskusjärjestöt ovat kiel-tämättä pöhöttöyntyneitä ja sopeutuneet vallanpitäjien joukkoon siinä mis-sä porvarilliset puolueet ja muut toimijat. Liikkeen johdon ylisuuret palk-kiot ovat herättäneet närää kenttävään keskuudessa samaan aikaan kun ay-pomot ovat suostuneet työntekijöiden palkkoja alentavan kiky-sopi-muksen kaltaisiin katastrofeihin. Juuri nyt on jonkinlaisia merkkejä siitä, että ay-liikkeen johto on kentän vaatimuksesta tiukentamassa linjaansa.

Ay-liikkeen porvarilliset arvostelijat pitävät liikkeen nykyistä vai-kutusvaltaa liian suurena ja esittävät muun muassa poliittisten lakkojen kieltämistä. Todellisuudessa tilanne on sellainen, että työnantajien, kap-italistien ja maamme hallituksen vyörytystä ei pystytä torjumaan vetoa-malla näiden hyväntahtoisuuteen ja pyrkimällä välttämään vastakkainas-ettelua. Työnantajaleiri ampuu itse kovilla panoksilla. Se käyttää empimät-tä kaikkia ulkoparlamentaarisia keinoja asiansa ajamiseen. EK, Suomen Yrittäjät, Keskuskauppakamari ja muut vastaavat järjestöt painostavat ja lobbaavat ankarasti maan hallitusta, mikä näkyy hallituksen politiikassa hyvin selvästi.

Hallituksen politiikka on monellakin tavalla hyvin vahingollista Suomelle. Mediassa ei haluta kertoa viljelijöiden ja maidontuottajien ah-dingosta, joka johtuu Venäjä-pakotteista. Suomen ei Venäjän rajanaapuri-na kannattaisi olla mukana pakoterintamassa lainkaan. Pakotteille ei näy loppua, sillä Venäjä ei tule luovuttamaan Krimin Naton kynsiin ja Ukrainan hallinto on tiukasti lännen ohjauksessa. Pakotteiden perusteet ovat kei-notekoiset. Venäjä ei ole tehnyt mitään sellaista josta olisi pitänyt seurata näin ankaria toimenpiteitä sitä vastaan. Kyse on verukkeesta jonka varjol-la länsi pyrkii saartamaan Venäjää niin taloudellisesti kuin sotilaallisesti.

Suomi aikoo korvata nykyiset Hornet-hävittäjät uusilla koneil-la lähivuosina. Ainakin kokoomuksen ja keskustan piirissä on esitetty, että suostuminen hävittäjähankintoihin on kynnyksysymys seuraavaan hallitukseen osallistumiselle. Tämä on sinällään pöyristyttävä, demokra-tiaa halveksuva esitys. Sitäkin karmeammaksi asia muuttuu, kun tarkas-tellaan tulevien hävittäjien hintalappua. Köyhänä tyhjätaskuna mielel-lään esiintyvä Suomi on yhtäkkiä rikas kuin kraisos; hävittäjät saattavat maksaa koko elinkaarensa osalta jopa 30-60 miljardia euroa, riippuen ske-naariosta.

Monien asiantuntijoiden mukaan hävittäjät eivät ole kovinkaan tehokas puolustuksellinen ase. Suin surminkaan ei haluta myöntää, että kyse on hyökkäyksellisestä hankinnasta. Jos oikeasti haluttaisiin sat-sata puolustukseen, olisivat ilmatorjuntaohjukset sotilasasiantuntijoiden mukaan huomattavasti edullisempi ja tehokkaampi vaihtoehto. Toden-näköisesti USA:sta hankittavat hävittäjät ovat kuitenkin ennen muu-ta poliittinen signaali Suomen uskollisuudesta USA:n ja Naton suunta-an. Kansa joutuu maksumieheksi tässä järjettömän kalliissa ja poliittises-ti riskialttiissa operaatiossa.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐

Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐

Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐

Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilaus-maksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan eh-dottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinu-le. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansan-aani@gmail.com.

"Kansanrintama-Vaihtoehto uusliberalismille" FB-keskusteluryhmä

Keskustelusivusto perustettiin, kun 2018-kesän aikana käydyin kes-kustelun jälkeen katsottiin, että nyt tarvitaan vastavoima ja vaihto-ehto uusioikeistolaiselle yhteiskuntapolitiikalle. Markkinatalous pe-rustuu ajatukseen, että markkinavoimien keskinäinen kilpailu pa-kottaa tuottajat kehittämään toimintaansa tuottaakseen kilpaili-jaansa enemmän voittoa. Tällaisella kontrolloimattomalla markkina-voimien kilpailulla on raaka varjopuolensa. Sillä hädätään pienem-mät toimijat markkinoilta. Tuotantokustannusten jatkuva vähentä-minen luo työttömyyttä. Kilpailun nimissä pyritään pakottamaan jo-pa palkansaajat kilpailemaan sillä, kuka kykenee eniten alentamaan toimeentuloaan, jotta "isännän yritys" kestäisi kilpailussa ja oma työpaikka säilyisi. Kaiken alistaminen markkinoiden edulle tuottaa monia meille tuttuja yhteiskunnallisia ristiriitoja; työttömyyttä, so-siaalista turvattomuutta, ilmastomuutosta, sotia, pakolaisuutta ym.

Markkinataloudessa tälle tendens-sille työväenluokka ja työväenlii-ke ovat muodostaneet vastavoi-man, joka on kapitalisminkin olois-a kyennyt tasaamaan yhteiskun-nallista tulonjakoa. Globalisaation ja uusliberalismin oloissa tätä vas-tavoimaa ei ole tai se on hyvin heik-ko. Tämän seuraukset tunnemme. Kotimaassamme lähin vaara on, et-tä menetämme rautatiet ja tervey-denhuollon kapitalisteille.

Asemansa vuoksi perinteiset työväenpuolueet tyytyvät esit-tämään pieniä reformeja uuslibe-ralistiseen politiikkaan, mutta eivät esitä sen muuttamista. Tämä mark-kinaliberalismi ruokkii itse itseään. Jos yksi kerta suostutaan työajan pidennykseen, samaa vaativat ka-pitalistit uudelleen jne. Perusturvan heikentäminen on kyetty muutta-maan yritysten kilpailukykyä lisää-väksi tekijäksi. Markkinavoimat on pakotettava tyytymään pienempiin voittoihin ja suurempi osa tuotetus-ta arvosta tulee käyttää yhteiskun-nan monimuotoiseen kehittämi-seen. Uusliberalismi taloudellisenä toimintamenetelmänä tulee lyödä takaisin. Tämä tulee olemaan "val-lankumouksellinen" muutos, kuten 80-luvulla oli siirtyminen kapitalis-min sääätelytaloudesta uusliberalis-miin. Se ei tapahdu alkuvoimaisesti, vaan vaatii tuekseen joukkoliikkeen. Muutos irti uusliberalismista on täy-sin mahdollinen ja aivan välttämät-ön. Kyse on voimasta, kykenem-mekö pakottamaan kapitalistit tä-hän muutokseen.

"Kansanrintama-Vaihtoehto uusliberalismille" fb-ryhmä pe-

rustettiin, että voimme käydä po-liittista ja teoreettista keskustelua kysymyksistä, miksi ja miten omak-sumamme tehtävän suoritamme. On sanomattakin selvää, että tehtä-vään tulee orientoitua pitkällä täht-äimellä. Meillä löytyy henkilöitä, ryhmiä ja liikkeitä, jotka ajavat omia tärkeitä yhteiskunnallisia tavoittei-taan, mutta joiden esteeksi muo-dostuu kova markkinakapitalismi. Siksi lainomaisesti liikkeen yhteisek-si päämääräksi asetuu muutos "irti uusliberalismista".

Nämä puitteet sanelevat ryh-mässä keskustelun luonnetta. Nykyisessä tilanteessa ainoa tulok-seen johtava lähtökohta on, että hy-väksymme ja siedämme erilaisuuk-sia. Useat erimielisyydet tasoittuvat ja selkeytyvät keskustelun kulussa. Luonnollisesti ryhmässä pidetään yllä "perälautaa", jossa torjutaan fa-sistiset, rasistiset yms. mielipiteet, sekä henkilöön menevät loukkauk-set ja karkea kielenkäyttö ym. Jos ryhmään ilmestyy häirikköjä, joiden tarkoitus näyttää olevan keskus-te-lun tietoinen häirintä, keskustele-vat moderaattorit näistä tapauksis-ta ennen mahdollista ryhmästä sul-kemista.

Ryhmän moderaattorit

Laajenevia ja Venäjää läheneviä provokaatioita

Pohjois-Norjassa, -Ruotsissa ja -Suomessa alkoi 25.10. 2018 alkaen Naton Trident Juncture 2018 -sota-harjoitus. Siihen osallistuu suunnitelmien mukaan 40 000 sotilasta, Suomestakin 2000. Samoin hävit-täjäkoneita ja sotalaivoja. Rovaniemen lentokenttä tulee olemaan Naton käytössä. Vastalauseena Rau-hanpuolustajien Lapin piirijärjestö järjesti Rovaniemen Lordi-aukiolla la 27.10. klo 12 protestin. Paikal-la Kerstin Tuomala laati vastalauseena Suomen päättäjille osoitetun seuraavan kirjoituksen:

Sotaharjoitukset SEIS! - verorahat palveluihin!

Me Lapin Rauhanpuolustajat kat-somme että maailman kiristy-neessä tilanteessa on otetta-va järki käteen ja työskenneltä-vä liennytyksen puolesta. Esimer-kiksi lentosotaharjoitus Itä-me-ren yllä Ruotsin ja USAn kanssa yhtäikaa Eestin Ämarissä tapah-tuvassa sotaharjoituksen kanssa on suorastaan provosoiva Venä-jää ajatellen. Samoin paheksu-me sitä, että Suomi osallistuu maa-ilman suurimpaan lentosotaharjoi-tukseen Arctic Challenge Exercise 2015 (ACE 2015) 25.5. - 4.6. ja sal-lii sen tapahtuvan myös Lapin käsi-varren yllä. Erikoisen traaginen täl-lainen salliminen on, koska se ta-pahtuu juuri porojen vasomisai-kaan häiriten sitä. On suunnitel-tu että 100 konetta on yhtäikaa il-massa. Tällainen lentäminen on

kallis ja aiheuttaa saasteita. Verora-hoja tarvitsemme ihmisten elämi-sen turvaamiseen, ei jännityksen li-säämiseen.

Vaadimme että Suomi sa-noutuu irti Isäntämaasopimuk-sesta Naton kanssa. Tämä sopi-mus on päätetty kansan selän ta-kana kabineteissa, ja siksi se ei voi olla sitova. Vaadimme myös et-tä Suomen päättäjät ja edustajat palaavat liennytyksen ja diploma-tian linjalle toimien rehdisti ja oi-keudenmukaisesti sekä kotimaas-sa että kansainvälisesti.

Suomi on toiminut isäntänä ACE-harjoituksen 2017 aikana, jol-loin koneet lensivät yli suurta osaa Lappia ja Rovaniemen lentokent-tä oli tukikohtana josta nousi-

vat myös Nato-koneet. Suomi on myös osallistunut Ruotsin isännöi-mään Naton suursotaharjoituk-seen Aurora17, ja nyt 25.10.-7.11. 2018 Norjan isännöimään Trident Juncture 18 suursotaharjoituk-seen, jonka skenario käytännössä on, että Venäjä hyökkää Pohjolaan, Rovaniemen kenttää käytetään tu-kikohtana ja sieltä nousevat paitsi suomalaisten myös USAn ja Belgi-an hävittäjät.

Lapin Rauhanpuolustajat järjestivät mielenosoituksen tä-tä milettömyyttä vastaan, johon osallistui kymmenkunta ihmistä. Naton sotaharjoitukset toistuvat yhä useammin ja laajenevat kool-taan ja lähenevät lähenemistään Venäjän rajoja.

Kerstin Tuomala
Simossa, 27.10.2018

Suomen Rauhanpuolustajien Lapin piirijärjestö ry.: n protesti Rovaniemen Lordi-Aukiolla 27.10.2018

Aleksander Zahartsenko (1976-2018): "Nuku, toveri, sinun vartiovuorosi on ohi"

Seurasin tilaisuutta osana suomalaisen aktivistiryhmän Donbassiin suuntautunutta turistimatkaa heinäkuussa 2016.

Ihailin Zahartsenkoa erityisesti omaa Viron taustaani vasten. Toimittajana olin nähnyt, miten lännen suojeluksessa Virossa alkoi niin sanottu derussifikaatio. Venäläiset kadottivat kansalaisuutensa ja oikeutensa kieleen. Heidän uskonnollisia oikeuksia rajoitettiin ja ennen kaikkea heidän oikeutensa neuvostohistoriaan kiellettiin. Derussifikaation päämäärä oli tehdä kaikesta sosialistisesta menneisyydestä rikollista. Zahartsenko asettui vastustamaan tätä kaikkea. Hänestä tuli se muuri, johon lännen hyökkäys idässä pysähtyi.

Yhdysvaltain tuella Kiovasa valtaan nousseet banderistit alkoivat kaataa Leninin patsaita keväällä 2014. Itä-Ukraina nousi vastustamaan Kiovan junttaa ja seurasi Ukrainan sisällissota. Donetskin ja Luganskin alueet julistautuivat itsenäisiksi kansantasavalloiksi. Zahartsenko nousi Donetskin kansantasavallan pääministeriksi elokuussa 2014.

Donetskin keskustan ylpeys on edelleen Leninin patsas. Zahartsenkon johdolla Donetskin kansantasavaltaa kehitettiin sosialistisena. Oligarkkien omaisuus kansallistettiin. Historian kirjoitus otettiin jälleen venäläisten omaan hallintaan. Neuvostoliiton historia ei

Donetskin kesä 2016 oli kuuma. Zahartsenko liikkui sotilaspuvussa turvamiestensä ympäröimänä. Hän hiukan ontui haavoituttuaan lukuisissa häneen kohdistuneissa murhayrityksissä. Zahartsenko esiintyi Itä-Ukrainan sodassa alasammutun MH17-matkustajakoneen muistotilaisuudessa. Hän muistutti puheessaan siitä, mistä Kiovan ja Donetskin välirikossa on kysymys. Donetskin kansantasavalta ei tule hänen johdolaan koskaan alistumaan Kiovan nationalistiseen komento. Hän lupasi puolustaa venäläisten oikeutta venäjän kieleen ja kulttuuriin, venäläistä maailmaa!

Donetskin kansantasavallan pääministeri Aleksander Zahartsenko osallistui alasammutun MH17-matkustajakoneen muistojuhlaan yhdessä parlamentin puhemiehen Denis Pushilinin kanssa kesällä 2016.

hartsenkon johdolla Donetskin kansantasavaltaa kehitettiin sosialistisena. Oligarkkien omaisuus kansallistettiin. Historian kirjoitus otettiin jälleen venäläisten omaan hallintaan. Neuvostoliiton historia ei

Donetskissa ole kiellettyä vaan arvostettua.

Donetskin kansantasavallasta tuli pääministerinsä Aleksander Zahartsenkon avulla eräänlainen antiteesi niin sanotulle "läntiselle arvoyhteisölle". Yhdysvallat eteni idässä markkinoiden demokratiaa, ihmisoikeuksia ja markkinataloutta. Missään nämä iskulauseet eivät olleet niin ristiriidassa todellisuuden kanssa kuin Ukrainassa. Ukraina oli oligarkkien temmelyskenttää, jota he hallitsivat omien armeijoidensa avulla. Demokratia oli oligarkia, ihmisoikeudet toivat fasistit kadulle ja markkinatalous romahdutti Ukrainan oman tuotannon.

Kesällä 2016 Donetskin kansantasavalta kärsi Ukrainan saarosta. Sisällissota oli vaihtunut huonosti pitävään aselepoon. Tunnelmat Donetskissa olivat silti optimis-

tiset, sillä kansantasavalta oli kyennyt nostamaan palkkoja ja eläkkeitä. Donetskin ja Luganskin kansantasavaltoja kiirehti puolustamaan joukko vapaaehtoisia sotilaita eri puolilta maailmaa. Donetskin matkalla oli hienoa tavata etelä-amerikkalaisia vapaaehtoisia, jotka olivat rientäneet puolustamaan tove-

reita, jotka taistelivat fasisteja vastaan. Sotilaista valtaosa oli ei-englanninkielisistä maista. Kommunisteilla oli oma prikaati ja chileläinen poliittinen täyhty komissaari. Hän uskoi, että uskollisimmat sosialistit tulivat maista, joissa ei puhuta englantia. He ovat suojassa lännessä riehuvalta anti-kommunistiselta maailmankuvulta, jossa demonisoidaan Neuvostoliittoa ja Staliniä.

Aleksander Zahartsenko oli karismaattinen johtaja, jonka auktoriteetti perustui hänen omaan olemukseensa. Zahartsenko kuoli 42-vuotiaana salamurhan uhrina 31. elokuuta Donetskissa hänen lounasravintolaansa tehdyssä pommiskussa. Tieto Zahartsenkon murhasta järkytti Donbassin laajaa ystäväjoukkoa. Hänen hautajaisiinsa tuli valtava kansanjoukko. Myös internet täyttyi surunvalitelluista. Sosialistiset piirit jättivät jäähyväisiä esikuvallleen. Eräs tukija kirjoitti: "Sleep, comrade, your watch is over". Nuku, toveri, sinun vahtivuorosi on ohi".

Zahartsenko oli koulutukseltaan sähköasentaja ja sotilasarvoltaan majuri. Hän oli syntynyt Donetskissa 26.06.1976. Häntä jäivät suremaan vaimo ja neljä poikaa sekä laaja kansainvälinen Donbassin tukijoukko.

Leena Hietanen

Aleksander Zahartsenko oli haluttu haastateltava liikkeudessaan Itä-Ukrainan sodan raunioilla heinäkuussa 2016.

Zahartsenkon salamurha järkytti Donetskissa ja maailmalla Donbassin laajaa ystäväjoukkoa.

TAISI MENNÄ SIEMENPERUNATKIN

Kepu ja Kokoomus luottavat siihen, että ihmisten muisti on se kuuluisa kolme kuukautta. Siksi ne vielä uskaltautuvat tehdä kaiken maailma räpäyttömyyksiä. Pahimmasta päästä oli alistuminen sinisten kiristykseen, mutta aikamoista oli tulevan vuoden budjettikin.

Sanomattakin on selvää, että Sinisten Niinistö, Terho, Lindström ja Mattila uhkasivat Sipilää ja Orpoa, että he lähtevät hallituksesta, jos Soini ei saa puhua mitä mieleen juolahtaa. Voi olla, että hallitus olisi kaatunut, mutta ei se ole varmaa. Jos Sinisten neljä sinistä ministeriä olisi pitänyt kiinni salkuistaan, heidän tulevaisuutta ajatelleen Soinin uhraaminen olisi ollut pikku juttu.

Vaalien lähestyessä Sipilän Keskustapuolueella on hankalaa. Jäsenistö on ilmiselvästi kauhuissaan. Mutta tavalliset äänestäjät ovat hallituksen tekosista ja aikaansaannoksista oman kokemuksensa vuoksi syvästi pettynyt. Siksi voi syntyä todellinen äänestäjäkato ja se kirpaisee.

Totuus on, että yksikään hallituspuolue ei ole selvinnyt eikä selviä puhtain paperein. Niiden tekeminen summa on kauniisti sanottuna kammottava. Katsottakoon mitä tahansa hallituksen aikaansaannosta niin aina niistä paistaa pienituloisten kurjistaminen ja suurituloisten rikastuminen. Tämä kannattaa ja pitää muistaa.

Suuret puheet työllisyysasteen parantumisesta on täyttä potaskaa. Työllisten määrä on saatu tilastoissa - mutta vain tilastoissa - näyttämään hyvältä, mutta työtunnit ovat vähentyneet, kun tuotavuus kasvaa tuotantoa nopeammin. Talouskasvusta on menetetty lähes kymmenen vuotta. Vieläkään ei ole saavutettu vuoden 2008 tuotannon määrällistä tasoa, mutta työn tuotavuus on 7,3 prosenttia suurempi. Työn tarve on koko ajan vähentynyt.

Mitä tämä todistaa? Ennen muuta sen, että todellisuudessa työllisyysaste ei ole parantunut pitkän vertaa, vaikka sitä hallitus huutaa naama punaisena. Mutta tilastokikkailut eivät hallitusta pelasta. Ainoat hallituksen saavutukset ovat valtamedian käsialaa. Se suoltaa kaiken aikaa ja kaikesta pelkkää potaskaa.

ooo

Joku on sanonut, että hallituksen vuoden 2019 budjetti ottaa köyhiltä 15 euroa ja antaa rikkaille 25 euroa. Luvut taitavat olla pelkkiä mielikuvia, joilla on haluttu havainnollistaa vanhurskaiden Sipilän (kesk), Orpon (kok) ja Soinin (sin) harjoittaman politiikan raadollista sisältöä.

Hallituksen budjettiesityksen mukaan Sosiaali- ja terveystieteiden ei leikata, mutta kun inflaatio syö rahan arvosta vähintään 1,3 %, niin budjetin rahalla saa 2 miljardia euroa, 13 % vähemmän kuin tänä vuona. Työttömyysturvasta leikataan 200 miljoonaa euroa (7,7 %), joka on inflaation jälkeen 19,7 % tätä vuotta pienempi. Niin ikään opetuksesta leikataan 200 miljoonaa euroa (3,0 %), joka inflaation jälkeen on 15,6 % tätä vuotta vähemmän. Vaikka homma ei mene näin kaavamaisesti, se kuitenkin kuvaa, että hallitus pelaa kovaa peliä.

Neljännesvuosisadan hallitukset yksi toisensa perään on selittänyt, että kun ei ole rahaa on pakko leikata. Valtamedian ansiosta tämä on mennyt kansaan kuin häikä. Kaikki ovat autuaasti unohtaneet, että rahaa ei ole, kun hallitukset toinen toisensa jälkeen ovat antaneet Suurelle Rahalle valtavia varohelpotuksia. Yrityksille, osakkeen-

omistajille ja suurpalkkaisille verohelpotukset pyörivät 17–20 miljardin euron hujakoilla.

Palkansaajista (2016) alle 55 000 euroa vuodessa tienanneita oli 86 %. Heillä keskiansio oli 1911 euroa kuukaudessa. Loput 14 % sai keskimäärin 5 887 euroa kk:ssa. Se on alempaan tuloluokkaan verrattuna 308 % enemmän. Tässä porukassa on 0,1 % kaikista palkansaajista. Heillä keskiansio oli 21 149 euroa kk:ssa siis 1107 % enemmän kuin alimmissa tuloluokissa.

Kun tarkastellaan kaikkia 5,2 miljoonan tulonsaajan tuloja niin tilanne muuttuu. Alle 55 000 euroa vuodessa sai 90,7 %. Heillä keskitulo oli 1861 euroa kuukaudessa. Loput 9,3 % sai keskimäärin 7 703 euroa kuukaudessa. Se on edelliseen verraten 414 % enemmän. Mutta tässä porukassa oli oikeita tosi suurkapitalisteja 0,1 % kaikista tulonsaajista. Heillä keskitulo oli 65 257 euroa kk:ssa, 3506 % enemmän kuin alimmissa tuloluokissa.

Näiden korkeimmassa tuloluokassa olevien veroaste oli ole-maton 38,0 %. Kaikkien suurituloisten kesimääräinen veroaste oli vain 34,7 %. Panemalla näiden tulojen veroprogressio asialliseen kuntoon, valtiolle tulisi helposti 5-7 miljard-

dia lisätuloja, eivätkä maksajat edes huomaisi muutosta.

ooo

Luokkataistelu on kovaa puuhaa. Varsinkin kun se on yksipuolista. Hallitus ja Eteläranta 10 iskevät duunarien linnakkeella ja SAK:n hiiriherrat vapisevat, vaikka heillä on hallussaan kaikki valta ja voima. SAK teki uudesta työaikalakiehdotuksesta pilkkamainoksen. Siitä Eteläranta ärähti. Sitä SAK säikähti ja poisti kiireesti herroja häiritsevän mainoksen. Ällöttävää!

SAK:lla on tällä hetkellä puolueita suurempi poliittinen voima ja vaikutusvalta. Palkkatyöläisten järjestönä se saa melkein minikään asian tahansa hoidettu työläisten eduksi. Mutta ei. Se on siirtänyt vastuun liitoille, jotka pelkäävät leikkivät vakavilla asioilla, ylityökielloilla tai päivän parin työnseisauksilla. Se on pelkkää kiusantekoa, teatteria, josta ei ole mitään hyötyä.

Kun kapitalistit käyttävät kovia menetelmiä, niihin on vastattava vielä kovemmilla. Jos asiat eivät muuten hoidu, kaikki työt on pantava seisomaan siihen asti, että oikea tulos on saatu.

Kai Kontturi

Taistelutyöehdoista

Suomen yrittäjät ry. (SY) on hyökännyt raivokkaasti AY-liikkeen kimppuun. Toimitusjohtaja Mikael Pentikäinen on sanonut käyvän-
sä 30 vuotista sotaa AY-liikettä vastaan. SY:n tavoite on poistaa TES:n yleissitovuus. Työntantajaliitto Teknologiateollisuus ry. on osaltaan jo kymmenen vuotta sitten julkaissut omat tavoitteensa (Teknologiateollisuuden tulevaisuushanke - projekti Suomi, KÄ 6/09). Ne ovat yhteneväiset SY:n tavoitteiden kanssa. Ero on vain siinä, että EK ja Teknologiateollisuus ry. ajavat agendaansa hivuttamalla sopimus sopimukselta. SY haluaa AY-liikkeen polvilleen kertarysäyksellä. Yksin se ei taistoon lähtenyt, vaan sai v. 2015 tuekseen uusliberalistisen SSS-hallituksen. Kun EK:n, Teknologiateollisuus ry:n ja SY:n tavoitteet kohtaavat äärioikeistolaisen hallituksen politiikan, on jälki julmaa.

Hallituksen leikkauslista ja kieroilut 2015

Vuosien 2011 - 2016 välillä solmittiin kolme TUPO:a: "Raami" sopimus 2011, TYKA-sopimus 2013 ja KIKY sopimus 2016. Ne kaikki heikensivät duunarin asemaa ja jättivät syvän epäluulon työnantajia ja myös AY-liikettä kohtaan, joka useimpien duunarien mielestä peräntyi liian paljon.

Keväällä 2015 muodostettiin Sipilän SSS-hallitus. Monet hallitusohjelmaan kirjatui-
sta säästöistä osuivat työläisiin ja työttömiin. Julkistettu leikkauslista sisälsi mm. subjektiivisen päivähoito-oikeuden rajaamisen, ansiosidonnaisen leikkaamisen ja lisäleikkaukset työttömyysturvaan. Heti kesällä 2015 hallitus esitti työmarkkinajärjestöille yhteiskuntasopimusta, jolla oli tarkoitus nostaa työllisyyttä ja kilpailukykyä. Syksyllä SSS-hallitus esitti yhteiskuntasopimukselle vaihtoeh-
tona ns. pakkolakipaketin, joka uhkasi heikentää tuntuvasti työehtoja ja työntekijöiden toimeentuloa. Tal-
vella 2015 neuvottelut yhteiskunta-
sopimuksesta kariutuivat.

Kiky runnottiin voimaan 2016

Keväällä 2016 vuorotteluvapaan ehdot kiristyivät, vanhempainva-
paan päivärahajoa leikattiin. Saira-
ajan vuosilomaa leikattiin palautta-
malla siihen omavastuupäivät. Voi-
maan tuleva vuosilomalain muutos vähensi vuosiloman kertymistä äi-
tiys-, isyys-, ja vanhempainvapaan ajalta. Hallitus yritti lisätä paikallista sopimista työehtosopimukset ohit-
tavalla lainsäädännöllä. Perhevapail-
ta karttuva vuosilomaoikeus heikkeni ja hallitus esitti työnäytepalvelun käyttöönottoa. Lopuksi kesällä syn-
tyi Kiky-sopimus vaihtoehtona ai-
emmin esitetyille pakkolaeille.

Leikkauksia ja "aktiivimalli 1" hyväksytään 2017

Ennen Kiky-sopimusta sovitut 200 miljoonan euron leikkaukset tuli-
vat voimaan. Ansioturvan pituus lyheni, korotusosia heikennettiin

On aika yleislakon

Sipilän rosvohallitukseksi nimetty seurue taistelee hengestään ja olemassaolostaan. Kuitenkin Si-
pilä yrittää viimeisillä voimillaan saada ay-liikkeen polvilleen.

Eduskunnalta hankitaan valtuu-
tus naamaperusteiseen irtisano-
miseen. Valtuutuksen arvoon vai-
kuttaa se, ettei nykyinen edus-
kunta ole enää läheskään kan-
san tahdon mukainen. Sinisen vä-
riset persut ovat saaneet olemas-
saolonsa oikeutuksen Sipilältä. Omaan tulevaisuuteensa eivät us-
ko itsekään. Runollisesti sanottu-
na: Kun tuuli (vaali) käy heidän ylit-
seen, ei heitä enää ole. Abortin vä-
syttämästä Soinistakaan ei ole-

ja omavastuupäiviä tuli lisää. Työ-
sopimuslain muutokset heikensi-
vät työntekijöiden työsuhdeturvaa. Koulutus koki valtavan leikkaukku-
rin ja työttömyysturvan leikkauksil-
la kuritettiin työttömiä. Lähes kaik-
kia Kelan etuuksia leikattiin. Palkka-
tukeen, starttirahaan ja työttömi-
en kulukorvauksiin tuli huononnuksia. Ensimmäinen hallituksen esitys omatoimisen työnhaun mallista eli aktiivimalli kakkonen on lausunnol-
la. Hallitus ei vie esitystä tässä vai-
heessa eduskuntaan. Talvella 2017 eduskunta hyväksyi esityksen aktii-
vimallista, joka leikkaa työttömyys-
turvaa, ellei ns. aktiivisuusehto täyty.

Irtisanomissuojan heikentäminen v. 2018

Työttömyysturvaa leikkaava aktii-
vimalli tuli voimaan 1.1.2018. Kelan ja Finanssivalvonnan mukaan aktiivimallin vuoksi alennettua työt-
tömyysturvaa sai huhti - kesäkuus-
sa 150 000 henkilöä. Hallitus toi ke-
hysriiheen 2018 lakiesityksen alle 30 vuotiaiden työntekijöiden perus-
teettomien määräaikaisten työsuhe-
teiden sallimisesta. Lakiesitys kaa-
tui heinäkuussa, kun sitä ei lähetet-
ty lausuntokierrokselle. Hallitus toi kehysriiheen lakiesityksen irtisano-
missuojan heikentämisestä alle 20 hengen yrityksissä ja jatkoi omatoi-
misen työnhaun mallin - aktiivimalli kakkosen - valmistelua. Laki vie-
tiin lausunnolle kesäkuussa. Työ - ja elinkeinoministeriö pyrkii tuomaan hallituksen esityksen eduskunnalle syysistuntokaudella 2018

Taistelu irtisanomissuojan puolesta johtaa lakkoihin

Lakkoaalion syy on hallituksen irti-
sanomislakiesitys, joka katkaisi ka-
melin selän. Se oli sietokyvyn ylittä-
vä viimeinen niitti leikkausten, kyy-
kytysten ja suoranaisten petoksen tiellä. Irtisanomislaki tarkoittaa työ-
sopimuslain 7 luvun 2§:ää, jossa sää-
detään henkilöstä johtuvat irtisano-
misperusteet. Esitys koski aluksi al-
le 20 henkeä, sitten alle 10 henkeä työllistäviä yrityksiä. Työtaistelutoi-
mien johdosta hallitus muutti 25.10. toistamiseen esitystään. Tällä kertaa

pelastajaksi. Sipilä saattaisi tulla jär-
keviinkin ajatuksiin vielä tällä vaali-
kaudella.

SAK voisi ilmoittaa viikon yleislakosta, ellei hallitus vedä esi-
tystään pois. Kun peli on aloitet-
tu, pitää kortit katsoa loppuun as-
ti. SAK:lla ei ole mitään syytä tai ai-
hetta antautua ja se on nyt osoitet-
tava vastapuolelle.

On jo liian kauan oltu eliitin potkittavana ja esittyy vain kom-
promissia toisensa jälkeen. Pitää muistaa vanha sanonta: ei oikeutta saa ellei itse sitä hanki.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

pykälän viimeiseen lauseeseen li-
sättiin: "...on otettava huomioon yri-
tyksen työntekijöiden lukumäärä sekä..." Monet työoikeuden asian-
tuntijat katsoivat, että työntekijöi-
den määrä on otettu oikeuskäytän-
nössä huomioon aina ja että hallitus esittää vakiintuneen oikeuskäytän-
nön kirjaamista lakiin. Tähän vipuun meni - myös allekirjoittaneen ohella - moni. Työoikeuden professori Sep-
po Koskinen antoi YLE:lle haastatte-
lun. Hän totesi esityksen sisältävän kaksi sanaa - työntekijöiden luku-
määrä - mikä tulee madaltamaan irtisanomiskynnystä. Hänen mukaan-
sa lakimiehet ja tuomarit tulevat en-
tistä tarkemmin huomioimaan pää-
töksissään työntekijöiden lukumää-
rää. Koskisen arviosta voi päätellä työsuhdeturvan pienissä yrityksissä tulevan heikkenemään.

Hyväksyykö ay-liike aktii- vimallin?

Hallituksen esityksessä on neljä koh-
taa. Tuo edellä kuvattu työsuopimus-
lain muuttaminen, sekä karenssin lyhentäminen 90 päivästä 60 päi-
vään tapauksissa, joissa työnantaja on päättänyt työsuhteen henkilöstä johtuvasta syystä. (tämä koski kai-
ken kokoisia yrityksiä ja olisi selkeä parannus nykyiseen). Kolmantena on listalla kolmikantaisen valmiste-
lun käynnistäminen tavoista osoit-
taa aktiivimallin edellyttämää aktii-
visuus. Neljäntenä: Kolmikannassa jatketaan omaehtoisen työnhaun mallin valmistelua työttömyystur-
van vastikkeellisuuden toteuttami-
seksi siirryttäessä maakuntamalliin. Määräaika näille toille on 28.2.2019 (lähde: valtioneuvosto). Tämä neljäs ehdotus on aktiivimalli kakkonen. Että oikein työttömyysturvan vas-
tikkeellisuutta pitäisi kolmikannas-
sa valmistella!

Meneekö SAK halpaan?

Työntekijä keskusjärjetöjen SAK: n, STTK:n ja AKAVAN hallitukset käsitelivät hallituksen esitystä PE 26.10. AKAVA hyväksyi paketin lähes sellai-
senaan, STTK ja SAK esittivät hyväk-
symiselle ehtoja. SAK:n hallitus mm. katsoi, että lakiesityksen peruste-
luissa on vielä paljon kysymysmer-
kejä. Se sisältää SAK:n mukaan kui-
tenkin sen ajamia asioita kuten yri-
tyksen henkilöstömäärän poistami-
nen irtisanomisen perusteista, ly-
hennys työttömyysturvan karenssi-

Kuvassa AKT:n väki protestoi lakkotilaisuudessaan 11.3.2010 eduskun-
tatalolla. Huomattavaa on kuitenkin se, että myös silloin ahtaajien työ-
taistelun merkittävin kysymys oli muutosturva eli irtisanomissuoja. Sil-
loisella lakolla puolustettiin - ei pelkästään satamamiesten asiaa - vaan kaikkien työläisten asiaa. Myös silloin muodostui jyrkkä vastakkain-
asettelu EK:n kanssa. Nostettiin esiin vaatimuksia avainalojen lakko-oi-
keuden eväämisestä ja haettiin apuun rikkurityövoimaa. Yhtymäkoh-
dat olivat selkeät nykyiseen lakkotaisteluun.

aikaan ja kolmikantainen valmistelu aktiivimallin vikojen korjaamiseksi.

SAK:n puheenjohtaja Jarkko Elorannan mukaan hallituksen esi-
tyksen perusteluista löytyy kuiten-
kin elementtejä, joissa on vahvoja kaikuja eriarvoistavasta alkuperäi-
sestä esityksestä. Vielä suora lainaus: " SAK: n hallitus edellyttää, että maan hallituksen työsuopimuslaki-
esityksen perustelut valmistellaan kolmikantaisesti. Lisäksi nykyisessä laissa todetut epäasiallisen irtisano-
misen perusteet tulee säilyttää."

**SAK: n hallitus päätti lisäk-
si**, että maan hallituksen esitys an-
taa edellytykset harkita työtaistelu-
toimien keskeyttämistä. Liitot päät-
tivätkin jo aloitettujen toimien kes-
keyttämisestä heti PE 26.10. Kysees-
sä on siis vain keskeytys, ei niiden lopettaminen. SAK arvioi tilannetta lain valmistelun edetessä.

Mitä on tulossa? Ollaanko hereillä?

Hallituksen tiedonannossa sano-
taan näin: " Hallitus lähtee työ-
tämään esityksen yksityiskohtai-
sia perusteluista uuden pykälä-
muotoilun mukaisesti virkamies-
voimin. Hallitus kutsuu työmarkki-
najärjestöt käymään läpi hallituk-
sen esityksen perustelua kolmikan-
taisesti yhdessä työ - ja elinkeino-
ministeriön virkamiesten kanssa." (lähde:valtioneuvosto)

**Siis hallitus esittää, että vir-
kamiehet valmistelevat lain pe-
rustelut**, jotka yhdessä käydään lä-

pi kolmikannassa! SAK puolestaan edellyttää, että lain perustelut val-
mistellaan yhdessä työmarkkinajär-
jestöjen ja hallituksen kesken kol-
mikannassa. Yhdessä läpi käyminen ja yhdessä valmistelu ovat kaksi eri asiaa. Tällä hetkellä näyttää siltä, et-
tä hallituksen tavoitteena on virka-
miesten valmisteleman lain perus-
telu vain lukea kolmikannassa läpi -
ja väittää että asia on päätetty. Tä-
mä on jokaiselle luottamusmiehelle tuttu työnantajan toimintatapa. Mi-
tä muuta voi odottaa Suomen/yrity-
täjien hallitukselta?

**Toivotaan, että SAK:ssa ol-
laan hereillä** eikä anneta hallituk-
sen kusettaa. Valistunut arvaus on, että taistelu irtisanomis-pykälästä ei päättynyt vielä perjantaina 26.10, vaan jatkuu vielä pitkään.

Samoin on laita aktiivimalli ykkösen ja kakkosen kanssa. Kukaan ei vielä tiedä, miten niiden kanssa kolmikantaneuvotteluissa käy. Ainoa oikea vaatimus on, että nämä työttömiä nöyryyttävät ja ihmisarvoa alentavat "mallit" kaade-
taan. Tämä viesti on saatava työläis-
ten edustajille toimitettua.

**Hallitus valmistelee myös työ-
aikalakiin heikennyksiä.** Se tulee jossain vaiheessa vastaan vielä tä-
män vuoden puolella ja aiheuttaa kovan väännön ja mahdolliset työ-
taistelut sekin. Sitä odotellessa.

Markku Nieminen
27.10.2018

Liittoon kuulumattoman ruikutus

Ilta-Sanomissa näytti olleen otsikko, jossa Teollisuusliittoon kuulumaton ruikutti, kun häneltä estetään työnteke ja nyt ressurkka jää ilman palkkaa. Ihan oikein on jäädäkin korvauksetta, onhan hän vapaamatkustajana saanut nauttia kaikista niistä eduista, joita liittoon kuuluvat työläistoverit ovat hänelle vuosien saatossa hankkineet.

Eikö hallituksen (tietysti työnanta-
jien toiveiden mukaiset) ajajahtit herätä näitä liittoihin kuulumat-
omia yksinäisiä ratsastajia huo-
maamaan, mihin ajaututaan, jos yhteistä vastavoimaa ei ole? Siitä huolimatta, että meillä on eri alojen liitot, keskusjärjestöt ja työeh-
tosopimuksiin perustuvat työeh-
dot, silti koko ajan työläisillä yrite-
tään pyyhkiä pöytää. Herätys te, jotka haluatte olla "oman onnen-
ne seppiä"!

**Kuvitteletteko aivan tosis-
sanne selviävänne työmarkki-
noilla voittajina**, jos työmarkkina-
järjestelmä ajettaisiin alas? Olisitte siis valmiit tekemään työelämästä työläisten keskinäisen taisteluken-
tän, jossa verissä päin kamppail-
laan työpaikoista. Arvatkaa, ketkä siinä tapauksessa nauraisivat par-

taansa? Arvatkaa vielä ja kuvitelkaa, minkälaisilla ehdoilla ja palkoilla toi-
tä tehtäisiin työmarkkinoiden "villis-
sä lännessä"?

Eikö vihdoin viimein olisi aika huomata, kuinka työläiset ovat pe-
linappuloita kapitalistisessa mark-
kinataloudessa, jossa eri maat käy-
vät kauppaa työläisten selkänahalla kilpailtaessa, kenen talous kasvaa ja kuka korjaa suurimman potin. Pot-
kut perseelle, työehtojen heiken-
nykset, palkkojen polkemiset, erilai-
set orjatyt jne. ovat keinoja, joilla käydään surutta kilpailua kapitalis-
tisessa maailmassa.

Miettikää nyt hyvät työläiset: te myytte työtänne, käden taitojan-
ne, aivojen kapasiteettianne markki-
natalouden käyttöön. Eikö ole hem-
metin hyvä, että teillä on tietty poh-
ja ja tietyt työehdot, kun tarjoatte

työtänne? Olette valmiit muus-
sa elämässä vakuuttamaan vaikka mitä, mutta työelämässä haluatte olla lastuna laineilla. Ihmeellistä!!

Onko teillä käsitys, että työlain-
säädäntö ja työehtosopimusjär-
jestelmä ovat pudonneet työelä-
mään "taivaan lahjana" tai peräti työnantajat hyvydessään ovat ne luoneet? Että työväen - ja ammat-
tiyhdistysliikkeen - osuus on ollut vain jarruttaa kapitalistisen talou-
den kehitystä?

**Jos on, niin varmaan mielestän-
ne kaikki lomat ovat jonninjou-
tavia**, viikonloppuvapaita ei tarvi-
ta, ei korvauksia sairastaessa, työ-
ajat ovat aivan liian lyhyitä, työtah-
dit löysiä ym. ym. Jos ette ole tuo-
ta mieltä, niin pohtikaa vaikka ihan piruuttaan, miten ne oikeasti ovat tulleet tupsahtaneeksi osaksi työ-
elämää. Ja hei, ketkä noista saavu-
tuksista kiristelevät hampaitaan -
miettikäs sitä!

Punainen Leka

Sote-”uudistus” on kevään eduskuntavaalien pääteemoja

Hallituksen teot ristiriidas- sa vaalilupausten kanssa

Sipilän hallituksen ohjelmaan kirjat-
tiin hyviä aikomuksia. Tavoitteena
piti olla palveluiden yhteensovitta-
minen, integraatio, palveluiden pa-
rantaminen ja halventaminen jne.
Kokoomuksen ja keskustan lehmän-
kauppa keikautti sote-uudistuksen
alkuperäiset tavoitteet päälaelleen.
Sosiaalipalvelut ovat nyt jäämässä
kokonaan pois mallista. Yrityksille
pitäisi maksaa kalliisti ja lisäksi vielä
firmojen voitot, jotka jaetaan osak-
keenomistajille - kotimaahan ja ul-
komaille. Sote-markkinoilla kaikki
tähtää yksityistämiseen, joka kaa-
taisi hyvinvointiyhteiskunnan lo-
pullisesti.

Tavoitteet unohtettu

Nyt sote-uudistukseen ollaan tuo-
massa mukaan palveluseleiteitä.
Hammashoitoon ja vanhuspalvelui-
hin työnnetään lisää seteleitä. Työn-
tekijöiden palkkoja poljetaan uusilla
sopimuksilla samalla kun hoitajien
vastuu kasvaa. Nykyään lähihoita-
jat tekevät sairaanhoitajien töitä jne.

Ei verovaroja yhtiöille!

Sote-palveluja eniten käyttävä väes-
tönosa on iäkkäitä ja sairaita, jotka
eivät välttämättä kykene omaan ti-
laansa juurikaan vaikuttamaan, eikä
se seikka muutu, tuli supersote tai
lääniuudistus. Näin kaikki vain yk-
sityistetään verorahoin. Annamme
yritysten käyttöön verovarat, jotta
ne tarjoaisivat palvelun kalliimmal-
la hinnalla. Julkisessa sote-toimes-
sa käytettävä raha voitaisiin käyttää
terveyspalvelujen kehittämiseen ja
niiden jonojen purkamiseen. Viime
hallitukset ovat leikanneet valtion-
osuuksia kunnilta - pyrkien kriisiyt-

Hallituksen irtisanomissuo- jan heikennysyritys

**Työministeri Jari Lindström puhuu tuohtuneena, kuinka oppositio pelottelee ja lietsoo vääriä mielikuvilla, jos alle 20 hengen työpaik-
kojen irtisanomissuojaa poistetaan. Myös pääministeri Juha Sipilä kiis-
tää ponnekkaasti, että ns. pärstäkertoimilla voisi antaa potkut.**

Kautta aikain on työelämässä ol-
lut niin sanotut ”mustat listat”. Am-
mattiyhdistysliikkeessä toimiminen
oli raskauttava asia yrityksille varsin
laajasti puhumattakaan, jos sattui
työväenliikkeessä olemaan vasem-
man laidan edustaja. Olen joutunut
läheltä seuraamaan, kuinka työläis-
tovereilta työpaikan saaminen tys-
säsi edellä mainituista syistä.

**Tämä aika on ehkä vielä ra-
dollisempi.** Törmään päivittäin ih-
misiin, jotka valittavat työn ras-
kautta, siinä jaksamista, erilaisia
epäkohtia, mutta suut on syytä
pitää supussa, jos aikoo pitää
työpaikkansa tai olla saamatta
”hankalan työntekijän” viittaa har-
teilleen.

**Työntekijöitä painostetaan
erilaisin keinoin pysymään ”ruo-
dussa”.** Sananvapaudesta puhu-
taan, mutta jos työntekijät kriti-
soivat, löytävät sen pian erilaisin
toimenpitein edestään. Kun vaie-
taan ja niellään epäkohdat, kertoo
työnantaja, kuinka heidän työhy-
vinvoinnin mittareilla työntekijät
ovat kauttaaltaan tyytyväisiä.

**Luulisi työministeri Lindströ-
min työelämässä mukana ollee-
na huomanneen,** kuinka keskiko-
koisissa ja isoissa työpaikoissa

Sote tähtää julkisen hoidon alasajoon

**Sote-soppaa on lämmitetty pian kolme eduskuntakautta eli 12 vuot-
ta. Koko ajan soppa on tullut pahemmaksi. Kaikkein karmein tapah-
tuma sote-ilveilyssä oli keskustan ja kokoomuksen lehmänkauppa
marraskuussa 2015. Kaupassa sovittiin soten markkina- ja maakun-
tamallista, joka on pysäyttänyt koko sote-toimen kehittämisen kol-
meksi vuodeksi. Hanke on jumissa, eikä tunnelin päässä näy valoa -
jostain kajastaa vastaantulevan junan valot.**

Vain 18 % hyväksyy SOS-hallituksen sote-kaa-
vailut. Silti hommaa viedään eteenpäin.

tämään terveyspalveluja, jotta ni-
den ryöstö yksityisille onnistuisi. Si-
ten on päädytty julkisen terveyden-
huollon jonoihin, joiden purkami-
seen terveydenhuollon heikennys-
ten väitetään olevan ratkaisu.

Verovarot terveydenhoi- toon

Jos ne sadat miljoonat ja miljardit,
jotka on käytetty julkisen tervey-
denhuollon alasajon valmisteluun,
olisi laitettu olemassa olevan soten
kehittämiseen, tilanne olisi huom-
tavasti parempi - niin veronmaksa-
jien, terveydenhoitojonojen kuin
hoidonkin kannalta. Kunnan tehtä-
vä on tuottaa kuntalaisille verova-
roin palveluja. Siitä on menty kauas
jatkuva voiton tavoittelussa, jossa
kuntalainen on häviävä.

Markkinamallin vaihtoehto

Sote-palvelujen keskittämistä suur-
alueille perustellaan ”leveiden har-
tioiden” ja palvelujen integraation

tarpeella.

**Lupaukset hallituksen
julkisen soten alasajon hyödyis-
tä osoittautuivat huijaukseksi.**
Nyt hallitus sanoo, että hanke on
saatava edes miten-kuten maaliin.
Vuosikymmenien mittaan kehitet-
tyjä kunnallisia sote-palveluja ei saa
romuttaa – niitä tulee edelleen ke-
hittää. Hallituksen haikailemaa jät-
tialue- ja yksityistämismallia ei ole
toteutettu missään. Vaihtoehtona
hallituksen sote-mallille, kilpailut-
tamiselle ja yksityistämiselle on
nykyisen kaksitasoisen mallin kehit-
täminen. Peruspalvelut säilytetään
kunnissa ja erikoispalvelut yliopis-
tosairaanhoidon alueilla. Se mahdol-
listaa sote-palvelujen integroinnin,
koska päättäjät ovat kunnantuvilla
eivätkä jossain jopa satojen kilomet-
rien päässä miljoonapiireissä.

Terveyskeskusten pilkko- minen olisi ”katastrofi”

Asiantuntijat ovat lähes yksimieli-
sesti tuominneet hallituksen soten
yksityistämismallin. Kuten Helsin-
gin yliopiston terveyden- ja sairaan-
hoidon emeritusprofessori Martti
Kekomäki toteaa, terveyskeskuk-
set ”pilkotaan tuhannen päreiksi”
ja edessä on ”katastrofi”. Sote-uu-
distuksen oheen haikailtu valtion-
hallinnon keskittäminen 18 lää-
niin kaatuu markkinamallin mukan-
a. 28.10.2018 piti olla ”maakunta”-
vaalit. Uskon, että kunnat ja kunta-
vaalit säilyvät eikä valtion paikallis-
hallinnon tasolla – lääneissä – tarvi-
ta mitään ilveilyvaaleja. Lääniuudis-
tus poistaisi itsehallinnollisen orga-

nisaatiotason: asukkaiden mahdol-
lisuus päättää oman kuntansa ja lä-
hialueensa asioista häviäisi. Se olisi
kuntademokratian loppu. Päätös-
valta siirtyisi valtiolle. Läänien hal-
lintoon valittavien kansanedusta-
jien ym. byrokraattien budjettivalta
on 9 euroa 0 senttiä. Uudistuksen tu-
levaisuus on edelleen auki. Siksi sote
on kaadettava.

Sote ja lääninuudistus kaatumassa

SOS-hallitus yritti kasata sote-esitys-
tä yli 3 vuotta - keväällä se kieltä-
tyi tekemästä uutta viritystä ja an-
toi eduskunnan valiokunnille teh-
täväksi kyhätä kasaan kesän ja syk-
syn aikana lakiesitys markkinamal-
lista. Hallituksen valinnanvapausla-
ki-esityksessä on perustuslakivalio-
kunnan 1.6. lausunnon mukaan ai-
nakin 15 perustuslain vastaista py-
kälää. Korkein hallinto-oikeus ja pe-
rustuslakivaliokunta vaativat notifi-
kaatiota eli tiedonantoa EU-komis-
sionille. Sote-valiokunta ei tee laki-
esitystä muutamassa kuukaudes-
sa, kun hallitus ei sitä saanut aikaan
yli 3 vuoden aikana. Keskusta ja ko-
koomus ovat tukkanuottasilla mar-
raskuun 2015 lehmänkaupan takia.
Eduskunnassa sote-toimen yksityis-
tämistä kannattaa vain kokoomus
ja itsenäisyyden ajan suurinta val-
lankeskitystä eli kuntien ja alueel-
lisen itsehallinnon purkamista vain
keskusta. Keskustan ja kokoomuk-
sen lehmänkaupassa nämä kan-
san ja eduskunnan valtaenemmis-
tön inhoamat asiat nidottiin keino-
tekoisesti yhteen. Lehmänkaupan
purku on edellytys sote-lain säätä-
miselle. Sipilän ja Orpon pitäisi an-
taa porukoilleen lupa rakentaa jär-
jellinen esitys. Sekin lienee jo myö-
häistä, joten hanke ei toteudu tällä
eduskuntakaudella.

Sote kaatuu aikatauluun ja perustuslakiin

Alma-median kyselyssä 18 % äänes-
täjistä kannatti hallituksen markki-
namallia. Hallituspuolueet muista-
vat, että eduskuntavaalit ovat vii-
meistään huhtikuussa. Ne muista-
vat luvanneensa sote-järjestelmän
parantamista. Joka ikinen päivä
äänestäjien pettäminen tulee vai-
keammaksi. Kesäkuun perustuslaki-
valiokunnan lausunnon jälkeen on
ollut selvää, että lehmänkauppa-
sote ei toteudu ennen vaaleja eikä

luultavasti milloinkaan. Sote- uudis-
tukseen liittyvä ”valinnanvapausla-
ki” on parhaillaan sote-valiokunnan
käsiteltävänä ja menee sieltä vielä
korjattuna perustuslakivaliokunnan
arvioitavaksi. Yksityistämisesitys pi-
ti olla valmis syyskuussa, mutta se
on edelleen juntturassa. Eduskun-
nan hallinto- ja sote-valiokunnissa
hallituspuolueen edustajat äänes-
tivät asiantuntijoiden kuulemiskiel-
lon voimaan.

**Tämä osoittaa, että he eivät
yritäkään saada aikaan hyväksyt-
tävää esitystä,** vaan hosumalla saa-
da aikaan viritelmän, joka olisi pak-
ko saada maaliin. RKP:n Anna-Ma-
ja Henrikssonin mukaan edellisessä
esityksessä oli 22 perustuslain vas-
taista kohtaa, jotka on korjattava.
”Jos sote-valiokunta ei ole kuullut
riittävästi asiantuntijoita eikä näihin
kohtiin ole vastauksia, tästä ei tule
mitään. Perustuslakivaliokunta jou-
tuu silloin kuulemaan asiantunti-
jat läpi.” Oppositio puolueiden arvio
kauhistutti Anu Vehviläistä (kesk):
”Nyt on jo viides hallitus ja kuudes
malli menossa ja on jo aika saada
päättökseen”. Valiokunnissa tappe-
levat hallitus ja oppositio, mutta en-
nen kaikkea kokoomus ja keskusta
keskenään. Kokoustyylistä kertoo
se, että lehdistä kerrotaan, että ko-
koussalista kuuluu kovaa huutoa ja
välillä puhemies Risikko käy lohdut-
telemassa itkeviä edustajia edus-
kunnan käytävillä.

Sote on tulevien eduskuta- vaalien pääkysymyksiä

Koska yleisesti tiedetään, että sote
ei mene maaliin, vaan kentän sivul-
la olevan kosken kuohuihin, dema-
rit ovat jo alkaneet rakentaa mallia
seuraavaan hallitusohjelmaan. Siinä
pahimmista yksityistämisistä luovu-
taan, samoin lähes kaikkien kuntien
tehtävien keskittämisestä (”tässä
vaiheessa”) suuralueille, mutta vali-
tettavasti koko sote-toimi siirret-
täisiin aluekuntiin, joita olisi 18 tai
useampi. Muuten kuntalaitos säilyi-
si. Viimeksi 23.10. kokoomusedusta-
ja Timo Heinonen totesi, että mikä-
li valinnanvapaus vielä muuttuu, sil-
loin koko sote- ja maakunta-uudis-
tus siirtyy eteenpäin. Orpo vakuut-
taa vähän väliä, että ilman laajaa va-
linnanvapautta kokoomus ei hyväk-
sy maakuntahallintoa.

Juhani Tanski

Mikä on SOTE-uudistuksen mallimaa?

**USA:n terveydenhuoltoa on tutkittu paljon. Tutkimusten mukaan ver-
tailussa 20 rikkaan OECD-maan kesken USA:ssa on suurin lapsikuol-
leisuus. Tämä tulos saadaan siitä huolimatta, että USA käyttää tervey-
denhuoltoon huomattavasti enemmän rahaa kuin mikään muu maa.**

USA käyttää bruttokansantuottees-
taan noin 16 - 17 prosenttia tervey-
denhuoltoon, kun vastaava luku
esimerkiksi meillä Suomessa on
noin kahdeksan prosenttia. Suu-
resta panostuksesta huolimatta
USA:n elinajanodote on alhaisem-
pi ja imeväiskuolleisuus korkeampi
kuin muissa teollisuusmaissa, myös
meillä Suomessa. Samalla myös
terveydenhuollon kattavuus on al-
hainen.

**USA:n mallia kutsutaan libe-
raaliksi hyvinvointimalliksi.** Se
on markkinapohjainen malli. Bis-
nes on siinä keskeisellä sijalla, siis
yksityiset terveydenhuoltoyritykset ja
vakuutusyritykset pyörittävät sitä. Se
on kallis malli, jonka tuottama hy-

vinvointi jää monilta osin vajaak-
si. Laaja lapsikuolleisuus ja köyhien
huono asema ovat tästä esimerkke-
jä. Tasa-arvo ja oikeudenmukaisuus
eivät liberaalissa markkinapohjai-
sessa mallissa toteudu.

**Kun meillä nyt muutetaan ns.
SOTE-uudistuksen myötä omaa
pohjoismaista hyvinvointimalliam-
me, olisi varottava niitä markkina-
pohjaisen mallin riskejä, joita USA:n
esimerkki meille tarjoaa. Tämä on
erityisen tärkeää siltä osin, kun pu-
hutaan ns. valinnanvapauden lisää-
misestä. Siksi SOTE-uudistusta tuli-
si suunnata kokonaan uusille urille.**

**Perus- ja lähipalvelut tulisi jät-
tää pääosin edelleen kuntien vas-
tuulle.** Erikoistuneet palvelut voisi

vat toimia kyllä hyvin maakunnan
tasolla. Julkisten palvelujen yhtiöit-
tämispakosta tulisi luopua eikä val-
takunnallista tilaaja-tuottaja-mal-
lia tulisi ottaa käyttöön. Kunnissa ja
maakunnissa tulisi sen sijaan kehit-
tää lähidemokratiaa mm. osallistu-
vaa budjetointia ja aluelautakuntia.

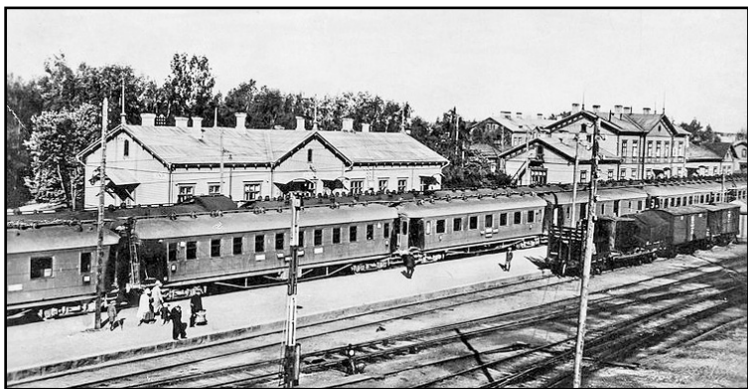
**Hyvinvointimallimme kehit-
tämisen suuntana tulisi olla poh-
joismaisen, universaalin hyvin-
vointimallin kehittäminen, ei sen
purkaminen. Sinänsä maakuntien
ja kuntien yhteistoiminnan kehit-
täminen voisi toimia hyvin, kun-
han liiallisesta markkina-ajattelus-
ta luovutaan. Tässä asiassa USA:n
huonoista kokemuksista kannattaa
ottaa oppia.**

Jari Heinonen
Tampere

Hannu Tiainen
Kihniö

Raideliikenne avataan voitonteon välineeksi

Uusliberalistinen markkinakapitalismi merkitsee muun muassa markkinoiden avaamista, yksityistämistä, valtionomaisuuden myymistä ja julkisen sektorin alasajoa. Uusliberalistista politiikkaa tiukasti ajava Sipilän porvarihallitus päätti tämän vuoden huhtikuussa raideliikenteen avaamisesta kilpailulle. VR sekä Liikenne- ja viestintäministeriö (LVM) pääsivät kesän alussa yksimielisyyteen kilpailun avaamisen periaatteista. Suunnitelman mukaan kilpailun avaaminen aloitetaan Etelä-Suomen taajamajunaliikenteestä. Tavoitteena on, että kilpailutettu liikennöinti alkaisi viimeistään kesäkuussa 2022.

Kuva: Wikimedia Commons

Maassamme kuljetusmatkat ovat pitkiä. Rataverkosto energiatuotannon, metallintuotannon ym. ohella on yhteiskunnan rakentamaa perusinfraa, jolla on varmistettu Suomen talouselämän toiminta. Se tuo edelleenkin tuloja valtiolle ja varmistaa talouselämän toimintaa. Sitä ei saisi missään vaiheessa hukata, kuten nyt tapahtuu. Kuvassa Seinäjoen asema 1940-luvulla. Sen varassa kehittyi toimiva kaupunki ja maaseutu.

Lisäksi VR ja LVM perustavat kalustoyhtiön sekä kiinteistöyhtiön. VR:n pilkkominen toteutetaan nopealla aikataululla ja tavoitteena on, että perustettavat yhtiöt olisivat toiminnassa viimeistään kuluvan vuoden loppuun mennessä. Operaatio toteutetaan ilman laajaa yhteiskunnallista keskustelua. Kalustoyhtiöön siirretään kaikki Etelä-Suomen taajamaliikenteessä käytettävät junat, sekä kaluston varaosat ja erikseen määritellyt erityistyökalut. Kalustoyhtiö aloittaa myös uuden taajamaliikennekaluston hankinnan valmistelut.

Kiinteistöyhtiöön taas siirretään Etelä-Suomen taajamaliikenteen liikennöinnin kannalta välttämättömät kiinteistöt, kuten VR:n

omistamat Helsingin varikon rakennukset ja niihin sisältyvät kiinteät laitteet sekä Etelä-Suomen taajamaliikenteen liikennealueella sijaitsevat VR-Yhtymän omistamat asemarakennukset. Näitä rakennuksia ovat muun muassa Hyvinkään ja Jokelan asemarakennukset, sekä Keravan, Järvenpään ja Riihimäen rautatieasemat. VR:lle jää kiinteistökehityskohteena Helsingin rautatieasema-alue, jonka omistuksesta se myöhemmin luopuu.

VR myy kunnossapitotointonsa Norjaan

Suunnitelman mukaan VR yhtiöittää koko kaluston kunnossapitotointonsa erilliseen kunnossapitoyhtiöön. Yhtiöön siirretään tarvittava

kunnossapitohenkilöstö sekä kaluston kunnossapitoon tarvittavat varaosat, koneet ja laitteet. VR luopuu yhtiön omistuksesta ennen kilpailutetun liikenteen aloittamista. Loka-kuun alussa VR Group kertoi, että norjalainen pörssiyhtiö NCR Group ostaa sen kunnossapitoyhtiö VR Trackin. Ulkomaalaiset pörssiyhtiöt tulevat takomaan mahdollisimman suuria liikevoittoja ja varmuudella se tullaan ottamaan työntekijöiden selkänahasta työehtoja heikentämällä. Keskustalainen liikenneministeri Anne Berner on valheellisesti väittänyt, että VR:n pilkkominen ei merkitse yksityistämistä. Jos edellä mainittu yrityskauppa ei ole yksityistämistä ja kansallisuusomaisuuden luovuttamista ulkomaalaisen pääoman voitonteon välineeksi, niin mitä muuta se sitten on?

**Kaiken tämän lisäksi VR si-
toutuu suunnitelmassa tuke-
maan LVM:ää Etelä-Suomen taaja-
maliikenteen kilpailun avaamisessa
ja luovuttamaan LVM:lle kaikki kil-
pailun järjestämisen kannalta vält-
tämättömät tiedot, jotka voivat liit-
tyä esimerkiksi liikenteen volyymeihin,
kalustoon tai henkilöstöön.**

Raideliikenteen kilpailu avataan veronmaksajien rahoilla

Käytännössä kilpailutus on tarkoitus toteuttaa kauppaamalla operaattoreille käyttöoikeussopimuksia eri rataosuuksille. Tarkoitus on, että kunkin rataosuuden voittanut junaoperaattori vuokraisi tarvitsemansa kaluston VR:stä pilkotulta kalustoyhtiöltä ja voisi ostaa junien kunnossapitopalvelut yhtäläisin ehdoin uudelta kunnossapitoyhtiöltä. Näin ollen markkinoille tulo ei vaadi uusilta toimijoilta mittavia investointeja. Käytännössä tämä tarkoittaa valtion antamaa yritystukea VR:n kilpai-

lijoille.

JHL:n Motiivi -lehden jutun mukaan valtiolle on tulossa suuri menoerä siitä, ettei nykykalusto riitä useille toimijoille. LVM:n tilaamien konsulttiselvitysten mukaan kalustoyhtiö, eli käytännössä valtio, joutuisi investoimaan satoja miljoonia euroja uuteen matkustaja- ja tavarajunakalustoon, mikäli kalusto jaetaan usean operaattorin kesken. Raideammattilaiset JHL:n puheenjohtaja Teppo Järnstedtin mukaan puhutaan reippaasti yli puolen miljardin euron ylimääräisestä investointitarpeesta. Liikenneministeri Berner on sanonut, että kalustohankintaan ei tule pääomistusta muualta kuin valtiolta tai julkiselta sektorilta. Näin meillä avataan kilpailua veronmaksajien rahoilla.

Junalippujen hintojen aleneminen tuskin toteutuu

Matkustajaliikenteen monopolin purkamisen ja kilpailun lisäämisen tavoitteena on sanottu olevan lisätä junaliikenteen osuutta henkilöliikenteessä. Liikenne- ja viestintäministeriön mukaan siihen päästään, kun junalla matkustaminen on nykyistä edullisempaa. Kalustoyhtiö voisi sisällyttää ainakin osan investointikuluista junaoperaattoreilta perittäviin vuokriin, mutta silloin lippujen hintoihin kohdistuu nostopaineita ja kilpailutuksen väitetty tavoite

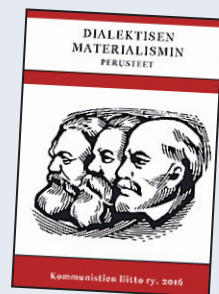
te ei toteudu. Tavaraliikenteessä taas vuokrien korottaminen nostaisi rahatihintoja ja lisäksi houkutusta siirtää kuljetukset maanteille aina silloin kun se on mahdollista.

Siitä takaako kilpailutus ja VR:n pilkkominen halvemmat lippujen kannat, on kaksi toisistaan poikkeavaa kantaa. LVM:n konsulteilta viime vuonna tilaamien selvitysten mukaan kilpailutus lisäisi junaliikenteen suosiota ja laskeisi lippujen hintoja. Valtion omistajaohjausosaston teettämien selvitysten johtopäätös oli, että junalippu pikemminkin kallistuisivat kuin halpenisivat. Lisäksi tuen tarve kannattamattomille reiteille kasvaisi, ja valtiolle aiheutuisi sen takia kymmenien miljoonien eurojen lisälasku.

Valtionyhtiöt saatettava hukkaamiskieltoon

Vaikka valtionyhtiöt eivät ole mitään sosialismin saarekkeita kapitalismissa, tuovat ne tuloja valtion kassaan. Viime vuonna VR tuloutti valtiolle osinkotuloja 100 miljoonaa euroa. Pilkottuna VR ei tuota valtiolle samalla tavalla rahaa ja yksityistettynä ei yhtään. Valtionyhtiöiden ja -omaisuuden puolustaminen on olta-
vasta keskeisellä sijalla uusliberalismin vastaisessa taistelussa.

Asko Julkunen
Sonkajärvi

**Kommunistien Liiton julkaisu "Dialektisen materialismin perusteet ilmestyi kirjase-
nä vuonna 1971. Nyt tämä kirja löytyy myös netistä. Menet-
te Kommunistien Liiton etusivul-
le ja otatte yläpalkista "Opinto-
aineisto" ja sieltä "Dialektisen
materialismin perusteet." Tämä
"Työläisen käsikirja" kaikkien
tullee omaksua. os. <https://www.kommunistienliitto.com/>**

DSL:n Eurooppa-tiedotushankkeen tilaisuudet

"Euroopan sosiaalinen ulottuvuus arjessa ja politiikassa" on hanke, johon DSL on saanut UM:n kansalaisjärjestöjen Eurooppa-tiedottamiseen tarkoittamaa valtionavustusta vuodelle 2018. Hankkeen tavoitteena on tuoda ajankohtaista sosiaaliturvaa ja sosiaalisia oikeuksia koskevaa eurooppalaista yhteiskunnallista keskustelua suomalaisen työväenliikkeen piirissä toimivan ja vähäosaisen yleisön tietoon. Lisäksi hankkeessa arvioidaan sosiaalisen oikeudenmukaisuuden toteutumista Euroopassa kahdella tasolla: arjessa ja politiikassa. Hankkeen puitteissa järjestetään eri puolilla Suomea yleisötilaisuuksia Eurooppalaisesta sosiaaliturvasta arjessa ja Euroopan sosiaalisesta ulottuvuudesta politiikassa.

Tulevat tilaisuudet

Valkeakoskella ke 7.11.2018 klo 10.00 alkaen
Paikka: Valtakatu 20:n Putka

Tampereella ke 7.11.2018 klo 17.00 alkaen
Paikka: Pääkirjasto Metson Kanervasali

Joensuussa 17.11.2018 klo 11.00 alkaen
Paikka: Kansalaistalo

Vantaalla 5.12.2018 klo 10.00
Paikka: Heureka

Hollolan ja Lahden tilaisuus
to 13.12.2018 klo 18.00 alkaen

Lisätietoja tapahtumista antaa:

Hanketyöntekijä Heikki Ekman, sp. heikkiekm@gmail.com, puh. 040 252 7841
Työryhmän vetäjä Toni Kallioinen, sp. tonikallioinen1@gmail.com, puh. 040 721 0396
Pääsihteeri Jari Karttunen, sp. jari.karttunen@desili.fi, puh. 09-77438130

DSL:n liittokokous 26.5.2018

Sosiaali- ja terveydenhuolto liiketoiminnaksi

Jatkuu sivulla 11

Suomen sote-palveluissa liikkuu vuositason rahaa liki 20,5 miljardia euroa, josta hoivapalveluiden osuus on 7,4 miljardia ja terveyspalveluiden 13,1 miljardia euroa. Kaikista sote-palveluista julkinen sektori tuottaa 61 % ja yksityissektori 41 %. Hoivapalveluista suurimmat ovat vanhusten hoiva ja vammaisten palvelut. Terveydenhoidossa eniten rahaa käytetään perusterveydenhuoltoon ja erikoissairaanhoidon. Mielenterveyspalveluista yritykset ja kolmas sektori tuottavat valtaosan sekä vanhusten palveluista ja lastensuojelusta 40 %. Kun hilloa on jaossa runsaasti, se houkuttelee ympärilleen runsaasti loispistiäisiä ja raatokärpäsiä.

Sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista pyritään tekemään kannattavaa liiketoimintaa, jolle on ominaista pienet työvoimakustannukset ja suuret voitot. Tämä tarkoittaa sitä, että terveyspolitiikassa pyritään siirtymään säätiöiden, yhdistysten ja yksityisten yritysten ylläpitämiin sairaaloihin. Julkisille terveysasemille käy ajan myötä samoin. Vapaaehtoisuuden osuutta lisätään sosiaalipalveluissa, ympäristövastuuta vyörytetään asukkaille ja yhdistyksille. Muista palveluista huolehditaan – mikäli niistä ylimalkaan huolehditaan – sosiaalisten markkinoiden ja vapaaehtoisvoimien toimesta.

Ensimmäiset kilpailutetaan, sitten yhtiöitetään ja lopuksi yksityistetään

Syyskuussa 2013 voimaantuneen kunta- ja kilpailulakimuutoksen perusteluna oli Euroopan komission EU-valtiontukisäännöksiin vastaisiksi katsomien tukien poistaminen. Hallitus poisti kuntien elinkeinotoiminnalta konkurssisuojaan ja veroetuuksia, koska sen mielestä nämä vääristivät kilpailua. Tämän hankkeen todellisuudessa päämääränä on kuitenkin ensisijaisesti yksityistämiseen perustuva kuntasektorin liiketoiminta ja toissijaisesti yhteiskunnalliseen omistukseen perustuva palvelutuotanto. Hallituksen sopima yhteisöveron alentaminen 4,5 prosenttiyksiköllä v. 2014 alussa niivetyi erinomaisesti tähän tavoitteeseen. Kunnat veloitettiin yhtiöittämään liikelaitoksensa v. 2014 loppuun mennessä tai järjestämään toimintaa muuten niin, ettei se vääristä markkinoita.

Kunnalliset liikelaitokset eivät ole voineet toimia enää entiseen tapaan. Kaikkea kuntien kannattavaa liiketoimintaa verotetaan niiden yleishyödyllisyydestä huolimatta, koska ne heikentävät toiminnallaan yksityisyritysten tuottavuutta ja niiden vapaata liikkuvuutta. Mikäli kunta tuottaa palveluita tai tavaroita kilpailutilanteessa markkinoilla, sen hinnoittelun täytyy olla markkinaperusteista. Markkinahinnoittelu vastaa sitä hintatasoa, jolla yksityiset yritykset hinnoittelevat tuotteensa. Tällainen menettely takaa kohtuuhintaisten palvelujen katoamisen, koska kaikkien palveluiden pitää tuottaa voittoa. Terveydestä ja hyvinvoinnista on kehkeytynyt eniten tistä likaisempaa ja eriarvoisempaa liiketoimintaa. Tuotteistaminen ja kilpailutus koskevat myös kunnallisia palveluita. Tehdyt toimenpiteet

Euroopan unionin kilpailutuslainsäädäntö suosii yksityissektoria. Uusliberalistit perustelevat sote-palveluiden kilpailutusta sillä, että julkisen sektorin elinkeinotoiminta, julkinen rahoitus tai tuki yrityksille sekä kunnallisten liikelaitosten hollimpi verokohtelu vääristävät kilpailutilannetta. Minusta tällainen on liiketoiminnan sekaantumista kunnalliseen itsehallintoon. Jos käy oikein surkeasti, yhteiskuntamme tuottamat sosiaali- ja terveyspalvelut yksityistetään ja ulkoistetaan. Suomalainen sote-uudistuksen ydin onkin juuri tässä ajatuksessa. Suomessa tämä toteutuu kunnallisten palveluiden siirtymisenä kilpailutuksen myötä ulkomaisten yhtiöiden kontolle ja pörssiin vietyjen valtionyhtiöiden joutumisena ulkomaisten sijoittajien käsiin. Maamme poliittisen ja taloudellisen eliitin todellisuudessa päämääränä on yksityiseen vakuutukseen pohjautuva terveydenhuoltojärjestelmä, jossa vallitsee tiivis yhteistyö julkisen vallan ja yksityissektorin välillä. Näin tapahtuu, jos kukaan ei pistä hanttiin tälle hankkeelle!

Monet muistavat vielä runsas kolme vuotta sitten pidetyn ”vain kaksi kättä” protestin. Nopeaa voimaa löytyi leikkauspolitiikkaa vastaan, kun 15 000 protestojaa lähti liikkeelle. Tarvittaessa voimaa löytyy nopeastikin. Samaa tarvitaan nyt Soten ja tämän yksityistämismyman kaatamiseen.

kertovat selkeästi, mitä yhteiskuntaluokkaa Suomen valtio palvelee ja kenen etuoukeuksia se ajaa.

Kuntakonsernista maakuntakonserniksi

Uudella sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annettavalla lailla siirrettiisiin kunnallisen sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisvastuu 18 perustettavalle itsehallinnolliselle maakunnalle, joiden maakuntahallinnot vastaavat toiminnan käytännön toteutuksesta. Jatkossa sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen eivät kuuluisi enää kuntien toimintaan. Hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen jäisivät edelleen kuntien tehtäväksi. Kunnallisen sosiaali- ja terveydenhuollon palveluksessa oleva henkilöstö siirtyisi ehdotuksen mukaan maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti.

Maakuntien toiminnassa palvelujen järjestäminen ja tuottaminen erotettaisiin toisistaan. Lakiehdotuksen mukaan palvelujen tuottamiseksi jokaiseen maakuntaan perustettaisiin maakunnan liikelaitos. Sen vastuulla olisi merkittävää julkista valtaa sisältävien palvelujen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon erityispalvelujen tuottaminen. Maakuntakonserni siis korvaisi sote-tuhonnassa kuntakonsernin. Ihmettelyn, kuinka voiton kirnuamiseen tarkoitettu liiketoimintamalli voi edistää tehokkaasti pienituloisten ihmisten hyvinvointia ja terveyttä?

Tasapuolista yksityistämistä

Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelutuotantoa aiotaan monipuolistaa siten, että maakunnan omilla sekä yksityisillä ja kolmannen sektorin palvelun tuottajilla on tasapuoliset toimintaedellytykset tuottaa kaikkia markkinoilla olevia palveluja. Istuva oikeistohallitus vetoaa tasapuolisuuteen, mutta se tavoittelee vain sote-palveluiden yksityistämistä ja ulkoistamista. Se haluaa, että maakunta ostaa sote-palvelunsa yksityissektorilta tai vaihtoehtoisesti se ulkoistaa sote-palvelunsa yksityissektoriin.

Yksityissektorin suorittavaksi. Toisin sanoen maamme sosiaali- ja terveydenhuollosta pyritään tekemään kannattavaa bisnestä, jota tuetaan karttuisasti verovaroin. Lisäksi maakunta voi lunastaa tai vuokrata kuntien entiset toimitilat tai ne voidaan jakauttaa. Lakiehdotuksessa ei ilmeisesti ole otettu huomioon myymiselle tai vuokraamiselle yksityissektorin käyttöön.

Asiakas voisi valita laisaa määriteltäjä suoran valinnan palveluja tuottavan sosiaali- ja terveyskeskuksen ja suunhoidon yksikön kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan ilman maakunnan ohjausta tai maakunnan liikelaitoksen tekemää palvelutarpeen arviointia. Suoran valinnan palveluja tuottaisivat maakunnan liikelaitoksen sosiaali- ja terveyskeskukset ja suunhoidon yksiköt sekä yksityiset palveluntuottajat. Kuinka mahtaa käydä valinnanvapauden suhteen niissä kunnissa, joissa ei ole tarjolla omia julkisia tai kolmannen sektorin palveluita? Kuinka valinnanvapaus mahtaa toteutua muistisairaiden vanhusten, mielenterveyden häiriöistä kärsivien ja kehitysvammaisten ihmisten kohdalla??

Yksityissektori

Yksityissektorin sote-palveluiden tuottajat ovat pääosin kaupallisia yrityksiä, joiden toiminta perustuu selkeästi liiketoimintamalliin. Näiden yhtiöiden toiminnan tarkoituksena on tuottaa voittoa osakkeenomistajille, jollei yhtiöjärjestyksessä määrätä toisin.

Yksityissektorin osuus tuotetuista sosiaali- ja terveyspalveluista on kasvanut merkittävästi viime vuosina. Emeritusprofessori Juhani Lehdon selvityksen mukaan yksityisen yrityssektorin osuus sote-palveluiden tuotannosta oli 9 % v. 2000 henkilöstömäärällä mitattuna. Tuolloin vielä järjestömuotoinen sote-palvelusektori (kolmas sektori) oli yritysmuotoista sektoria suurempi, ja sen osuus oli lähes 12 %.

Vuonna 2014 yrityssektori oli kohonnut jo arvoon 24,4 % terveydenhuollon kokonaistuotoksesta. Sosiaalipalveluissa vastaava osuus

oli tuolloin 66 %. Yksityisen terveydenhuollon palvelutuotannon kasvu on painottunut yritystoimintaan. Myös sosiaalipalveluissa yritystoiminnan tuotososuus ohitti kolmannen sektorin palvelutuotannon määrän v. 2014 (yksityissektori 18 %, järjestöt 16 %). Yksityinen toiminta on keskittynyt suuriin yrityksiin. Lääkäriasema- ja yksityislääkäritoiminnassa 13—14 suurimman yrityksen markkinaosuus oli 50—60 %. Sosiaalipalvelujen osalta yritystoiminta keskittyy asumispalveluihin.

Kunnat ostavat osan järjestämisvastuunsa piiriin kuuluvista sosiaali- ja terveyspalveluista yksityisiltä palvelujen tuottajilta. Sosiaalipalvelujen osalta yksityisten asiakaspalvelujen arvo oli v. 2015 kunnissa ja kuntayhtymissä 2,3 miljardia euroa. Summa oli noin 24 % kuntien sosiaalipalvelujen käyttökustannuksista. Kuntien ja kuntayhtymien terveydenhuollon asiakaspalvelujen ostot yksityisiltä palvelujen tuottajilta olivat 516 miljoonaa euroa v. 2015.

Suomessa on useita kuntia, jotka ovat ulkoistaneet pääosan järjestämisvastuunsa piiriin kuuluvista sosiaali- ja terveyspalveluista yksityisten palvelujen tuottajien tuotettaviksi. Kaikkia sosiaali- ja terveyspalvelujen tuottamiseen liittyviä tehtäviä ei voida antaa yksityisen hoidettavaksi. Tällaisia ovat esimerkiksi tehtävät, joihin liittyy julkisen vallan käyttöä.

Mehiläinen ja muut meden kerääjät

Suuret hoiva-alan yritykset ovat hyvin kiinnostuneita vanhusten hoiva- ja asumispalvelujen järjestämisestä, koska ensinnäkin kohderyhmä on pysyvä ja kasvava. Toiseksi vanhukset ovat puolustuskyvyttömiä. Kolmanneksi hoiva-alalta on lohkaistavissa pienillä työvoimakustannuksilla – yhteiskunnan taloudellista tukea nauttien – sievot liikevoitot. Suurimmat hoivayritykset kuten Attendo ja Mehiläinen pyrkivät voimallisesti laajentamaan toimintaansa rakentamalla uusia yksiköitä ja ostamalla pieniä toimijoita omaan ketjuunsa. Sote-uudistus

näyttää kyntävän maaperää sosiaali- ja terveyspalveluiden yksityistämiseksi, vapaille sosiaalisille markkinoille ja terveys- ja sosiaali-teollisuudelle. Sijoittajat eivät ole kiinnostuneita vanhuksista vaan rahasta. Sairaanhoidaja-lehden mukaan Mehiläinen omisti v. 2016 sairaaloiden, lääkärikeskusten, terveysasemien ja ulkoistettujen terveysasemien lisäksi 112 asumispalveluyksikköä, joista 63 ikääntyneille, 40 mielenterveyskuntoutujille ja yhdeksän vammaisille. Mehiläisen palveluksessa työskenteli yli 11 000 työntekijää. Suurimpana omistajana on kansainvälinen sijoitusrahasto CVC Capital Partnersin hallinnoimat rahastot 57 % omistusosuudella. LähiTapiolan, Varman ja Ilmarisen omistusosuus on 32 %. Valtion Eläkerahaston (VER), Apteekkien Eläkekassan ja Valion Eläkekassan N omistusosuus on yhteensä 6 %. Loput 4 % kuuluvat yksityisille sijoittajille, jotka edustavat Mehiläisen johtoa ja henkilöstöä.

Alan toiseksi suurin yritys oli tuolloin Attendo. Sen mahtiomistajana toimi ruotsalainen pääomasijoitusyhtiö (68 %) Nordstjärnan. Attendolla oli 140 hoiva- ja palvelukotia ympäri Suomea. Se työllisti 7 750 työntekijää. Kolmanneksi sijoittui Esperia Care, jonka palveluksessa työskenteli 4 000 työntekijää. Sen hoivayksiköissä oli 3 500 asukaspaikkaa. Sen osake-enemmistö kuului brittiläiselle Intermediate Capital Groupille. Kansainvälisillä suuryhtiöillä ei ole tapana maksaa veroja kohdemaassaan.

Kolmas sektori

Suomessa kolmannen sektorin rooli sote-palveluissa on huomattavasti suurempi kuin muissa Pohjoismaissa. Myös palveluita tuottavia sotejärjestöjä on poikkeuksellisen paljon, peräti 930. Niiden palveluksessa työskentelee lähes 37 000 ihmistä. Niihin kuuluu muun muassa potilas-, lastensuojelu-, vammais- ja päihdejärjestöjä. Ne ovat yleishyödyllisiä ja voittoa tuottamattomia järjestöjä. Niiden toiminta ei perustu liiketoimintamalliin. Kunta on niiden pääasiallinen yhteistyökumppani. Erilaiset järjestöt ja säätiöt kantavat vastuun erityisesti niistä, jotka syrjäytyvät tavalla tai toisella julkisen sektorin ulkopuolelle. Niiden rooli yhteiskunnassa on ollut julkisen sektorin täydentävänä osana toimiminen.

Järjestömuotoisella palvelutuotannolla on ollut merkitystä erityisryhmien kuntoutus- ja asumispalveluissa sekä työtoiminnassa. Kolmannen sektorin järjestämä ammatillinen ja sosiaalinen kuntoutustoiminta supistui merkittävästi jo v. 2009, kun RAY vähensi roimasti niiden toiminnan tukemista. Sosiaali- ja terveysalan järjestöjen katojärjestön Sosteen pääsihteeri Vertti Kiukas katsoo, että ei-kaupallisten järjestöjen toiminnan organisoinnin ja rahoittamisen kannalta tulevaisuus on sumuinen. Kolmannelta sektorilta edellytetään nykyisin palvelujen tuottamisen ja yleishyödyllisen toiminnan erottamista toisistaan. Tuotetuista palveluista on maksettava arvonlisävero. Myös niiden tuottamat palvelut ovat joutuneet kilpailutuksen kohteeksi. Yksityissektori pyrkii valtaamaan niiden toimintakentän.

Jatkuu sivulla 13

Pienituloisten ihmisarvon puolesta

2000-luvun positiivisuushömpän myötä - tiukka ei yhteiskunnallisille vääryyksille - on karsittu pois kielenkäytöstä. On niin saatanaan negatiivista puhua vääryyksistä. Vääryyksiä pursuavan sosiaali- ja talouspolitiikan seurauksena maassamme elää jo miljoona ihmistä köyhyssrajan alapuolella tai sen liepeillä. Kaikenlaiset asiantuntijat kertovat mielellään, miltä näistä lähimmäisistä tuntuu ja mitä heille pitäisi tehdä, jotta heistä olisi enemmän hyötyä tämän maan eliitille. Kukaan ei kysy tältä unohdetulta miljoonalta, miltä tuntuu elää syrjäytettynä Suomessa? Kukaan ei tiedustele heiltä, ottaisivatko he vastaan hyväpalkkaista ja mielenkiintoista työtä, jossa voisi itse päättää omista tekemisistään ja työajoistaan.

Suomi on muuttunut Legolandin ja Barbie-maailman risteytymäksi. Sen pinta on kova ja kiiltävä. Siihen on vaikea saada pitävää otetta. Poliittikka on peliä. Vasemiston parlamenttipuolueet ovat lähteneet mukaan samaan venäläiseen rulettiin, jossa häviävät vain yhteiskunnan puolustuskyvyttömimmät ja pienituloisimmat ihmiset.

Kansa alistetaan demagogien astinlaudaksi

Kusettaminen on suomalaisten poliitikkojen ydinosaamista. Perussuomalaisten uusi nousu valtapuolueeksi syntyi vastalauseena suomalaisen yhteiskunnan tuotantorakenteiden muutokselle ja sitä myötäilevälle politiikalle. Eduskunnan kaikki puolueet vasemalla ja oikealla toteuttivat hallituksessa ollessaan uusliberalistista talouspolitiikkaa. Perussuomalaiset väittivät ajavansa isänmaan

talousjärjestelyjään monenlaisiin organisaatioihin kuten säätiöihin. Säätiöiden alkupääoma on usein peräisin yksityishenkilöiden lahjoituksista ja testamenteista. Vaikka puolueet eivät omista näiden varallisuutta, ne kuitenkin käyttävät valtaa näissä organisaatioissa. Säätiöihin kertyy omaisuutta ja siitä saatavaa tuottoa hyödynnetään puolue- ja vaalitoiminnan rahoittamisessa. Lisäksi resursseja kohdennetaan muuhunkin puolueiden arvomaailmaa tukevaan aatteelliseen toimintaan. Varoja voidaan ohjata myös muihin yleishyödyllisiin tarkoituksiin, joissa puoluepoliittiset intressit ja tunnukset ilmevät vain välillisesti.

Säätiö on myös mainio valankäytön väline, kun puolueen sisällä taistellaan omaisuuden hallinnasta. Sen hallitukseen on vaikea päästä jäse-

asiaa, puolustavansa köyhiä ja väheosaisia sekä edistävänsä kansallista turvallisuutta. Valtaapäästyään tämä nationalistinen oikeistopoppoo osoittautui talous-, turvallisuus- ja ulkopoliitikassaan täydelliseksi paineventtiili- ja tuuliviiripuolueeksi. Puolue hajosi kahteen leiriin. Säätiöidyt varat jäivät pääkusetajia Soinin siniseen leiriin.

Timo Soini kirjoitti enteellisesti jo gradussaan: "Populistien argumentaatio nähdään heikkona ja teesit iskulauseenomaisina. Populistit nähdään demagogeina, kansankiihottajina. Nämä demagogit käyttävät "yksinkertaista" tavallista kansaa omien etujensa astinlautana. Kerran yhteiskunnan kyydistä pudonnutta kansanosaa petetään siis vielä kerran. Petetty petetty siis jälleen kerran?" (T. Soini s. 7)

Puolueet kuin liikeyrityksiä

Puoluetuki pitää puolueet pystyssä. Se minimoi olemassaolollaan jäsendemokratian tarpeellisuuden. Jäsenmaksuilla ei ole merkitystä niiden talouksissa. Jäsenmäärä ylläpitää puolueiden uskottavuutta lähinnä samalla tavalla kuin kaupallisilla lehdillä niiden levikki. Ainoakaan eduskuntapuolue ei noudata edes omaa periaateohjelmaansa. Puolueet muistuttavat yhä enemmän liikeyrityksiä, jotka kauppaavat poliittisia elämyksiä ja kivaa yhdessäoloa koko perheelle. Ne eivät kanno kollektiivista vastuuta teoistaan.

Puolueet ovat hajauttaneet

neksi, koska se täydentää vain itse itseään. Säätiöt vastaavat usein puolueen työntekijöiden palkoista, ylläpitävät puoluetoimistoja ja kokoustiloja, tarjoavat tilojaan ja palveluitaan myös ulkopuolisille tahoille sekä hankkivat niin yksityisiä kuin julkisia avustuksia puolueen poliittiseen toimintaan. Puoluetuet viihtyvät tunnetusti säätiöiden tileillä. Puolueiden toimintaympäristössä todellinen valta on niillä, joilla on hallussaan taloudellinen valta – eikä siis puoluekokouksilla.

Puolueet vuorottelevat uusliberalismin toteuttamisessa

Suomen eduskunnassa ei ole tällä hetkellä ainoatakaan puoluetta, joka olisi aidosti kiinnostunut pienituloisen miljoonajengin yhteiskunnallisen aseman ja perusturvan parantamisesta. Jokainen hallituspuolue on toteuttanut vuorollaan uusliberalistista talouspolitiikkaa. Ne ovat kajooneet perusturvaan, leikanneet sosiaali- ja terveyshuollon menoja sekä sallineet kansallisomaisuuden mittavan yksityistämisen.

Jos me haluamme muutosta pienituloisten ihmisen asemaan Suomessa, meidän on perustettava yhdessä kansanrintama, joka kyseenalaistaa kaikki nykyiset eduskuntapuolueet ja niiden tekemät päätökset sekä myös Suomen taloudellisen eliitin oikeutuksen sen olemassaoloon.

Matti Laitinen 16.9.2018

Mielenterveystyö Sote- ja maakuntauudistuksessa

Jos ajatellaan sosiaali- ja terveydenhuollon kentän kokonaiskuva, voidaan todeta mielenterveystyön kulkevan yhä edelleen pahnun pohjimmaisena. Mielenterveys on sana joka aiheuttaa voimakkaita tunteita ja ennakkoluuloja. Siitäkin huolimatta että lukuisat julkisuuden henkilöt ovat antaneet kasvot mielenterveydestä sairautena muiden joukossa. Uupumiset, masennukset, loppuun palamiset, kaksisuuntaiset mielialahäiriöt jne. ovat tulleet tutuiksi kaikelle kansalle. Kummallista kyllä, sana mielenterveys aiheuttaa edelleen kiemurtelua, vaivautuneisuutta ja äkkiä vaihdetaan puheenaihetta.

Hannu Tiainen ja Mirjam Virkki toimivat Virtain mielenterveysyhdistyksessä.

Hyvinvointivaltion tunnusmerkki ja ylpeydenaihe oli, että kaikkein hauraimmat ja haavoittuvimmat pidetään myös osana yhteiskuntaa ja kannatellaan vaikeuksien yli. Tänäpä, hyvinvointivaltion raunioilla, yhä syvenevän kahtiajaon myötä heikoimmassa asemassa olevien mielenterveysongelmista kärsivien tilanne on huolestuttava. Vaikka menneeseen verrattuna resurssit ovat toista luokkaa ja läpinäkyvyyden kera mielenterveys sairautena on lähempänä yhdenvertaisuutta ns. somaattisten sairauksien rinnalla, ruohonjuuritasolla mielenterveyttä sairastavat ovat sitä kellarikerroksen väkeä.

Miksi näin on? Miksi yhä koetaan osaksi päättäjissä sekä kansan keskuudessa mielenterveysongelmat omaksi syyksi, tietoisesti yhteiskunnan elätettäväksi hakeutuviksi jne. Ei haluta ymmärtää/tunnustaa syy - seuraus suhdetta? Valtaava joukko ihmisiä on ajettu äärimmäiseen ahdinkoon, peukaloruuvia kiristetty monin eri tavoin, siksi täytyy ihmetellä miten ylipäättään kukaan selviää kaikesta tuosta järjestänsä?

Sote- ja maakuntauudistusta ajavat tahot puhuvat kauniisti kuinka uudistuksen myötä tullaan panostamaan ennaltaehkäisevään työhön myös mielenterveystyössä. Etten sanoisi, melko ristiriitaista, ajatellen yhteiskunnan toimia, joilla ihmisiä syyllistetään, ahdistellaan, sulkien lopulta pois normaalista arjen elämästä. Samaan aikaan, samat virkamiehet ja päättäjät puhuvat miljardien säästöistä ja tiukkaakin tiukemmista tulevien maakuntien budjeteista. Jokainen ymmärtää, ketkä leikkauksien myötä joutuvat

tulilinjalle – tietysti ne puolustuskyyttömät, hauraat ja haavoittuvat mielenterveysongelmiin ajatut ihmiset, jotka ovat jo nyt vailla kunnollisia ihmisoikeuksia.

Talousskasvun varjolla luotu suoritusyhteiskunta, jossa revitään henkiset ja fyysiset voimavarat tyhjiin, on myös aikamme vitsaus ja ajaa ihmiset sietämättömien paineiden alle. Talouden ykkösasema on tuonut mukanaan ns. kovat arvot. Heikot sortuu elon tiellä, jokainen on oman onnensa seppä, tyyliset heitot ovat tehneet paluun yhteiskuntaamme. Tietoisitako on saada esim. mielen- terveydestä käytävän keskustelun ilmapiiiri ja syyt käännettyä pois yhteiskunnan roolista, sen vastuusta yhä kasvavasta henkisten voimien uupumisina, ihmisten itsensä har- teille?

On aika pysähtyä miettimään arvojamme, jos nyt emme puutu kaikella tarmolla syihin ja seurauksiin joiden takia ihmiset, perheet ja lähipiirit uupuvat mielenterveysongelmiensa alla. Arvovalinnan on lähettävä yhteiskunnan korkeimmalta taholta, ei vain sanoina, vaan tekoina. Myös sinun on sisäistettävä mielen- terveyden tärkeys ihmiselämässä – sinä voit olla seuraava jolla vieteri katkeaa säälimättömän yhteiskunnan puristuksessa.

**Hannu Tiainen, Kihniö
Virtain mielenterveysyhdistyk-
sen puheenjohtaja
Kyykystä ylös - yhteislistan kun-
nanvaltuutettu**

Lähipalvelujen leikkaaminen on virhe

Tampereella on taas tulossa uusi päiväkotijoukko- ja kouluverkko- suunnitelma. Siinä aiotaan tyylisti lopettaa Järvensivun, Terälahden, Kalkun ja Annalan koulut. Leikkauslinja on kova ja armoton eikä se edes perustu selkeisiin kustannuslaskelmiin saati kasvatus- ja sosiaalialan ammattilaisten laajaan kuulemiseen.

Päiväkodit ja varsinkin alakoulut ovat lähipalveluita ja peruspalveluita. Euroopan unionissa on käytössä kestävä kaupunkikehityksen indikaattorit, joiden mukaan peruspalvelujen tulee olla kävelytäsiisyydellä kuntalaisten asunnoista. EU:ssa on käytetty 300 metrin matkaa, mutta Suomessa on sovellettu myös 700 metrin matkaa.

Asiaa on myös vertailtu kuuden suurimman suomalaisen kaupungin kesken, viimeksi vuonna 2008. Näissä vertailuissa Tampereella on selviä puutteita palvelujen saatavuudessa muun muassa kouluissa, terveyspalveluissa ja kirjastoissa. Eli Tampereella tarvitaan pikemminkin lisää useita lähipalveluja, ei suinkaan niiden leikkaamista.

Hätiköityjä päiväkotijoukko- ja koulu- verkko leikkauspäätöksiä ei siten pitäisi missään nimessä tehdä. Pikemminkin lähipalvelu- verkkoa pitäisi kehittää sekä laajentaa harkiten ja suunnitelmallisesti, ja ennen kaikkea kuntalaisia kuunnellen. Peruspalveluja voidaan mainiosti kehittää lähipalveluina, kun-

han kaupungin sisäisissä vuokrissa luovutaan ylivoittoihin tähtäävien markkinavuokrien perimisestä.

Esille nostetuista päiväkotijoukko- ja koulu- verkko leikkauslinjauksista puuttuu tyystin kuntalaisten tarpeiden, palvelujen saatavuuden ja kestävä kaupunkikehityksen periaatteiden mukainen arvio. Tällainen arvio tulisi tehdä kuuntelemalla tamperelaisia.

Siksi olisi parasta, että Tampereen kaupunginhallitus käyttäisi jo nyt otto-oikeuttaan, ja valmistelisi sekä päiväkotijoukko leikkauslinjauksia koskevan kokonaisesityksen niin, että valmistelussa kuultaisiin laajasti kuntalaisia ennen lopullisten esitysten tekemistä. Tältä pohjalta demokraattisesti valmistellut esitykset tuotaisiin sitten kaupunginvaltuuston käsittelyyn hyvissä ajoin ennen vuoden 2019 talousarvioesitysten käsittelyä.

**Jari Heinonen
sosiaalityön professori
VaTan valtuustoryhmän varapuheenjohtaja**

Porvarin suusta kuulee totuuden

Kokoomuksen kansanedustaja Pertti Salolainen oli radion ykkösaamassa 5.9.2018. Salolainen on ollut kahteen otteeseen eduskunnassa. Hän ei enää asetu ehdokkaaksi. Sen vuoksi hän voi kertoa oman mielipiteensä vilkuilematta sivuilleen. "Neljäkymmentä vuotta kansanedustajana riittää. 70-luvulla oli todellista politiikkaa, oli oikeita kommunisteja, Hertta Kuusinen ja Taisto Sinisalo. Silloin aatteet ottivat yhteen. Tämä nykyinen on lastenleikkiä siihen verrattuna."

Kirjoitin samasta aiheesta Raken- taja-lehteen. Tohtori päätoimittaja Markku Salomaa hyllytti jutun. En tiennyt silloin, että tohtori on ko- koomuspuolueen jäsen. Totesin, että Kokoomus on muuttumassa tavalliseksi demari- puolueeksi,

kun siltä puuttuu kunnon vastusta- ja voimakas kommunistinen puolue. Se olisi kovin nolo asia entiselle kuninkaantekijä puolueelle. Kokoomuspuolue ajoi luokkasodan jälkeen saksalaista prinssiä Suomen kuninkaaksi.

Aihe nousi Rakentajaan lähetetyn jutun edellä julkisuuteen, kun Kokoomuksen vanhaemäntä ja pääideologi Ben Zyskowicz oli nähnyt työhuoneensa ikkunasta vaaran merkkejä, nuoret kommunistit marssivat Helsingin kadulla. Tämä demarius on todellinen uhka, sillä itse Zyskowicz totesi kerran, että meissä kaikissa elää pieni demari.

**Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 5.10.2018**

TODISTAMISEN TAAKKA

Kansantaloudessa lähes seitsemänkymmentä vuotta valtiot ovat kuvanneet talouttaan laskemalla bruttokansantuotteen. Se perustuu Adam Smithin 1700-luvun teoriaan, että kansantaloudessa on vain palkat ja lisäarvo. Laskutapa on mielivaltainen, kun sen kaksi puolta, synty ja käyttö, eivät hyvän kirjanpitotavan mukaan korreloi. Ne ovat toisistaan riippumattomia. Lisäksi se jättää tuotannosta yli puolet tuotannon ulkopuolelle.

Sen sijaan oikeampaan tulokseen päästään Marxin 1800-luvulta olevalla kaavalla, jossa on tuotanto, pysyvä pääoma, palkat ja lisäarvo. Pysyvä pääoma on tuotannon aineksia energiasta, raaka-aineista, puolivalmisteista aina varastossa oleviin lopputuotteisiin saakka. Ne ovat sijoittajien ikiomaa pääomaa, joka vuoden aikana kulutetaan ja uusitaan niin, että vuoden lopussa on riittävät varastot seuraavalle vuodelle.

Marxin kaava on ihmisestä riippumaton luonnonlain kaltainen kapitalistista taloutta ohjaava arvolaki. Sitä ei ole aiemmin todistettu oikeaksi. Tosin Suomessa Kelan nykyinen johtava tutkija valtiotieteiden tohtori Pertti Honkanen on yrittänyt jotain. Hän sanoo: "Marxin arvoteorian matemaattinen formalisointi voidaan rakentaa matriisialgebran keinoin" (Ortodoksian tuolla puolen, DSL 1996). Yhteen ainoaan virkkeen pätkään Honkanen on saanut mahtumaan kaksi formalisoinnin romuttavaa virhettä.

Arvolaki

Marxilla ei ole arvoteoriaa, vaan arvolaki, ja toiseksi arvolaki ei ole korkeammalla matemaatiikalla leikitte-

lyä, vaan pelkkää aritmetiikkaa, jossa on pysyvä pääoma (c) plus palkat (v) plus lisäarvo (m). Tässä tohtori Honkanen osoittaa, että hän ei ole ymmärtänyt Marxin Pääomasta tuon taivaallista. Sen vahvistaa hänen tuoreemmatkin kirjoituksensa ja mm. kaavio (7.3.2017), joka on täyttä pötyä. Tohtori Honkanen suorastaan pilkkaa Marxia ja mm. Karl Marx -seuran auktoriteettina johtaa ihmisiä harhaan.

Minä onnistuin ratkaisemaan arvolain liikkuvan ja pysyvän pääoman sekä lisäarvon salaisuuden. Etsin 1990-luvun lopulla vaihtoehtoa bruttokansantuotteelle. Onnistuin tekemään kansantalouden tuloslaskelman, joka perustui amerikkalaiseen kaksinkertaiseen kirjanpitoon ja jonka molemmat puolet korreloivat keskenään. Se julkaistiin nimellä NYKYAIKA (DSL 2003). Siinä selvisi aiemmin tuntemattomat yksinkertainen uusintaminen (C' = C+v+m) ja sitä seuraava laajennettu ja kasautuva uusintaminen (C = c+v+m).

Tavaravarastot

Kapitalistisen järjestelmän ydin on tavaravarastot, sillä kaikki tavarat tuotetaan varastoon, josta ne myy-

dään eteenpäin kunnes eri vaiheiden jälkeen ne ovat lopputuotteina kuluttajien saatavilla. Vuonna 2017 varastoja oli 52,2 % tuotannosta. Tässä piilee yksi kapitalistisen järjestelmän ongelma, kun tuottajat eivät tiedä, kuinka monelle tavaralle on kysyntää. Siinä piilee ylituotannon vaara.

Marx löysi myös keskimääräisen voiton suhdeluvun laskutendenssin lain. Sen vuoksi tutkimuksiini meni vielä viisitoista vuotta ennen kuin tuotantopääoman kokonaiskierto tuli aukottomasti todistettua. Se edellytti Tilastokeskuksen, Suomen Pankin ja Verohallinnon valtavien tilastotietojen käsitteilyä, uudelleen järjestelyjä ja yhdistelyjä ennen kuin kokonaisuus oli aukoton. Tutkimus on julkaistu nimellä UUTEEN AIKAAN (KL 2017).

Kansantulo

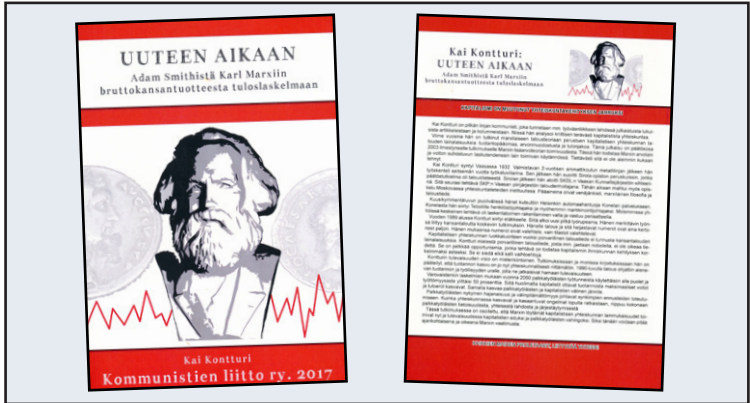
Vuonna 2017 tuotanto oli 413,4 mrd.e (miljardi euroa). Kun siitä vähennetään tavaravarastoissa oleva omistajien sijoittama pysyvä pääoma 170,7 mrd.e, niin loppu 242,7 mrd.e on kansantuloa, työn arvoa. Nyt on erikoisesti korostettava, että siinä ei ole mitään aineellista, on vain ihmisen työtä. Kansantulon 242,7 mrd.e ensijaossa on palkkoja 86,1 mrd.e ja lisäarvoa 156,6 mrd.e.

Asia ei ole tällä selvä, sillä koko kansantulo joutuu vielä uudelleen ja lopulliseen jakoon. Ennen uudelleenjakoa on laskettava työn arvo tunnissa. Sen jälkeen verotilastoista voidaan tarkistaa, kuinka suuri osa palkoista on lähellä tai ylittää työn arvon. Sellainen palkka ei ole tuottanut uutta lisäarvoa, joten ne on siirrettävä palkoista lisäarvoon.

Sen jälkeen palkoista ja lisäarvon verollisista osista vähennetään verot ja maksut. Nyt saadaan kansantulon lopullinen nettomääräinen jako: palkat 40,1, sosiaaliturva 29,5, julkinen talous 65,9 ja omistajakapitalistien ilmaiseksi saamaa työn tuottamaa lisäarvoa 107,2 mrd.e, yhteensä 242,7 mrd.e.

Kansantulon ja lisäarvon käyttö

Kansantulosta 242,7 mrd.e käytet-

Kirjasen "Uuteen aikaan, Adam Smithistä Karl Marxiin, bruttokansantuotteesta tuloslaskelmaan" tilaukset hoitaa Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalahti.fi). Postitse hinta on seitsemän euroa. Kirjaa saa Kansan äänen aktiiveilta viisi euroa/kpl. Katso: www.kommunistienliitto.com.

OMERTA - VAIKENEMISEN LAKI

Keskustelu on vaikuttamista. Jos keskustelu kielletään kuten näyttää käyneen ainakin Lieksan Attendo-kaupoissa, niin voidaan puhua omertan tyypisistä vaientamisesta, joka menee syvälle ihmisuhteisiin ja pirstoo kaveruuk-sia. Tämä käy ilmi Lieksan Lehden (30.8.) pääkirjoituksesta sekä kaupunginvaltuutettu Seppo K. Kiiskisen (sd) kirjoituksesta, jossa korostettiin kuntalain 22§ merkitystä eli kuntalaisten kuulemisesta. Jos valtuutettujenkin tiedonsaanti - kuten valtuutetut kuvaavat - on ollut näin heikkoa, niin voimme puhua jonkin asteisesta omertasta, alamaisten vaientamisesta.

Raskaan päätöksen jälkeen on syytä tarkistaa kaikkien prosessiin osallistuneiden (ruokakuntien) jäävydet maan- ja osakeomistuksista yhteistyökuoppaanuuksiin. Tämä oli liian vaikea kysymys esim. Helsingin pormestarille (J. Pajunen) Malmin lentokenttäasiassa. Tarkoituksenmukaisuusperiaatteilla ei tällaisia päätöksiä voida kumota, vaan ainoastaan prosessivirhettä.

Yhteiskunnallisen keskustelun hiljaisuutta ja sitä, että jotkut tahot tätä hiljaisuutta tietoisesti syventävät, kuvaa Lieksan kansalaisopiston Korento-lehti opinto-ohjelmineen. Ohjelma sisältää yk-

silölle kaikkea maan ja taivaan väliltä, joogasta musiikkiin ja sirkukseen, mutta yhteiskunnallinen keskustelu loistaa poissaolollaan ja vieraudellaan. Selvää on kuitenkin, että jos haluamme puhua kansalaisyhteiskunnasta ja siinä vaikuttamisesta, niin tulee olla muitakin vaikuttamisen foorumeja kuin vaaliuurna.

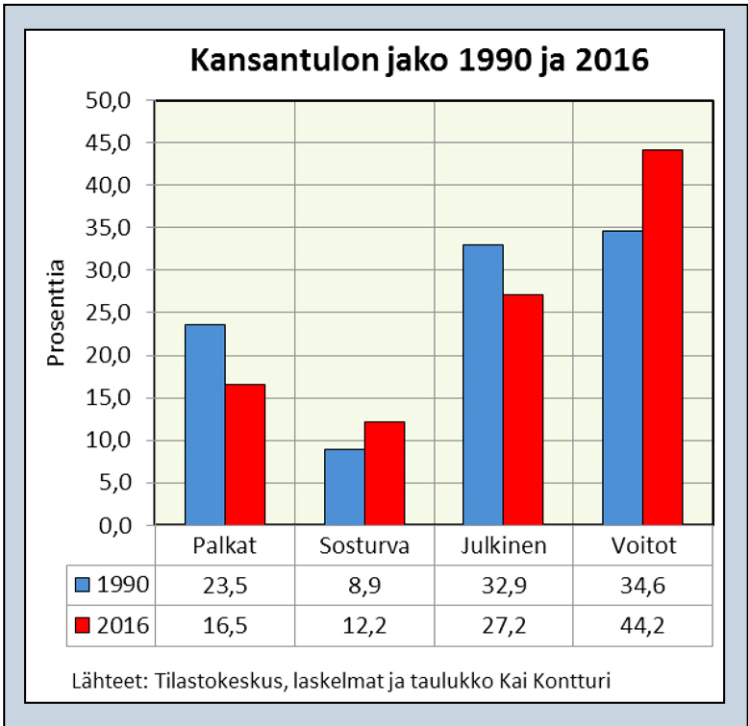
W. Jamesin hyödynfilosofia (pragmatismi) on löytänyt yhdysvaltalaisen sijansa suomalaisessa yhteiskunnassa, jossa yritystaloudelliset hyödyt alkavat määrittää ystävyyssuhteita ja sitä kautta yhteiskunnallista olemista. "Oikeaa" ystävyyttä ei enää ole. Asioita ei valmis-

tella enää keskustelemalla, vaan vahvimpien "hartioiden leveyksillä". Kliseisesti "yhteisöllisyys on kuollut", tietoisesti tapettu.

Ne vanhempamme ja isovanhempamme, jotka päättivät, että tietyt palvelut ja niihin liittyvä kiinteä omaisuus, tontit ja rakennukset ovat oman palvelutuotannon perusta, elelevät nyt verovaroin säästämässään palvelutaloissa. Me "vaikeneva sukupolvi" myymme heidän säästönsä, jotta päivittäisistä kuluista selviäisimme ja joillekin tahoille voittoa tuottaisimme.

Yhteiskunnallinen keskustelu on "piilotettu" uimahallin saunaan, jossa se saa aika ajoin ansaitsemansa syvyyden, vaikka tulevaisuus senkin osalta näyttää yksityistävän ja hintatasollaan rakentavan keskustelun "luokkapohjaiseksi". Köyhät uikoot kesällä!

Hannu Ikonen (sd)
Lieksa

Kansantulon jako 1990 ja 2016						
	1990		2016		Muutos	
	mrd.€	%	mrd.€	%	mrd.€	%
Palkat	22,5	23,5	40,1	16,5	-17,0	-7,0
Sosturva	8,5	8,9	29,5	12,2	7,9	3,3
Julkinen	31,5	32,9	65,9	27,2	-14,1	-5,8
Voivot	33,1	34,6	107,2	44,2	23,2	9,5
Työnarvo	95,6	100,0	242,7	100,0	0,0	0,0

Taulukon ja pylväsdiagramman tiedot ulottuvat vuoteen 2016. Tämä tuskin haittaa artikkelin tutkimista

tiin kulutukseen yhteensä 173,1 mrd.e. Lisäarvosta 107,2 mrd.e. käytettiin kulutukseen 16,7 ja tuotantovälineiden kulumisen korvaamiseen 20,9 mrd.e, joiden jälkeen pääoman lisäykseksi jäi 69,6 mrd.e. Se käytettiin tuotantovälineiden lisäämiseen 14,1, varastoihin 11,2 ja muuhun kiinteään pääomaan käytettiin 23,9 mrd.e, joka ei ole tuotantopääomaa. Se on muuta (julkisia tiloja, asuntoja jne.) kiinteää omaisuutta, joten lisäarvosta jäi käyttämättä peräti 20,4 mrd.e. Mihin se joutui, sen tietävät vain kapitalistit.

Todettakoon vielä, että tämän vuoden alussa tuotantoprosessiin siirrettiin tavaroita 170,7 ja tuotantovälineitä 523,8 eli yhteensä 694,5 mrd.e arvosta.

Marxin arvolaki toimii

Olen siis todistanut, että Marxin ihmisistä riippumaton arvolaki toimii tänään ja kapitalistisen järjestelmän loppuun saakka. Arvolain vaikutus

Kai Kontturi

On eläkeläisillä kohta ystäviä

Huhtikuun eduskuntavaaleihin liittyvä vaaliruljanssi alkaa kohta. Tapahtumasta käytän nimitystä Valehtelemisen SM-kisat. Harvinaisen paljon Suomesta löytyy yliälykkäitä miehiä ja naisia. Lupaukset paremmasta ovat mitä kauneimpia, ehkä joku ehdokas taas lupaa verotkin maksettavan valtion varoista.

Eläkeläisille taitettu indeksi on kohta historiaa. Pitää vaan muistaa äänestää eläkeläisyyntöisiä ehdokkaita. Eläkeläisiä on määrällisesti 1,2 miljoonaa. Mikäli tämä ihmisryhmä äänestäisi vain eläkeläisiä, olisivat Eduskunnassa eläkeläiset suurin ryhmä. Eläkeläiset ovat kaikkea muuta, kuin yhtenäinen ryhmä, eriarvoisuutta on vaikka muille jakaa.

Amerikkalaisia aseita mainostava evp. kenraali on eri sfääressä kuin eläkeläissiivooja. Kaikilla puolueilla on omat eläkeläisjärjestöt, eikä yhteistoiminta ole kovin auvoista. On jopa perustettu Eläkeläispuolue, Esko Järvenpään masinoima yritys koki luon-

nollisesti mahalaskun, eikä möisen puolueen perustamista ole enää yritetty. Varaudutaan siksi taitetun indeksin jatkumiseen ja eläkeläisten joutumiseen edelleen leikkauksien kohteeksi.

Kohta on suuria rahanmenoja. Kenraalien pitää saada uusia leikkikaluja. Tosin ja toivottavasti uusi eduskunta hillitsee kovimpien militaristien uhoa. Lisäksi toivon uuden eduskunnan tutkivan minkälaisia sopimuksia päämilitaristi Jussi Niinistö on maailmalla sooloillessaan tehnyt. Kun pääministerinä on täysi nolla, voi näinkin tapahtua.

Reino Welling,
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Toivon sanoma Meksikolle vasemmistovallan voitolla (2/2)

Meksikon uusi vasemmistolainen presidentti Andrés Manuel López Obrador (AMLO) on pitkän linjan meksikolainen oppositiopolitikko, joka hallitsi maan pääkaupunkia Ciudad de México vuosina 2005–2006. Meksikon presidentin virkaan Obrador astuu 1.12.2018. Hän on luvannut perusteellisia uudistuksia Meksikon talouteen ja hallintoon. Iso edessä oleva tehtävä on kitkeä maasta korruptio ja väkivalta

Lopez Obrador pääkaupungin keskusaueamalla yleisötilaisuudessa vaalipäivän iltana

Vuoden 2006 presidentinvaalit voitti Kansallisen toimintapuolueen (PAN) Felipe Calderón vaalivilpin avulla. Hänen johdolla alkoi sota huumeita vastaan, josta on tullut sota kansaa ja toisinajatteliijoita vastaan. Viimeistään tästä alkoi oikeusvaltion entistä synkempi kriisi ja perustuslain käpertyminen kuolleiksi pykäliksi.

López Obrador kävi kiihkeän vaalikampanjan Edistyskellisen laajan rintaman presidenttiehdokkaana vuonna 2012, mutta osa kansasta nieli vielä äänten ostamisen ja vanhan valtapuolueen eli Institutionaalisen vallankumouspuolueen (PRI) tarinat menestyksestä ja muusta mielikuvamarkkinoinnista. Vuoden 2006 vaalien tapaan López Obrador oli valtavan mustamaalauksen ja loanheiton kohteena.

PRI:n Enrique Peña Nieton johdolla köyhyyden kasvu, rakenteelliset ongelmat ja tappaminen jatkui. Yli neljännesmiljoona ihmistä on menettänyt henkensä vuosina 2007–2018 jatkuneessa huumeiden vastaisessa sodassa, jonka vaikutukset säteilevät laajalle meksikolaisessa yhteiskunnassa, vaikka alueellisesti ongelmia esiintyykin vain alle neljäsosassa maata.

Maata kiertäen ja kansanliikettään kasvattaen syntyi Morena eli Kansallinen uudistamiliike, jonka tärkeimpänä päämääränä voidaan pitää julkisen hallinnon puhdistamista korruptiosta. Muita tärkeitä päämääriä on koulutuksen ja työllistymisen parantaminen, maan öljyvarojen pitäminen omassa käsissä sekä tasa-arvoisemman yhteiskunnan luominen.

Kriittisen opposition ääni ja kansanvallan tulkki

López Obradorin kansan suosio perustuu hänen pitkäjänteiselle asemalleen maan merkittävimpänä oppositiojohtajana. Viimeiset 12 vuotta AMLO on kiertänyt maan osavaltioissa, kaupungeissa ja kylissä enemmän kuin kukaan muu poliitikko. Hän siis tuntee maan elinolot ja tavallisen ihmisen osan hyvin.

Yhdeksi Meksikon tragedioihin johtaneista rakenteellisista ongelmista hän nimeää kroonisen matalapalkkaisuuden. Se on syventynyt 1980-luvulta lähtien joka vuosi. Ihmisten ostovoima on laskenut samassa tahdissa. Kuvaavana esimerkkinä López Obrador mainitsee maissilälyn eli tortillan kilohinnan suhteessa minimipalkkaan. Vuonna 1988 pienin palkka riitti 50 tortillakiloon, kun se enää nykyään riittää 6 kiloon. Ei siis ole mikään ih-

me, että viime vuosina Meksiko on voittanut jopa Kiinan ja Intian ja on nyt maailman matalapalkkaisin maa. Tilastolle löytyy useita laskutapoja, mutta olennaista on huomata,

että Kiinassa ja Intiassa palkka suhteessa elinkustannuksiin on kasvanut, kun taas Meksikossa suhde on ollut laskeva.

Samanaikaisesti nuorilta on suljettu mahdollisuuksia opiskella, tehdä työtä ja osallistua yhteiskunnan kehittämiseen. Maaseutujen asukkaat on hylätty, koska heidän ansioillaan tai viljelmillään ei pahimmillaan ole voinut tyydyttää edes omaa ruokatarvetta. Tämä köyhtyminen ja kurjistuminen on avannut oven kaikenlaiselle taloudelle. Muutto kaupunkeihin on kiihtynyt, ja maastamuutto korkeamman ansiotason Yhdysvaltoihin on jatkunut.

Rankaisemattomuuden periaate on romahduttanut oikeusvaltion

Rakenteellinen epätasa-arvo on vahvistanut ennen kaikkea epävirallista taloutta, katukauppaa, pientä yritystoimintaa ja piratismia. Syrjäytyminen on lisääntynyt. Samalla jotkut nuoret ovat alituneet entistä enemmän päihteiden käytölle. Huumeviljelmät ja huumekauppa ovat lisääntynyt, koska Yhdysvaltojen kysyntä huumeaineille ei ole osoittanut laantumisen merkkejä. Pohjoisen rajan yli etelään suuntautunut laitton asekauppa on lisännyt väkivaltaa. Sekä Meksikon että Yhdysvaltojen viranomaisten korruptio on mahdollistanut huumekaupan kehityksen nykymittoihinsa.

Vaikka väkivalta on keskittynyt vain noin neljäsosaan kaikkiaan 32 osavaltiosta, väkivallan seuraukset ovat ulottuneet laajalle koko yhteiskuntaan. Pahimpana esimerkinä voidaan mainita oikeusvaltion romahtaminen rankaisemattomuuden ja korruption ristipaineissa. Viranomaisten, poliisien, armeijan, kansainvälisten toimijoiden, huumekartellien sekä muiden osapuolten sekava yhteistyö ei ole vahvistanut luottamusta yhteiskunnan toimivuuteen.

Meksiko on syvässä kriisissä ennen kaikkea oikeistolainen Felipe Calderónin aloittaman huumesodan takia. Vuosien 2007 ja 2018 välillä noin 270 000 ihmisen arvioidaan kuolleen tai kadonneen. Suorat vaikutukset ovat koskettaneet ainakin miljoonaa ihmistä. Epäsuorien vaikutuksien kautta luottamus viranomaisiin on paikoin kadonnut. Pelon maantiede on vahvistunut kautta maan rajoittaen ihmisten toimintaa ja turvallisuuden tunnetta.

Ihmisten mitta tuli täyteen

Nyt ihmisten mitta on enemmän

kuin täynnä, raivo kiehuu yli reunojen vaatien yhteiskuntaa muuttumaan. López Obrador on luvannut pitää joka aamu turvallisuusneuvoston kokouksen, jossa maan turvallisuustilannetta seurataan tarkasti ja tapauskohtaisesti. Hänen mukaansa pahaan ei voida vastata pahalla eikä väkivalta vähene väkivallalla. Tarvitaan pureutumista väkivallan syihin, jotka kumpuavat mahdollisuuksien puutteesta, köyhyydestä ja epätoivosta. Moni näkee vankilaan joutumisen tai ammutuksi tuleminen pienempänä riskinä kuin nälkään kuoleminen.

López Obrador on luvannut taata jokaiselle nuorelle paikan julkisessa yliopistossa, joiden paikoista nyky-Meksikossa joutuu taistelemaan Suomen tapaan. AMLO aikoo myös nostaa palkkatasoa moninkertaiseksi. Työpaikkoja aiotaan luoda entistä aktiivisemmin. Tarkoituksena on alueellisen kehityksen vahvistaminen etenkin eteläisessä Meksikossa.

Miljoona dollaria minuutissa

Meksikon ja Yhdysvaltojen välisen kaupan arvo on miljoona dollaria minuutissa, joten on selvää että maiden keskeistä yhteistyötä tarvitaan. López Obrador aikoo lopettaa maissin tuonnin naapurimaasta, koska on häpeä kuinka maailmalle maissin antaneesta maasta on tullut maissin suurin ostaja. Maissinviljelyn kannattavaksi tekeminen toisi työtä maaseudun asukkaille, vaikka muitakin hyviä viljelykohteita avokadoista lähtien on tarjolla.

Maataloustuotteille on myös tarkoitus asettaa takuuhinnat tuotannon tukemiseksi. López Obrador haluaa pyrkiä suurempaan omavaraisuuteen ruoan ja bensiinin suhteen. Kuten hän sanoo, ei ole järkeä tuoda appelsiinimehua toisesta maasta, jos meillä itsellämme on appelsiineja. Hän haluaa panostaa raakaöljyntuottajamaa Meksikon öljynjalostusteollisuuden kehittämiseen.

Suhde Trumpin kanssa alkoi sopuisasti

Jo Barack Obaman aikakaudella karkotettiin USA:sta yhteensä yli kolme miljoonaa ihmistä, mutta nyt karkotukset ovat olleet lisääntymään päin ja ne ovat kohdistuneet jo kauan maassa olleisiin ihmisiin.

AMLO korostaa, että maiden välisten suhteiden on rakennuttava keskeisen kunnioituksen periaatteelle. Meksiko ei voi enää alistaa pohjoisen suurvallan intresseille. Sen tulee harjoittaa täyttää itse-määräämis-oikeuttaan tavoitellessaan maansa ja kansalaistensa etua maailmassa. López Obrador on kiihkeä sekaantumattomuuden periaatteen kannattaja, koska hän näkee jokaisen maan oikeudeksi valita itse päättäjänsä ja toimintansa.

Suhde Trumpin kanssa on alkanut hyvin, mistä kertoo pohjoisen naapurin päämiehen pitkä onnittelusoitto 2.7. ja hänen ministeriensä vierailu vasta valitun presidentin luona 13.7. Kesken olevat neuvottelut vapaakauppasopimuksesta jatkuvat. Trump suhtautuu myös myönteisesti López Obradorin hänelle toimittamaan kirjeeseen yhteisestä toimintaohjelmasta, jossa pyritään keskittymään erityisesti kysymyksiin siirtolaisuudesta, turvallisuudesta, kaupasta ja kehityksestä.

Meksikoon saapuu vuosittain noin 27 miljardin dollarin arvosta rahalahetyksiä Yhdysvalloista, joka on yksi talouden kivijaloista öljyteollisuuden, turismin ja muiden merkittävien alojen kuten kokoonpanoteollisuuden ohella. Vastineeksi Meksikon olisi kyettävä auttamaan enemmän siirtolaisten perheitä ja tekemään maastamuutosta vähemmän houkuttelevaa.

Kunnianhimoa ei visionääriä puutu

Maaseudun ja pohjoista vähävaraisemman etelän ohella tarkoitus on tukea maan alkuperäisväestön asemaa entistä voimakkaammin, muun muassa kehittämällä yhteisöjen karja-, kalastus- ja metsätaloutta sekä muita talouden muotoja, joihin luokituu myös ekoturismi. 64-vuotiaan vasemmistopoliitikon vihreydestä kertoo suunnitelma istuttaa miljoona hehtaaria puita.

Internetin saanti aiotaan turvata halki koko valtavan maan, jossa elintaso vaihtelee pääkaupungin Ranskan tasosta etelän El Salvadorin tasoon, kuten El Forbes-lehti on todennut. Yhteyden julkisissa tiloissa on tarkoitus olla täysin ilmainen.

Turismia López Obrador suunnittelee tukevasa Cancúnista yli osavaltiorajojen aina Palenquehen asti ulottuvalla junayhteydellä, joka eittämättä parantaisi maan kaakkoissiiven kehitysnäkymiä.

Lukioikäisten ja yliopistopiskelijoiden asemaa aiotaan parantaa takaamalla heille apurahoja. Apurahan saisivat kaikki julkisen ja yhtenäisen lukiojärjestelmän oppilaat. 300 000 vähävaraista yliopistojen opiskelijaa saisi puolestaan kuukausittaisen avustuksen. AMLO pyrkii työllistämään 2,3 miljoonaa vailla työtä olevaa nuorta, joille on tarkoitus taata kohtuullisen palkka ja koulutus työtehtäviin.

Valtiolliset eläkkeet on tarkoitus tuplata pääkaupungin tasolle. Vaikka eläkkeiden taso on silloin edelleen puolet minimipalkasta, kehitys kulkee oikeaan suuntaan. Eläkkeistä tulisi nyt halki maan kaikille yhteinen etu. López Obrador aloitti eläkekäytännöt osana sosiaalisia uudistuksiaan 2000-luvun alussa ollessaan pääkaupungin johdossa.

Hallinto ja korruptio kuriin

Maan pahimpina rikollisina López Obrador pitää poliitikkoja ja virkamiehiä, jotka syövät yhteisen moraalien käärimällä yhteisen vaurauden omiin taskuihinsa. López Obrador aikoo laskea presidentin palkkaa puoleen välittömästi virkaan astuessaan. Hän luopuu myös presidentin asuinpaikasta ja presidenttilisistä lentokoneesta, jollaista ei edes Yhdysvaltojen presidentillä ole. Presidenttikautensa päättävän Enrique Peña Nieton ylellinen kone ja helikopterilaivasto tullaan siis laittamaan myyntiin. López Obrador aikoo liikkua tavallisilla kaupallisilla lennoilla. Myöskään presidentin turvamiehiin hän ei näe tarvetta. Oman virkakautensa jatkoon hän asettaa kansan päätettäväksi kesken kuusivuotiskauden.

AMLO arvioi korruption yltävän ainakin 500 miljardiin pesoon vuosittain eli noin 22 miljardiin eu-

Lopez Obrador äänesti 1. heinäkuuta 2018

roon. Todellinen korruptiolasku saattaa olla puolet suurempi. Tämä summa halutaan jatkossa kerätä valtion kirstuun palvelemaan maan kehitystä sen sijaan, että se menee jatkuvana virtana veroparatiiseihin.

Kaikki menestymisen eväät Meksikosta löytyvät, Tabasco osavaltiosta etelästä kotoisin oleva López Obrador muistuttaa. Luonnonvarojen ryöväyksestä huolimatta maassa on edelleen valtavat luonnonvarat. Kansa on mitä työteliäintä ja kulttuuriperimänsä takia mitä sivistyneintä. Ainut mitä maalta on puuttunut on hyvä hallitus. Sellaisesta maassa ei ole ollut vuosikymmeniin. Samaan aikaan uusliberalismi, yksityistäminen ja rakenteellinen köyhyys sekä väkivalta on lisääntynyt. Nyt on korkea aika saada maahan uusi hallitus, joka voi tervehtyä Meksikon sairastuneen julkisen elämän.

Irti uusliberalismista

400-sivuinen Kansakunnan projekti 2018–2024 kiteyttää todellisen muutoksen sanoman ”luoden uuden vision maalle ja esittäen ehdotuksia talouden, politiikan, sosiaalisen elämän ja koulutuksen alalta tavoitteenaan luoda sellaista julkista politiikkaa, joka murtaa alhaisen talouskasvun toimimattomuuden, sosioekonomisen eriarvoistumisen kasvun ja meksikolaisten perheiden hyvinvoinnin menetyksen, joita viimeiset 35 vuotta ovat merkinneet, tarkoituksenaan aloittaa suunnanmuutos”. Toisin sanoen nyt uusliberalismista luovutaan tyystin.

López Obradorin sanoin, nyt on aika laittaa ”valtamafia” ja PRI:n sekä PAN:in yhdessä edustama ”saalistava vähemmistö” kuriin. Nyt on aika rakentaa kaikki kansanosat huomioiva hallitus, on tullut todellisen kansanvallan paluun aika.

Uudessa alussa asuu toivo paremmasta huomisesta kaikille meksikolaisille. Uuden tien rakentamisessa Meksikolla on ollut vain yksi todellinen johtajaehdokas vuodesta 2000. Hänen nimensä on Andrés Manuel López Obrador, joka Morena-liikkeen tukemana saa nyt vihdoin näyttää todelliset kyntensä maailman suurimman espanjankielisen maan sekä noin 130 miljoonan asukkaan Meksikon johdossa. Kansa on vihdoin saanut todellisen edustajansa maan johtoon, kun vaalit 17,5 miljoonan äänin turvin voittanut AMLO pääsee aloittamaan virkakautensa 1.12.2018.

Sami Laaksonen

Editointi: Marjaliisa Siira

Lähteet: INE ja useat kansalliset mediat kuten La Jornada, El Universal, Canal Once, Milenio Televisión, Animal Político

Méxicon kampuksilla kuohuu

Väkivallan kourissa kampaileva Meksiko ei ole onnistunut takamaan opiskelurauhaa tai suojelemaan opiskelijoita, jotka kokevat päivittäin uhkailua ja silmitöntä julmuutta. Länsimaissakin (kenties aiheuttomasti) arvostettu, Latinalaisen Amerikan suurimpiin yliopistoihin kuuluva Meksikon kansallinen autonominen yliopisto (Universidad Nacional Autónoma de México, UNAM) on kuohunnan keskiossa.

Opiskelijat ovat saaneet tarpeekseen väkivallasta, korruptoituneesta hallintoportaasta sekä puutteellisista opetustiloista, joista joissain ei ole edes pöytiä tai tuoleja. Monet kurssit eivät ole lainkaan voineet aloittaa toimintaansa tänä syksynä, sillä myös opettajista on huutava pula. Ongelmia on sekä UNAMin alaisuudessa toimivan yliopiston että samaan organisaatioon kuuluvien korkeakoulujen kampuksilla.

Mikä johti tilanteen eskaloitumiseen?

Kaikki muistanevat vuoden 2014 suurta mediahuomiota herättäneen joukkosieppauksen, jossa 43 opintomaksujen korotusta vastustanut Ayotzinapan opettajaopiskelijaa katosi jäljettömiin Iguualassa. Parin kuukauden päästä ruumiit löydettiin poltettuina kaatopaikalta ja sen liepeiltä jokivarresta. Tutkinassa selvisi, että Iguualan kaupungin pormestari oli pyytänyt poliiseja estämään opiskelijoiden mielenosoituksen. Tämän jälkeen poliisit olivat luovuttaneet opiskelijat rikollisjengin käsiin, missä nämä saivat lopulta surmansa.

Edellä mainittu on raadollinen kuvaus Meksikon viranomaisen korruptiosta ja mielenosoittajien vaimentamisesta. Mutta "Los 43", jolla tapaus Meksikossa tunnetaan,

ei valitettavasti ole ainoa laatuaan. Sen jälkeen on tapahtunut lukuisia opiskelijoihin kohdistuneita väkivallantekoja, joista muutamia luetellakseen:

- **31. maaliskuuta 2015**, eläinlääketieteen opiskelija Javier Pérez Anguiano löydettiin kuolleen matemaattis-luonnontieteellisen tiedekunnan edustalta. Miehen päässä oli merkkejä ulkoisesta väkivallasta.

- **27. kesäkuuta 2016**, yliopiston työntekijä José Jaime Barrera Moreno murhattiin kemian laitoksella.

- **3. toukokuuta 2017**, matemaatiikan tutkimuslaitoksen opiskelija Lesvy Berlín Rivera Osorio löydettiin kampusalueen puhelinkopista kuristettuna. Tapaus aiheutti laajoja mielenosoituksia naisten ja opiskelijoiden turvallisuuden puolesta.

- **12. kesäkuuta 2017**, hammaslääketieteen opiskelija Víctor Orihuela Rojas löydettiin kuolleen filosofian ja kirjallisuuden tiedekunnan tiloista.

- **27. heinäkuuta 2017**, lääketieteen opiskelija Rosa Analí Aparicio Vegan ruumis löydettiin FES Izacalanin kampukselta. Viranomaiset käynnistivät ohjelman "¡Ponte vivo! Cuidarte es un buen hábito" (vaapaasti suomennettuna: "Pysy elossa! Itsestäsi huolta pitäminen on

hyvä tapa"). Ohjelma aiheutti suurta vihaa opiskelijoissa, koska sen tarkoitus oli siirtää vastuu UNAMin turvallisuuspalvelulta opiskelijoille itselleen.

- **22. helmikuuta 2018**, FES Acatlánin professori María Luisa N oli lähdössä töistä, kun häntä ammuttiin kampusalueen parkkipaikalla. Professori kiidätettiin vakavasti loukkaantuneena sairaalaan. Vain muutamaa päivää aiemmin kahta naisopiskelijaa haavoitettiin päähän heidän ollessaan matkalla Acatlánilta Naucalpanin kampukselle.

- **23. helmikuuta 2018**, ainakin kaksi kuoli ja yksi haavoittui UNAMin alueella tapahtuneessa aseellisessa selkkauksessa, jonka väitettiin liittyneen huumediilerin valtataisteluun. Yliopisto kiirehti ilmoittamaan, ettei uhreilla ollut mitään tekemistä oppilaitoksen kanssa.

- **27. huhtikuuta 2018**, kirjallisuuden opiskelija Mariela Vanessa Díaz Valverde katosi jäljettömiin matkalla kotoaan yliopistolle. Díaz Valverde on edelleen kateissa.

- **21. elokuuta 2018**, humanistisen korkeakoulun (CCH Azcapotzalco) opiskelija Miranda Mendoza Flores siepattiin ja murhattiin. Mendoza Floresin ruumis löytyi myöhemmin poltettuna.

Sudet lampaiden vaatteis-

Opiskelijajärjestöjen mitta täyttyi ja levottomuudet kuohahivat valloilleen syyskuun ensimmäisellä viikolla. Mendoza Floresin tapauksen jälkeen UNAMin alaisuudessa toimivan CCH Azcapotzalcon opiskelijat vaativat rauhanomaisella marsilla turvallisuutensa takaamista. UNAMin hallintorakennuksen edustalla järjestetty marssi muuttui nopeasti väkivaltaiseksi, kun "porros" nimellä tunnetut, UNAM-organisaation sisällä vaikuttavat puolisoitilaiset opiskelijajärjestöt alkoivat pahoinpidellä marssille osallistuneita opiskelijoita polttopulloilla, kivillä ja teräaseilla. 14 opiskelijaa haavoitui, osa vakavasti.

Oikeistolaisilla porroilla on pitkät perinteet Meksikon koulumaailmassa, jonne he ovat soittautuneet erinäisten poliittisten tahojen ja UNAMin hallinnon etujen ajajina. Porrioles-järjestöihin kuuluvat porrot ovat kytköksissä useisiin eri sektoreihin aina puolueista (mm. PAN ja PRI), viranomaisiin ja rikollisjengeihin. Heidän pääasiallinen tehtävänsä on valvoa muita opiskelijoita, aiheuttaa häm-

minkä ja estää vallankumoukselliset mielenosoitukset. Porroja on kaikilla korkeammilla opintoasteilla aina lukioista korkeakouluihin ja yliopistoihin. Heihin kuuluu myös opiskelijajärjestöjen edustajia, joten taistelu näitä väkivaltaisia huligaaneja vastaan on vaikeaa.

Porrojen alkuperä juontaa juurensa 1940- ja 50-luvuille, jolloin UNAMin hallinto ja Meksikon valtio kokosivat heidät vastapainoksi yliopiston vasemmistolaisille opiskelijajärjestöille. Nykypäivänä porrot ovat kuin terroristeja ilman selkeää ideologiaa.

Opiskelijat vaativat konkreettisia toimia

Väkivaltainen hyökkäys oikeuksiaan ajavia opiskelijoita vastaan sai aikaan laajamittaiset protestit UNAMin ja Mexico Cityn lähialueiden kampuksilla. Viime päivinä koulut ovat kärsineet lakkoilusta ja paikoin opiskelut ovat pysähtyneet kokonaan. UNAMin edustajat ovat toistuvasti pahoitelleet opiskelijoiden ja opetushenkilöstön kohtaamaa väkivaltaa, mutta opiskelijat näkevät or-

ganisaation olevan täysin hampaaton julmuuksien edessä ja suojelemaan porros-ryhmittymien jäseniä. Vaikka kampuksille on palkattu turvallisuusviranomaisia, ovat vartijat olleet kykenemättömiä estämään veritekoja. Monet opiskelijat ovat lisäksi tehneet valituksia vartijoiden heihin kohdistamasta kaltoinkohtelusta ja uhkailusta.

Ystävänä opiskelee UNAMissa politiikan ja yhteiskuntatieteiden laitoksella, mistä hän raportoi tämänhetkistä tilannetta. Hänen mukaansa on käynyt selväksi, ettei turvallisuusviranomaisia ole järjestetty kouluille takamaan opiskelijoiden turvallisuutta, vaan tukahduttamaan kaikenlainen UNAMIin kohdistuva protestointi ja kritiikki. Opiskelijat vaativat yliopisto-organisaation rehtorin, Enrique Graue Wiechersin ja turvallisuusosaston johtajan, Teófilo Liconan irtisanomista, porroihin kuuluvien opiskelijoiden erottamista sekä UNAMin turvallisuusosaston alasajoa.

"Cee" 25.9.2018

Minulla on unelma

Martin Luther King, Jr murhattiin ampumalla päähän 4.4.1968. Ohessa häneltä pari lainausta: "Meidän täytyy kansakuntana käydä läpi perusteellinen arvojen vallankumous. Tavarakeskeisestä yhteiskunnasta täytyy siirtyä nopeasti ihmiskeskeiseen yhteiskuntaan. Kun koneet ja tietokoneet, voitontavoittelu ja omistusoikeudet nähdään ihmisiä tärkeämpinä, rasismien, äärimmäisen materialismin ja militarismien jättiläiskolmoset käyvät voittamattomiksi." ("Beyond Vietnam", puhe New Yorkissa 4.4.1967). Puheessa hän arvosteli rajusti Yhdysvaltain ulkopoliittikkaa ja kutsui Yhdysvaltoja muun muassa "maailman suurimmaksi väkivallan lietsojaksi".

Kirjassaan vuodelta 1967 "Where Do We Go from Here: Chaos or Community?" hän kirjoitti: "Muutokset ovat käytännössä olleet tähän asti kansakunnalle halpoja. Tehdyt pienet uudistukset on saatu alennushintaan. Siitä, että mustat pääsevät valkoisten kanssa samoille lounastiskeille, samoihin kirjastoihin, samoihin puistoihin, hotelleihin ja muihin palveluihin, ei koidu kuluja eikä verorasitusta [...] Todelliset kustannukset ovat edessäpäin [...] Mustille alennuksella hankittu koulutus täytyy tulevaisuudessa ostaa täyteen hintaan,

jos opetuksen laatu halutaan saavuttaa. Työpaikkoja on vaikeampaa ja kalliimpaa luoda kuin äänestyslappuja. Miljoonia ihmisiä asuttavien slummien hävittäminen on paljon monimutkaisempaa kuin yhteisten bussien ja lounastiskien järjestäminen."

Todennäköisesti J. Edgar Hooverin perustama FBI Counterintelligence Program eli COINTELPRO –ohjelma oli murhan takana. Se perustettiin peittämään likaisia temppuja.

Hannu Kautto

Muuttuuko ihminen?

Esimerkkini koskee neljän Tolkeen kylästä Lieksan ja Nurmeksen rajamailta kotoisin olevan Ruokolaisen veljeksien (aseistakieltäytyjiä) raa-kaa murhaa suolle 15.4.1918. Kirjoitin heistä viimeisessä kirjassani "Kesän 1918 muistot", mutta silloin tietolähteet suljettiin.

Historiantutkija Nurmeksesta sanoi tietävänsä nimet, mutta ei uskalla niitä paljastaa vielä eläessään. Suojeluskuntalainen opettaja ilmoitti, että ei niin pieniä virheitä pitäisi penkoa.

Lopultakin tapahtuman vuosipäivänä sanomalehti Karjalainen julkaisi suojeluskuntalaisten nimet taustakirjoitusten kera. Tässä ne ovat: Murharyhmää joh-

Olen tutkinut vuoden 1918 tapahtumia ja julkaissut näistä asioista myös kirjoja. Murhaajien tapana on kieltää rikoksen tapahtumien tai ainakin he yrittävät estää tekijöiden nimien julkaisemisen.

ti **Pekka Piironen** Paiholasta. Oppaana oli **Matti Utriainen** Jongunjoelta. Muita ryhmään kuuluneita olivat: **Tuomas Lukkarinen** ja **Mikko Savelius** Jongunjoelta, **Mikko Nevalainen** ja **Mikko Timonen** Höljäkästä sekä **Yrjö Kyrö** Nurmeksesta.

Onko sitten nyt kaikki hyvin?

Tekoa ei ole tuomittu murhina vaan, puhutaan jopa sodassa kaatuneista! Murhapaikalle on pystytetty SKDL:n toimesta pieni muistomerkki.

Entinen kokoomuksen kannanvaltuutettu pahoittelee tapahtuman politisoimista, koska kivessä on nuo kirjaimet SKDL. Eivät sentään ole kiveä kaataneet tai räjäyttäneet kuten monesti aiemmin.

Pieni osa ihmisistä on katonut tekojaan ja muuttunut paremmiksi, mutta väkivaltaiset järjestöt uhkuvat yhä uutta sotaa ja rauhallisten ihmisten tappamista.

Unto Kiiskinen
kirjailija Jokioinen

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä

Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 8)

Ensi vuonna tulee 80 vuotta Neuvostoliiton ja Hitler-Saksan 23.8.1939 solmiman hyökkäämättömyyssopimuksen eli ns. Molotov-Ribbentrop-sopimuksen allekirjoittamisesta. Niissä kapitalistipiireissä, joiden tavoitteena oli ohjata Saksa ja Japani hyökkäämään Neuvostoliittoon ja jotka tämän vuoksi jarruttivat Hitlerin vastaisen yhteisrintaman muodostamista, sopimus herätti suurta raivoa. Neuvostoliitto teki vuosina 1933-1939 suuren diplomaattisen työn luodakseen Hitler-Saksan vastaisen kollektiivisen liiton toisen maailmansodan ehkäisemiseksi. Silloiset Englannin, Ranskan, USA:n sekä eräiden muiden maiden hallitukset olivat uskomattoman sokeita näkemään, mihin Hitler-Saksa suuntasi maailman kehitystä. Julkisessa propagandassa tapahtumaan liittyvät asiat on tänään käännetty pälaalleen. Neuvostoliitto leimataan Hitlerin ohella sodan aloittajaksi. Sota kypsyi kuitenkin kapitalistien tavoitteissa maailman uudelleenjakamiseksi ottamalla samanaikaisesti hyökkäyksen kohteeksi ja välikappaleeksi Neuvostoliitto, jolla ei ollut mitään yhteistä sodan synnyttäneiden kapitalistivaltiojen sisäisten ristiriitojen kanssa. Tätä asiaa sekä sen merkitystä ymmärretään tänäänkin hyvin huonosti. Siksi Kansan ääni paneutuu kysymykseen tässä artikkelisarjassa. Sarjan edelliset osat ilmestyivät Kansan äänen numeroissa 4-6/17 sekä 1-4/18. Tässä osassa (8) käsittelemme tilanteen kiristymistä Euroopassa ja Aasiassa, Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton sotilaallisia neuvotteluja ja niiden ajautumista umpikujaan sekä Neuvostoliiton ja Saksan hyökkäämättömyyssopimuksen solmimista ja siihen johtaneita syitä. Kirjoitussarjan viimeisessä osassa (KÄ 6/18) analysoimme vielä tarkemmin tämän sopimuksen syntymistä, merkitystä ja vaikutusta.

Ranska ja Englanti ”pelasi-vat aikaa”

Kolmen vallan sotilaallisiin neuvotteluihin länsimaat laittoivat henkilöt, joilla ei ollut valtuuksia tehdä ratkaisuja. Tämä selvisi heti neuvottelujen alkuvaiheessa. Neuvostoliiton valtuuskuntaa johti puolustusasiain kansankomissaari K.J. Vorosilov. Neuvostohallitus oli syvästi kiinnostunut neuvottelujen saattamisesta päätökseen. Neuvotteluihin laadittiin neuvostohallituksen esitys kolmen vallan sotilaalliseksi yhteistyösuunnitelmaksi. Harhautumisen välttämiseksi valtuuskunta oli varuillaan länsivaltiojen aikeiden suhteen, joista ei oltu vielä täysin varmoja. Lyhyessä ajassa neuvostoliittolaiselle osapuolelle selvisi, että Ranskan ja Englannin valtuuskuntien tehtävänä ei ollut viedä neuvotteluja päätökseen.

Vorosilov avasi ensimmäisen istunnon 12.8.1939 ja esitti valtuutensa. Tämän jälkeen hän pyysi Draxia ja Doumencia esittämään valtuutensa. Osoittautui, että Drax oli saapunut Moskovaan ilman valtuuksia ja ilman oikeuksia sotilaallisen konvention allekirjoittamiseen. Ennen neuvotteluja Neuvostoliiton ulkoasiain kansankomissaari oli painottanut, että valtuuskunnilla tulee olla asiaan kuuluvat valtuudet. Sovittiin, että neuvottelut aloitetaan ehdolla, että Drax esittää valtakirjansa myöhemmin.

Tämän jälkeen Vorosilov pyysi neuvottelukumppaneita esittämään ehdotuksensa toimenpiteiksi, joilla heidän käsityksensä mukaan turvataan kolmen liittolaisvaltion yhteinen puolustusjärjestelmä. Jälleen selvisi, että Englannilla ja Rans-

kalla ei ollut tällaista suunnitelmaa.

Englanti ei ollut varautunut sotilaallisiin vastatoimiin

Neuvottelut jatkuivat 13.8.1939. Vorosilov esitti Englannin valtuuskunnalle kysymyksen, että montako divisioonaa Englanti kykenee toimittamaan Ranskaan torjumaan Saksan hyökkäystä? Vastaus oli, että viisi jalkaväki- ja yksi motorisoitu divisioona. Tämä merkitsi, että Saksan hyökkäyksen kohdistuessa Ranskaan Englanti aikoo pysytellä sivussa. Myöhemmin selvisi, että tarkoitukseen Englanti oli varannut vain kaksi divisioonaa. Tämän jälkeen Vorosilov nosti esiin kysymyksen miten Ranskan ja Englannin käsityksen mukaan Neuvostoliiton tulee osallistua sotaan hyökkääjää vastaan, koska taistelusketukseen hyökkääjän kanssa päästäkseen Puna-armeijalla tulee olla läpikulku-oikeus Puolan ja Romanian alueiden kautta. Tähän kysymykseen Ranskan ja Englannin valtuuskunnilta ei saatu vastausta missään vaiheessa. Tiedämme, että 14.8.1939 istunnon jälkeen Drax teki arvion: ”Uskon tehtävämme olevan lopussa”. Englannin ja Ranskan edustajat esiintyivät, kuin tämä viimeinen kysymys olisi tullut heille ylätyksenä. Kysymystä oli kuitenkin sivuttu monesti aiemminkin. Ranska otti sen esille jo 11.7.1939 nootissaan Englannille. Myös Strang oli huomauttanut kirjeessään Foreign Officelle 20.7.-39, että kolmen vallan sotilaallisesta osasta päästään yksimielisyyteen vasta, kun Puna-armeijalle saadaan sodan sattuessa lupa kulkea Puolan alueen kautta.

Puna-armeijan yleisesikunnan päällikkö Šapošnikov esitti

istunnossa 15.8.1939 Neuvostoliittolaisen osapuolen laatiman kolmen vallan sotilaallisen yhteistyön suunnitelman. Šapošnikov ilmoitti Neuvostoliiton olevan valmiina toimittamaan hyökkääjää vastaan 136 divisioonaa, 5000 raskasta tykkiä, 9500 ps-vaunua ja runsaat 5000 taistelulentokonetta sekä paljon muuta materiaalia. Vastausta Neuvostoliiton esittämään tärkeään kysymykseen, miten Neuvostoliiton tulee osallistua sotaan, ei kuitenkaan saatu 17.8.1939 mennessä. Silloin neuvottelut keskeytettiin Draxin pyynnöstä 21.8.1939 saakka. Selkeä todistus neuvottelujen hedelmättömyydestä oli se, että länsivaltiojen vas-

tausta ei saatu 21.8.-39 istuntoon. Tämä jäikin sotilasvaltuuskuntien viimeiseksi istunnoksi.

Länsivallat torjuivat Neuvostoliiton

Myöhemmin selvisi, ettei Englannin valtuuskunta voinut saada ohjeita kotimaastaan, koska hallitus oli lähtenyt Elokuussa lomalle, vaikka tiedettiin Saksan suunnitelmasta hyökätä Puolaan elokuun lopulla. Kuitenkin Foreign Office pakotti Halifaxin Lontooseen 18.8.1939. Hän päätti olla kutsumatta pääministeriä Lontooseen ja jätti kaikki päätökset 22.8.1939 maanantaille, jolloin hallituksen tuli palata työpaikalleen. Länsivaltiojen suhtautuminen kolmen vallan sotilaallisiin neuvotteluihin osoitti, etteivät Englannin ja Ranskan hallitukset halunneet yhteistyötä Neuvostoliiton kanssa, vaan pitivät yllä toivoa päästä sopimukseen Hitleriläisten kanssa.

Tämä politiikka sai tukea USA:sta. Historioitsija F. Shuman ilmaisi, että USA:n hallituspiireissä pidettiin parempana Puolan tuhoa kuin Neuvostoliiton sille antamaa apua. Kaikki toivoivat sotaan Saksan ja Neuvostoliiton välillä. Kuitenkaan Englanti, Ranska ja USA eivät kyenneet ohjaamaan historiaa toivomaansa suuntaan. Japani, Saksa ja Italia nostivat avoimesti esiin kysymyksen maailman jakamisesta uudelleen heidän eduksi. Ainoa suurvalta, jonka kanssa Saksa ei uskaltanut mitteleämään voimiaan, oli Neuvostoliitto. Tämä oli keskeisin syy länsivaltiojen politiikan epäonnistumiseen.

Müncheniläinen politiikka toistuu Kauko-idässä

Tilanteen kiristyessä Euroopassa, kärjistyivät ilmapiiiri myös Kauko-idässä. Japani valtasi uusia alueita Kiinalta. Kansanjoukkojen painostamana Kiinan hallitus teki vastarintaa. Kauko-idän tilanteeseen vaikutti kielteisesti Ranskan ja Englannin antautuminen Münchenissä. Japanilaiset ymmärsivät, että heidän ei tarvinnut pelätä länsimaiden vastatoimia. Japani suoritti 12.10.1939 Kantonin lähelle maihinnousun ja valtasi nopeasti Kantonin ja Hankoun. Neuvostoliitto tuki Kiinaa ja myönsi sille 13.6.1939 uuden lainan sotatarvikkeiden ostamiseen. Kiina sai mm. 300 lentokonetta, 500 tykkiä, 5700 konekivääriä, 50000 kivääriä ja 850 kuorma-autoa sekä runsaasti muuta materiaalia. Myös Kiinan kehittyvää armeijaa auttoivat vapaehtoiset neuvostoliittolaiset lentäjät.

Englannin antautuminen Tientsinissä

Japanilaiset käyttivät hyväkseen tilannetta, johon Englanti oli Euroo-

Molotov-Ribbentrop-sopimus allekirjoitetaan Moskovassa 23.8.1939. On sanottu, että silloin ”Hitler ja Stalin jakoivat maailman” tai ”Sopimuksella aloitettiin 2. maailmansota” ym. Tosiasia on, että toisen maailmansodan alkua silloin jo kaikkien tiedossa. Ilman sopimusta Neuvostoliiton asema eristettynä olisi ollut vaikea. Sopimus merkitsi, että Saksan hyökkäystä Neuvostoliittoon viivytettiin kaksi vuotta ja länsivaltiojen yritys ohjata Saksan hyökkäys Neuvostoliittoon meni myttyyn. Ei ole ihme, että sopimus aiheuttaa lännessä edelleen raivoa.

passa ajanut itsensä. Se alkoi häätää Kiinalta valloittamiltaan alueilta pois englantilaisia kilpailijoitaan. Kesäkuussa 1939 Japanin Kiinassa olevat sotavoimat saartoivat englantilaisen toimilupa-alueen Tientsinissä. Halifax tiedotti Ranskan hallitukselle Japanin asettaneen vaakalaudalle muiden valtioiden aseman Kiinassa. Englannin hallituksen ulkopoliittinen komitea käsitteli Kauko-idän tilannetta 19.6.1939. Esikuntapäälliköt arvioivat sodan kauko-idässä vaaralliseksi. Chamberlain totesi, että on päästävä sopimukseen japanilaisten kanssa. Hallituksen ministerit ilmaisivat pelkonsa, että maa saatetaan joutua nöyryyttävään antautumiseen ja kansan arvostelun kohteeksi. Esitettiin myös pelko maan joutumisesta sotaan samanaikaisesti Italiaa, Japania ja Saksaa vastaan. Englannin hallitus haki apua USA:lta, mutta USA ei tässä tilanteessa pyyntöön reagoinut. Siksi Englanti oli pakotettu aloittamaan neuvottelut sopimuksesta Japanin kanssa. Ivan Maiksi Lontoosta tiedotti Moskovaan 24.6.1939, että selkkaus etenee todennäköisesti ”müncheniläistä latua”. Englannin luotettavin liittolainen Kauko-idässä olisi ollut Neuvostoliitto, mutta yhteistyöstä sen kanssa ei edes puhuttu 19.6.1939 kokouksessa. Englannin ja Japanin sopimus julkaistiin 24.7.1939. Se ei poikennut länsivaltiojen aiemmas- ta Euroopan politiikasta. Sopimuksessa Englanti käytännössä tunnusti Japanin asevoimat Kiinalta anastamiensa alueiden laillisiksi hallitsijoiksi. Parhaana vaihtoehtona länsimaat pitivät Kauko-idässä sotaan Japanin ja Neuvostoliiton välillä.

Halhin Gol oli muistutus länsivalloille ja Hitlerille

Länsivaltiojen toiveilla Japanin ja Neuvostoliiton ajautumisesta sotaan oli katetta. Japani toi useissa yhteyksissä esiin, että sen ensisijainen vihollinen oli Neuvostoliitto. Tästä tiedotti Roomaan mm. Italian laivastoasiamies Georgis 27.5.1939. Japani hyväksyi keväällä 1939 ison asevoimiensa laajennussuunnitelman, voidakseen käydä sota kahdella rintamalla sekä Kiinaa että Neuvostoliittoa vastaan. Japanin yleisesikunnan everstiluutnantti Sejima myönsi Tokion sotarikos-

oikeudenkäynnissä Japanin sodanjohdon tärkeimmän päämäärän v. 1939 olleen voimien keskittäminen Itä-Mantšuriaan. Tavoitteena oli mm. Vorosilovin, Vladivostokin, Haborovskan ja Kuibyševkan valloittaminen. Toukokuussa 1939 Japani yritti valloittaa Mongolian kansantasa- vallalle kuuluvan alueen Halhin-Goljoen luona. Neuvostoliitto auttoi sotilaallisesti Mongoliaa, jonka kanssa sillä oli avunantosopimus. Kuukausien ajan alueella käytiin ankaria taisteluja. Ilmastaisteluissa 28.5.-24.7. välisenä aikana ammuttiin alas 199 Japanin lentokonetta. Kaatuneina Japani menetti heinä-elokuussa 18900 sotilastaan. Samaan aikaan kun Moskovassa oli lopullisesti selvinnyt, että Englanti ja Ranska eivät pyri Saksan vastaiseen sopimukseen Neuvostoliiton kanssa, aloittivat Puna-armeija ja Mongolian armeija yhteishyökkäyksen 20.8. aamulla japanilaisia miehittäjiä vastaan. Kuuden päivän taistelun jälkeen Japanin 6 A saarrettiin ja tuhottiin pala palalta lopullisesti 30.8.1939 illalla. Näin estettiin Japanin yritys luoda Hitlerin tueksi itärintama Neuvostoliittoa vastaan (katso KÄ 3/18 sivu 13).

Hitler pelkäsi vain Neuvostoliittoa

Neuvostohallituksen ponnistelut Saksan vastaisen rintaman luomiseksi eivät tuottaneet tulosta. Münchenin sopimuksen jälkeen Neuvostoliitto oli eristettynä. Maa oli uhattuna kolmelta suunnalta: (1) Hitler-Saksan, (2) Japanin ja vielä (3) Imperialististen länsimaiden taholta. Neuvostodiplomatian tehtäväksi muodostui, kun yleistä rauhaa ei kyetty turvaamaan, rajoittaa kahden imperialistisen leirin sotilaallisen selkkauksen vaikutusalueita ja pitkittää neuvostomaan joutumista sotaan. Historia on osoittanut, että aina vaikeissakin tilanteissa löytyy ratkaisumahdollisuuksia. Niin oli tässäkin tapauksessa. Espanjan sota, Hasanjärven taistelu, Neuvostoliiton apu Kiinalle ja esiintyminen Tšekkoslovakian kysymyksessä sekä Halhin-Goljoen taistelu osoittivat Neuvostoliiton olevan valtio, jonka kanssa Hitler varoi joutumasta selkkaukseen. Hitleriläiset myös tiesi-

Jatkuu sivulla 13

Žukov selostaa Tšoibalsanille, Mongolian päämiehele, kuinka Japanin 6. armeija lyötiin elokuussa 1939.

Sosiaali- ja terveydenhuolto liiketoiminnaksi

Jatkoa sivulta 7

Olen työskennellyt koko 2000-luvun ammatillisessa kuntoutuksessa mielenterveyskuntoutujien parissa. Olen havainnut tuona aikana, kuinka kuntoutuspalvelut ovat yksityistyneet ja keskityneet. Tarjotut palvelut ovat tuoteistettu viime vuosina kiihtyvässä tahdissa markkinataloushenkisiksi. Yhteiskunnan tarjoamaa tukea kolmannen sektorin toimijoille on karstittu myös ankarasti. Kilpailutus on tappanut monen pienen palveluntuottajan. Kansallinen ja kansainvälinen yksityissektori himoitsee jo osuuttaan sosiaalisista markkinoista. Tärkeintä uusissa kuntoutustehtaissa näyttävät olevan mahdollisimman suuret kävijämäärät ja kuntoutuspäivien paljous. Kuntoutustehtaiden tarjoama suuri ryhmäkoko soveltuu oman kokemukseni mukaan huonosti mielenterveyskuntoutujien kuntoutukseen. Päättäjät eivät ole kiinnostuneita alan ammattilaisten ja kuntoutujien mielipiteistä kilpailutuksen tarpeellisuuden suhteen.

Taantumuksellinen Suomi

Suomessa on valtava joukko syrjäytyneitä ja syrjäytymisuhan alaisia työikäisiä ihmisiä. Näihin lukeutuu mm. ammattitaidotonta nuorisoa, osatyökykyisiä (vajaakuntoisia), työkyvyttömyyseläkkeellä olevia, työttömiä, sairaita ja vammaisia ihmisiä. Maastamme löytyy valtava joukko pienituloisia ihmisiä, jotka eivät ole työelämän käytettävissä jonkin toimintakykynsä rajoitteen vuoksi (fyysinen, kognitiivinen,

psyykkinen ja sosiaalinen). Sosiaalihuollon roolina näyttää olevan korvata tulevaisuudessa osan työvoimahallinnon yhä vähenevistä tehtävistä ja palveluista. Yksityissektori on kiinnostunut tämän valtavan ihmisjoukon tarvitsemista sosiaali- ja terveyspalveluista, koska niistä on lohkaistavissa pienillä työvoimakustannuksilla – yhteiskunnan taloudellista tukea nauttien – sievoiset liikevoitot.

Suomi on siitä merkittävä yhteiskunta, että jos sen sosiaali- ja terveydenhuoltoon kuuluvaa jotain osakokonaisuutta muutetaan, niin oikeastaan vain nimi muuttuu uudeksi ja toimintaresurssit sen sijaan vain kapeutuvat. Hallituksiemme tarjoama tasa-arvoisuus on tarkoittanut 2000-luvulla pienituloisten ja huono-osaisten ihmisten yhä huonompaa kohtelua ja yhteiskunnan tarjoamien palveluiden heikentämistä.

Helsingin kalasatamassa toimii jo jättiläismäinen terveys- ja hyvinvointikonserni. Tämä sote-palveluiden makkaratehdas ja kierrätyskeskus tarjoaa terveysasemapalveluita, aikuisten ja nuorten sosiaalityötä, suun terveydenhoitoa, psykiatria- ja päihdepalveluita, toimintaterapiaa, sosiaali- ja asumisneuvontaa sekä vanhus- ja vammaispalveluita. Ongelmat eivät poistu, kun kaupunginosakohtaiset terveysasemat, kunnalliset psykiatrian ja vammaisten poliklinikat korvataan liukuhihnnoilla, kun ihmistyövoima minimoidaan sekä kun perusrutiinit hoidetaan tietotekniikan ja robotiikan avulla. Minä en pidä siitä, että yhteiskunnan mielenter-

veyskuntoutujille suuntaamia asumis-, kuntoutus- ja lääkäripalveluita kilpailutetaan ja lakkautetaan. Yksityistämisen myötä tähän toimintaan kohdistetut verovarot siirtyvät yksityisten palveluntuottajien liiketoiminnan ylläpitämiseen.

Mielestäni kunnan ja myös maakunnan tärkein tehtävä on edistää asukkaidensa – ei liike-elämän – hyvinvointia. Jokaisella ihmisellä sekä terveellä että vammaisella tulisi olla oikeus ihmisarvoisen elämän edellyttämään turvaan, kohtuulliseen toimeentuloon ja huolenpitoon koko elämänsä ajan. Perusturvamme ja ihmisoikeuksiemme turvaamiseksi me tarvitsemme vahvan uusliberalismin vastaisen kansanrintaman.

Matti Laitinen

..entinen kolmannen sektorin ja kunnan kuntoutustyöläinen 31.8.2018

Lähteet: Finlex.fi, valtiovarainministeriö, STTK, Valor: Suomen sosiaali- ja terveystoimiala 2018 -julkaisu, THL, Tilastokeskus sekä Talous ja yhteiskunta/ Juhani Lehto ja Sairaanhoidaja-lehti.

Huom! Etsi DIVA-kirjakaupasta kaikki tärkeät käsikirjastostasi puuttuvat kirjat. Linkki kirjaluetelloon Kommunistien Liiton etusivun kautta : <https://www.kommunistienliitto.com/>

Yrittäjät jakavat ruokaa – Sampo Terho ryhtyi politikoimaan!!

No joo, tarvittiin näemmä Sipilän yökkärimäinen hallitus herättämään yrittäjissä solidaarisuus. Monet yrittäjät alkavat kuulemma jakaa ruokaa lapsille. Tämä tarkoittanee sitä, että he alkavat myös köyhien perheiden äideille tarjoamaan kokoaikaisia töitä ja asianmukaisia palkkoja, jotta lapset tulevat saamaan kotona syötävää.

On harmi kun yrittäjien silmät ovat olleet näin kauan ummessa vai ovatko he eläneet jossain ihmeen kuplassa? Meinaan pätkä – ja orjatoista on jo aikoja sitten tullut maan tapa ja se taas on tarkoitanut, kuinka köyhien perheiden lapset ovat kärsineet kurjuudesta.

Sipilän hallitus löi ison vaihteen päälle kurittamalla monin eri tavoin heikoimmassa asemassa olevia. Kohta neljä vuotta lapset ovat joutuneet näkemään niitä raipan iskuja, joita Sipilän hallitus on viuhuttanut heidän isilleen ja äideilleen.

Tarvittiin ammattiyhdistysliike ja sen muutamien päivien lakkoilu herättämään yrittäjien huoli lapsien nälästä. Tarvittiin lakkoilua, että ministeri Sampo Terho heräsi huomaamaan, että herranen aika, lapset voivat nähdä nälkää.

Hetkinen, joku tässä nyt mättää? Eikö muutama viikko sitten kerrottu tutkimuksesta, kuinka huonosti lapset syövät kouluruokaa? Kertoivatko Suomen yrittäjät silloin huolensa? Vastuuministeri taisi lausua jotain poliittista höpinää.

Miksi siis nyt vasta nousi kohu kouluruokailusta vaik-

ka se keskeytyy vain muutamaksi päiväksi, jos siksikään? Ettei vaan nyt politikoitaisi ja vieläpä lapsia hyväksikäyttäen? Sampo Terholta olisi ollut koko hallituskausi aikaa kohentaa nälkää näkemvien lapsien asemaa, miksi et sitä tehnyt miksi nyt vasta heräät?? Hyi hyi sinua ulkoilu vai mikä ministeri olitkaan Sampo Terho, miten rumaa politikointia nyt poliitikon uras viime metreillä olet yltnyt harrastamaan!!

Hyi teitä yrittäjät kun lähdette politisoimaan tilannetta, jossa vain ja ainoastaan on kysymys työntekijöiden yhdenvertaisuudesta työelämässä, vieläpä perustuslaillisesta sellaisesta.

On yrittäjiä, jotka pyyteetömästi tekevät hyväntekeväisyystä ilman suurta älämölöä, antavat ruokia jakeluun jne. He eivät politikoi hyväntekeväisyydelään, heillä on sydän paikallaan. He myös pitävät huolta työntekijöistään. Heitä pienyrittäjinä, arjen vaikeuksissa ja jaksamisessa arvostan. Tuntemani pienyrittäjät eivät koskaan kaada vaikeuksiaan työntekijöiden syyksi. Heille hatun nosto.

Akseli

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 7)

Jatkoa sivulta 12

vät joutuvansa tukalaan asemaan mikäli Neuvostoliiton, Englannin ja Ranskan kolmiliitto toteutuu. Tämä oli yksi syy siihen, että kevästä 1939 saakka Hitlerin hallitus osoitti kiinnostusta normalisoida suhteen- sa Moskovaan. Saksan hallitus esitti 20.5.1939 Neuvostoliiton ja Saksan kauppaneuvottelujen jatkamista. Maiden suhteiden parantamisen otti puheeksi Saksan ulkoministeriön valtiosihteerä Weizsäcker toukokuun lopulla. Selvemmin asian otti esille Neuvostoliiton asiantuntijan Astahovin kanssa 17.6.1939 Saksan Moskovan lähettiläs Schulenburg. Näihin yhteydenottoihin Neuvostoliitto ei reagoinut ja Saksan yhteydenotoissa syntyi tauko.

Saksa aloitti tunnustelut

Saksan tunnustelut jatkuivat heinäelokuussa Schulenburgin ilmaistessa 25.7.1939 Neuvostoliiton Saksan asiantuntijalle, että suhteiden parantaminen Neuvostoliiton kanssa on välttämätöntä. Tähänkään Neuvostoliitto ei reagoinut. Tämän jälkeen Ribbentrop ilmoitti 3.8.1939 Neuvostoliiton asiantuntijalle, ”ettei Neuvostoliiton ja Saksan välillä ole kysymyksiä, joita ei voida ratkaista.” Tähänkään Neuvostoliitto ei vastannut. Neuvostohallitus tajusi hyvin selvästi Saksan tavoitteet sen hakeutumisessa yhteistyöhön neuvostohallituksen kanssa. Lausunossaan Moskovan Berliinin asiantuntijalle arvioi, että saksalaiset eivät pitkään aio kunnioittaa sopimiaan velvoitteita. Silloin myös Saksan

Moskovan lähettiläs totesi 4.8.1939, että ”neuvostohallitus pyrkii toissaan sopimukseen Ranskan ja Englannin kanssa.”

Kysely neuvostojoukkojen kuljetuksista Puolan ja Romanian kautta oli lähetetty Lontooseen ja Pariisiin 14.8.1939, mutta tähän tärkeimpään kysymykseen ei saatu vastausta vielä 21.8. mennessä. Siksikin elokuun puolivälin jälkeen neuvostohallitukselle lopullisesti selvisi, että yritykset toimivan sopimuksen solmimiseen Englannin ja Ranskan kanssa on mahdotonta. Tästä löytyvät myös asiakirjatodistukset. Englannin ulkopoliittisen komitean julkistetuista asiakirjoista ei löydy dokumenttia, joka todistaisi Englannin pyrkineen Neuvostoliiton kanssa tehokkaaseen avunantosopimukseen Saksan laajentumisen estämiseksi. Ne todistivat ainoastaan Englannin hallituspiirien käyttäneen neuvotteluja painostuskeinona saksalais-englantilaisen sopimuksen aikaansaamiseksi.

Saksa kiirehti sopimukseen pääsyä

Saksa oli kärsimätön. Viikko Ribbentropin ja Astahovin (3.8.) tapaamisesta vaati Saksan ulkoministeriön edustaja Karl Schnurre 10.8.1939 keskustelussaan Astahovin kanssa häntä täsmentämään Neuvostoliiton asenteen Saksan sille tekemien ehdotusten suhteen. Kuitenkin vielä tässä vaiheessa Neuvostohallitus halusi katsoa Englannin ja Ranskan ”viimeisen kortin.” Siksi ”Moskova” edelleen pidättyi tekemästä päätöksiä Saksan esitysten suhteen.

Aika alkoi kuitenkin käydä vähiin. Kolmen vallan neuvottelujen sabotointi, jota Englannin ja Ranskan hallitukset olivat USA:n tuella viiden kuukauden ajan harjoittaneet, ei jättänyt Neuvostoliitolle valinnan varaa. Neuvostohallitus ilmoitti 14.8.1939 Astahovin välityksellä Saksan ulkoministeriön edustajalle Schnurrelle valmiudestaan käydä keskustelua Saksan ja Neuvostoliiton suhteiden keskeisistä kysymyksistä. Heti samana päivänä Ribbentrop ilmoitti Schulenburgin kautta Moskovaan olevansa valmis itse saapumaan Moskovaan ja esitti pyynnön saada tavata Stalin. Schulenburg välitti heti 15.8.1939 Berliiniin Molotovin kysymyksen ”suostuuko Saksa allekirjoittamaan hyökkäämättömyyssopimuksen Neuvostoliiton kanssa, antamaan turvallisuustakeet Baltian valtioille sekä vaikuttamaan Japaniin Neuvostoliiton ja Japanin suhteiden parantamiseksi? Näihin kysymyksiin Ribbentrop vastasi 16.8.1939 myöntävästi ja ilmoitti olevansa valmis Moskovaan milloin tahansa 18.8. jälkeen. Schulenburgin kautta laajassa vastauksessaan Saksalle neuvostohallitus ilmoitti toiveenaan, että ensin solmitaan finanssi- ja kauppasopimus ja sitten lyhyen ajan kuluttua hyökkäämättömyyssopimus.

Neuvostoliitto joutui tekemään ratkaisun

Näiden keskustelujen jälkeen neuvostohallitus ilmoitti edelleen Schulenburgin välityksellä 19.8.1939 Ribbentropille suostuvansa Ribbentropin Moskovan tapaamiseen vasta

viikko sen jälkeen, kun on julkaistu tiedonanto Saksan ja Neuvostoliiton kauppa- ja finanssisopimuksen allekirjoituksesta. Tämä vastaus ei miellyttänyt Saksa. Hitler lähetti Stalinille kirjeen, jossa muistutti juuri äsken 19.8.1939 allekirjoitetusta maiden välisestä finanssi- ja kauppasopimuksesta ja pyysi hartaasti ottamaan vastaan Ribbentropin viimeistään elokuun 22. tai 23. päivänä.

Englannin ja Ranskan kanssa käytyjen neuvottelujen ajaututtua umpikujaan Neuvostoliitolla oli vaikea ratkaisu edessä. Oli vielä kerran harkittava vaihtoehdot: (1) Seurattava passiivisena sivusta, kun Saksa valloittaa alueita Euroopassa ja valmistautuu sotaan, (2) estettävä sotatoimien alkaminen Saksan ja Neuvostoliiton välillä tai (3) estettävä länsivaltojen ja Saksan Neuvostoliiton vastaisen liiton muodostuminen. Neuvostohallitukselle jäi yksi mahdollisuus. Samana päivänä 21.8.1939 kun Vorošilov ehdotti sotilasvaltuuskuntien istuntojen keskeyttämistä (sotilaallisten neuvottelujen lopettamista), antoi Stalin vastauksen Hitlerin kirjeeseen. Siinä hän esitti toivomuksen, että Saksan ja Neuvostoliiton välinen hyökkäämättömyyssopimus muodostuisi käänteeksi parempaan suuntaan maiden välisissä suhteissa ja lausui suostumuksen siihen, että Ribbentrop saapuu Moskovaan 23.8.1939. Tässä yhteydessä tulee muistaa, että 20.8.1939 alkoi Halhin-Gol-joella Mongolian armeijan ja puna-armeijan yhteishyökkäys japanilaisia miehittäjiä vastaan.

Neuvostoliiton ja Saksan sopimus

Ribbentrop saapui ryhmänsä kanssa lentokoneella Moskovaan 23.8.1939.

Saman päivän iltana Neuvostoliitto ja Saksa allekirjoittivat hyökkäämättömyyssopimuksen kymmeneksi vuodeksi. Sopimus astui voimaan heti. Sopimusta solmiessaan Neuvostohallitus ei antautunut harkkuvitelmiin, vaan otaksui Hitlerin jossain vaiheessa rikkovan sopimuksen, mutta antavan Neuvostoliitolle aikaa valmistautua paremmin tulevaan sotaan. Sopimus ei ollut kahden valtion sotilaallinen sopimus vaan hyökkäämättömyyssopimus. Se ei eronnut sisällöltään vastaavista sopimuksista, joita Neuvostoliitto oli sopinut aiemmin muiden valtioiden kanssa. Tämä oli Neuvostoliiton perinteistä politiikkaa, joka pyrki noudattamaan leniniläisen rauhanomaisen rinnakkainolon periaatetta. Sopimuksessa kumpikin osapuoli (1) pidättyi hyökkäämästä toista osapuolta vastaan, (2) ratkaisemaan kaikki riidat rauhanomaisin keinoin ja (3) olemaan osallistumatta toiselle osapuolelle vihamielisen liittouman toimintaan.

Toimitti: Heikki Männikkö

Lähdekirjallisuus: Marsalkka Žukovin muistelmat: WSOY, Porvoo 1970 Grigori Deborin: 30 vuotta suuren voitosta, Edistys 1975 Ivan Maiski: Kuka auttoi Hitleriä, Edistys Moskova-Petroskoi Vilnis Sipols, Mihail Harlamov: Toisen maailmansodan aattona, Novosti (APN) Moskova Pekka Visuri: Saksan kenraali Suomen päämajassa, Docendo Oy 2017 A.J.P.Taylor: Toisen maailmansodan synty, Kirjayhtymä 1962

Ilmaston muutoksen torjuminen vaatii aiempaa nopeampia toimia

Maailman mittakaavassa hiilidiok-sidi on tärkein kasvihuonekaasu ts. sen lisääntyminen ilmakehässä voi-mistaa kasvihuoneilmiötä. Hiilidiok-sidipäästöjen hillitsemisessä metsil-lä ja merillä on iso merkitys. Ne toi-mivat hiilivarastoina ja hiilinieluinä. Hiilivarastoilla tarkoitetaan metsien osalta puustoon ja maaperään si-toutuneen hiilen määrää. Hiilinieluja metsät ovat silloin, kun niissä tapah-tuu enemmän hiilen sidontaa kuin hiilen päästöjä vuodessa. Vastaavas-ti jos metsistä vapautuu enemmän hiiltä kuin sinne sitoutuu, ne ovat hiilen lähde.

Metsäkadon arvellaan aiheut-tavan nykyisin noin 10 % ihmistoi-minnan kasvihuonekaasupäästöis-tä.

Vuotuinen kasvu ja hak-kuut

Suomessa runkopuun kasvu on täl-lä hetkellä noin 107 miljoonaa kuu-tiota. Metsien puuntuotantopoten-tiaali on lisääntynyt viimeisen sadan vuoden aikana merkittävästi. Osa tästä lisäyksestä on saavutettu otta-malla uusia alueita puuntuotannon piiriin soita ojittamalla, osa muilla metsänhoitotoimenpiteillä. Soiden ojittamisella aikaan saatu puuston kasvu ei ole käytössä enää tänä päi-vänä, sillä kaikki ojitettavaksi kelpaa-va suo on jo ojitettu.

Hallitus tavoittelee edelleen kotimaisen puun vuosittaisten hakkuiden lisäämistä nykyisestä 66 miljoonasta kuutiosta 80 miljoon-naan kuution vuoteen 2025 men-nessä. Kasvua haetaan etenkin ha-vusellusta, koska sen maailman-markkinakysynnän arvellaan pysy-vän hyvänä. Jo nyt nykyinen vuo-sittainen hakkuutaso on suurempi, kuin koskaan aiemmin hakkuutilas-

Hiljattain julkaistu hallitustenvälisen ilmastopaneelin (IPCC) raporti kertoo, että tähänastiset päästöjen vähennykset eivät riitä, vaan päästöjä on vähennettävä aiempaa nopeammin. Hallituksen biota-louslinjaukset lyövät korville ilmastonmuutostavoitteita.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Voimakkaan metsän hakkuun huomaa jokainen luonnossa liikkuja. Monilla alueilla viime vuosina jopa puolet metsistä on hakattu. Sieni- ja marja-sadot on menetetty. Maisemat muuttuvat, kun kalliot ja ki-vet paljastuvat avohakkuiden jälkeen. Aukeiden reunoilla voimistuvat myrskyt tekevät tuhojaan. Luonto- ja ilmastoarvoilla tätä kehitystä on vaikea perustella. Ainoa syy näyttää olevan ahneus.

toinnin historiassa.

Hakkuiden vaikutus hiili-nieluihin

Vaikka metsiemme kasvu on yli 100 milj. kuutiota vuodessa, hakkuiden ja puunkorjuun lisääminen pienentää Suomen metsien hiilinielua ja metsien hiilivarastoa vähintään vuosikymmeniksi eteenpäin verrattuna tilanteeseen, jossa hakkuita ei lisät-täisi.

Parhaassa kasvuiässä oleva metsä sitoo vuodessa hiiltä enem-män kuin vanha metsä. Tästä on vir-heellisesti päätelty, että hakkuiden lisäämisellä olisi suotuista vaikutus hiilinieluihin. Hakkuiden lisäyksellä ei kuitenkaan pystytä kasvattamaan Suomen metsien hiilinielua seura-a vina vuosikymmeninä. Ei vaikka hiil-len sitoutuminen vanhassa metsäs-

sä olisikin alemmalla tasolla kuin metsikön vuotuinen maksimaali-nen hiilensidonta.

Vanhan metsän uudistamisen jälkeen kestää useita vuosikym-meniä ennen kuin kasvu uudessa metsikössä vastaa uudistetun met-sän kasvua. Lisäksi päätehakkuussa syntyvien hakkuutähteiden hajoa-minen aiheuttaa hiilipäästön usei-den vuosikymmenten ajaksi. Myös maanmuokkaus voi kiihdyttää hiilen vapautumista maaperästä. Metsis-tämme noin 50 % on alle 50 vuotiai-ta ja vain noin 5 % yli 100 vuotiaita.

Puun käyttötapojen vaiku-tus hiilinieluihin

Nykyisellään noin puolet raakapuun hiillisillä ohjautuu energiakäyt-töön ja kemiallisen tai mekaanisen metsäteollisuuden tuotteiden val-

mistamiseen. Puuenergia kasvattaa ilmakehän hiilidioksidipitoisuutta pitkäksi aikaan. Sellusta valmiste-taan pääosin kartonkia ja paperia, joiden hiilisisältö vapautuu ilmake-hään myös nopeasti, alle kymme-nessä vuodessa.

Sahatavaraksi valmistetut puutuotteet varastoivat sisältä-mänsä hiilen useimmiten vuosi-kymmeniksi eteenpäin, mikä paran-taa niiden asemaa ilmastovaikutus-ten näkökulmasta kemiallisen met-säteollisuuden tuotteisiin nähden. Jos puurakentamisella lisäksi pysty-tään korvaamaan betonia tai teräs-tä, parantaa tämä entisestään puun ilmastovaikutuksia.

Puun kokonaiskäytöstä puu-rakentamiseen ohjautuu kuitenkin nykyisin selvästi vähemmän puu-ta kuin sellun valmistukseen. Sekä mekaanisen että kemiallisen metsä-teollisuuden tuotteiden ilmastovai-kutuksiin vaikuttaa heikentävästi se, että puunkorjuu vähentää metsien hiilinielua enemmän kuin mitä hyö-tykäyttöön menevä puu sisältää hiil-tä. Puun käytön lisääminen nykyisen kaltaisella puutuotejakaumalla ei tuota ilmastohyötyjä vuosikymme-niin, joidenkin tutkimusten mukaan jopa satoihin vuosiin.

Ilmaston muutos vaatii hii-linielujen kasvattamista

Ilmastonmuutoksen hillintä vaatii ly-hyellä aikavälillä (10–30 vuotta) kas-vihuonekaasupäästöjen nopeaa ra-joittamista, jotta maapallon keski-lämpötila ei nouse yli vaarallisena pidetyn 1,5 asteen. Jos jatkamme nyt sovitulla päästövähennyslinjal-la, maapallon keskilämpötila nou-see 0,2 asetta 10 vuodessa.

Aikaisemmin riskirajana pi-dettiin kahta astetta. Tämän päi-

vän käsityksen mukaan kahden as-teen nousu tappaisi mm. 99 % koral-liriutoista ja saattaisi laukaista Grön-lannin jäätiköiden sulamisen. Me-renpinta nousisi merkittävästi.

Tätä taustaa vasten puun käy-tön voimakas lisääminen siten, et-tä käyttöön otettavan biomassan hii-li vapautuu lyhyellä aikavälillä hiili-dioksidina ilmakehään, on väärää politiikkaa. Pitäisi pikemminkin pyr-kiä kasvattamaan hiilivarastoa meil-lä, missä siihen on hyvät mahdolli-suudet. Puun energiakäytön lisää-minen tuottaa nopeammin ilmas-tohyötyjä, jos energiakäyttöön oh-jataan nopeasti hajoavia hakkuujät-teitä ja harvennuspuita runkopuun sijaan. Myös joutomaiden ja maata-louskäytön ulkopuolelle jääneiden peltojen metsittäminen aiheuttaa jo lyhyellä aikavälillä ilmastohyötyjä.

Säilyttämällä puun käyttö ny-kyisellä tasolla Suomessa saavu-tettaisiin mahdollisesti vielä keski-pitkällä aikavälillä (50–100 vuotta) suurempia ilmastohyötyjä kuin ot-tamalla lisää puuta nykyisen kaltai-seen käyttöön.

Olisiko niin, että hallituksen bioenergiapolitiikan perimmäi-nen tarkoitus olisi puun käytön li-säämisen avulla lisätä puun kysyn-tää Suomessa siten, että puun hin-ta nousisi. Nämä hyödythän valui-sivat kepulaisten ja kokoomuslais-ten metsänomistajien laariin. Sa-malla kannattaa virittää kysymys siitä, voidaanko ilmastonmuutok-sen vaatimista päästövähennyksis-tä saada aikaan sopua kapitalistisen järjestelmän vallitessa, jolloin lyhyen aikavälin voitot ohjaavat eniten ta-louden toimintaa.

Juha Kieksi

Lisätietoja: www.ilmastopaneeli.fi

Ilmaston hyvinvointi on luokkataistelun kysymys

Kuuma kesä sekä 8.10.2018 julkaistu YK:n alaisen kansainvälisen il-mastopaneelin (IPCC) raportti laukaisi laajan keskustelun. ”Isoken-käiset” ovat olleet vaivautuneita, kuin raportti olisi tullut yllätykse-nä. Ihmisiä yllättää, että vasta nyt - kuin varkain - ilmaston muutok-sesta alettiin puhua ympärillämme toteutuvana tosiasiana. Tähän saakka siitä on puhuttu pahana tulevaisuuden skenaariona. Keskus-telussa on esiintynyt myös näkemyksiä, joissa kysytään: ”Mitä va-hinkoa sivilisaation tuhoutumisesta olisi? Eivätkö planeettamme ja ekosysteemi voisi nykyistä paremmin ilman ihmisen ja sivilisaation läsnäoloa?”

Kuva: Heikki Mämmikkö

Ilmaston puolesta todellisia tekoja vaadittiin Senaatintorilla ja Edus-kuntatalolla 18.10.2018 järjestetyssä protestissa. Ennen marssia tori oli täynnä väkeä. Tunnuksat ilmaisivat, että kyse on luokkataistelusta.

Tämä ”linkolalainen” argumentoin-ti ”nostaa pöydälle” työväenluokan ideologian kannalta merkittäviä ky-symyksiä: (1) onko maailmankaik-keudessa sivilisaatiolla merkitys t. funktio? ja (2) pidämmekö ympäris-tömme hyvinvointia tärkeänä vain siksi, että silloin myös ihminen ja si-vilisaatio voivat hyvin? Valtaosa ih-misistä kokee itsestään selvytyksenä, että tällainen ”linkolalainen” väite on

järjetön. Marxilaisten tulee perustel-la, miksi asia on näin.

Kehitys on kaiken oleimi-sen yhteinen ominaisuus

Työväenluokan tieteellinen maail-mankatsomus antaa tähän vastauk-sen. On muistettava, että maailma on materiaallinen ja koostuu ainoas-taan aineesta eli materiasta. Aineel-la on yleisiä olomuotoja, joita ilman

se ei voi olla olemassa. Tällaisia ovat mm. avaruus (tila), liike ja aika. Jos yksikin näistä otetaan pois, ei ainet-takaan ole. Maailma on myös dia-lektinen, eli se on jatkuvassa kehi-tyksen tilassa. Kehitys on myös yk-si materian yleinen olomuoto. Jos maailmasta dialektinen kehitys ote-taan pois, ei maailmaakaan ole jne.

Yhteiskunta t. sivilisaatio on aineellinen objekti

Monille on tuttua, että kehitys kul-kee määrän ja laadun kautta portait-tain t. ”hyppäyksittäin”. Näin kehi-tyy ihmisen oppiminen, tieto ja tie-de, biologinen eliölajien kehitys ym. Hegel löysi ensinnä dialektisen opin kehityksestä. Marx ja Engels siirsi-vät Hegelin teorian materialistisel-le jalustalle. Materian liikemuotojen luokittelun esitti ensinnä Engels, jo-ka jakoi materian liikemuodot fysi-i-kalliseen, kemialliseen, biologiseen ja yhteiskunnalliseen liikemuotoon. Tämä vastaa aikamme näkemys-tä universumin kehityksestä ja kor-reloi yhteen tunnettujen luonnon-ilmiöiden kanssa. Universumin ke-hityksessä jokainen materian liike-laji vastaa materian rakenteen yhtä kehitysvaihetta. Engelsin yksi suuri keksintö oli nähdä 150 vuotta sitten yhteiskunta aineellisena objektina

Ekosysteemi ja ihmiskunta

Aineen biologisessa kehitysvai-heessa syntyi kasvi- ja eläinkun-ta, ekosysteemi sekä siellä eläin-lajien evoluution tuloksena kädellis-

ten ryhmä. Ne löysivät uudenlaisen ekologisen lokeron, kun niille kehi-tyi työ, joka muuttui biologisessa ke-hityksessä valintaa ohjaavaksi teki-jäksi. Alkukantainen ihmisyyhteisö oli vaihe, jossa samanaikaisesti ke-hittyivät työ, pystykäynti, puhekieli ja aivot. Tätä kehityspolkua seuraten syntyi nykyihminen, jolle ilmaantui työn kanssa yhdessä tajunta. Tästä johtuen ihmiset kykenivät muok-kaamaan ja rakentamaan työn avul-la ympäristöään. Ihmisen kehitys-linjan osalta biologinen evoluutio päättyi. Kehitys teki harppauksen ja siirtyi askelmalta toiselle. Syntyi yh-teiskunta ja sivilisaatio, joka osal-taan kehittyä yhteiskunnallisten lainalaisuuksien pohjalta. Vaikkakin ihmisyyhteiskunta on irtaantunut ke-hityksen lainalaisuuksien osalta ympäristöstään, on se edelleen täysin riippuvainen ekosysteemistä.

Sivilisaatiolla on kosmo-loginen tehtävä

Alussa mainitut ”linkolalaiset” väi-teet perustuvat ajatukseen, et-tä ympäristöllämme olisi erityinen funktio, joka puolustaa näkemys-tä, että luonto ilman sivilisaatiota olisi jotenkin tavoiteltavaa. Sellais-ta funktiota sillä ei ole. On pidettä-vä mielessä, että universumin kehi-tys ei milään osin ole kielteisistä vaan materian ominaisuus, jonka tulok-sena ovat syntyneet atomit, tähdet, niille planeetat, planeetoille ekosys-teemi sekä sivilisaatio. Marxilainen tiede katsoo, että tajunta (sivilisaa-

tio) on materian kehityksen korkein vaihe. Kaiken kattavan kehityksen kannalta ei ole väärin, että sivilisaa-tio hyödyntää ja muokkaa ekosys-teemiä harjoittaen mm. maanvilje-lyä, karjanhoitoa ja teollisuutta. Sivi-lisaation kosmologinen merkitys on siinä, että se tuo universumiin lähes rajattomasti laadullisesti uudenlais-ta informaatiota ja mahdollisuuksia materian kehitykselle, joka säilyy ja kasvaa kumulatiivisesti. Universu-min kehitykselle olisi valtava taka-is-ku sivilisaation katoaminen maapal-loilta, jolloin häviäisi kaikki siihen si-sältyvä potentiaalinen informaatio.

Sivilisaatiot maailman-kaikkeudessa ovat harvi-naisia

Kirjoitimme Kansan äänessä 1/17 artikkelissa ”Fermin paradoksin rat-kaisun etsintä panee miettelääksi”: ”Sivilisaatio voi toteuttaa tehtävänsä vain säilyttämällä ekosysteemi täy-dellisenä tulevaisuudelle ja viemällä se kaikkialle mukanaan. Näkemys si-vilisaation kosmologisesta tehtäväst-ä sisältää päätelmän, että äärettö-mässä kosmoksessa löytyy lukuisia sivilisaatioita. Tunnetun vain maap-allolla syntyneen ihmiskunnan. On perusteita päätelmälle, että ma-terian yhteiskunnallisen liikemuoto maailmankaikkeudessa on harvinaisen. Tämä antaa meille eettisen vas-tuun ohella kosmologisen vastuun biosfääriin ja ekosysteemin säilyttä-

Jatkuu sivulla 15

Globalisaatio keskittää myös poliittisen vallan rikkaille

Kesäkuun puolivälissä ilmestyi tutkimus maailman demokratian tilasta. Ruotsalais-amerikkalainen tutkimus oli taustaltaan uusliberalistista talouspolitiikkaa tukevaa yhteiskuntatieteellistä tutkimusta, mutta siinä oli muutamia yksityiskohtia, jotka on syytä nostaa esiin. Tutkijat olivat huolestuneita viime vuosina tapahtuneesta demokratian heikentymisestä. Demokratialla tarkoitetaan tässä tutkimuksessa sitä, että ihmisillä on mahdollisuus vaikuttaa yhteiskunnan kehitykseen äänestämällä sekä sitä, että ihmisillä on länsimaiset ns. vapaudet (lehdistönvapaus, kokoontumisvapaus).

Monet muistavat vielä ajan, jolloin eduskunta päätti maamme asioista. Myös köyhiä edustavilla voimilla (SKDL) oli jotain sanomista. Uusliberalismin vallankumous siirsi poliittisen vallan harvoille rikkaille. Globaali finanssikapitalismi johti vallan keskittymiseen harvojen käsiin. Etujensa vuoksi perinteiset työkansaa edustaneet puolueet asettuivat toimimaan uusliberalismin raameissa. Todelliseen yhteiskunnalliseen muutokseen eivät vaalit riitä, vaan tarvitaan isompi yhteiskunnallinen muutosvaihe.

Se, mikä tutkimuksessa on mielenkiintoista, on eri tuloryhmien mahdollisuus saada poliittista valtaa. Jo 1970-luvun alusta asti jatkunut kehitys osoittaa, että alhaisten tuloryhmien mahdollisuus saada poliittista valtaa on jyrkästi laskenut. Jyrkä laskupiikki on myös 1990-luvun alussa, jolloin Itä-Euroopan sosialistinen järjestelmä romahti.

Työväenluokan poliittinen valta kaikkooa uusliberalismin myötä

Tämä työväenluokan poliittisen vallan haihtuminen sijoittuu hyvin yhteen uusliberalismin nousun kanssa. Uusliberalismin nousu alkoi 1960 ja 1970-luvun taitteessa. Vuonna 1971 Yhdysvaltain presidentti Richard Nixon irrotti dollarin kultakannasta, maailma siirtyi maailman markkinoilla vapaasti kelluvien vaihtokursien aikaan. Globaali rahoitusjärjestelmä alkoi nopeasti asettaa ehtoja valtioiden talouspolitiikalle. Niiden on turvattava liiketoiminnalle otol-

linen ilmapiiri. Myös omaisuuden suojaa korostettiin. Tämän kehityksen myötä taloudellinen valta mutta myös poliittinen valta alkoi kasaantua aikaisempaa pienemmälle piirille.

Uusliberalismista tuli hallitseva opinkappale 1970-luvun puolivälissä, kun globaali porvaristo näki keynesiläisyyden ajautuneen kriisiin. Keynesiläisyys oli turvanut sodan jälkeen yhteiskuntarauhan parantamalla työläisten elintasoja länsimaissa. Samaan aikaan uusliberalismin oppi-isä Friedrich von Hayek palkittiin taloustieteen Nobelilla.

Vuosien 1974-1975 ja 1980-1982 taantumien ja niitä seuranneiden hallitsevan luokan hyökkäykset työväenluokkaa ja globaalia etelää vastaan johtivat kapitalismin rajuun uudelleenjärjestelyyn ja saavat aikaan kapitalistisen uuden aallon kasvun. Ideologisella tasolla tämän pukivat uusliberalismiksi 1980-lu-

vulla Ronald Reagan ja Margaret Thatcher. He nostivat Friedrich Hayekin vapauden puolustajaksi ja ryhtyivät toteuttamaan talousliberaalia uudistusohjelmaansa.

Globalisaatio kasvattaa riistoasetta

Riistoastetta kasvatettiin ja tehdasteollisuutta järjesteltiin alueellisesti uudelleen. Valtava työvoimareservi luotiin kehitysmaihina ja kehitettiin maihin mutta myös teollisuusmaihin, joista työpaikkoja siirtyi miljoonittain Itä-Aasiaan. Lisäksi tehtiin suuria panostuksia ulkomaisiin suoriin sijoituksiin, otettiin käyttöön uutta teknologiaa ja uusia työorganisaation ja työprosessin tehostamisen keinoja. Arvon virtaus etelästä pohjoiseen kiihtyi.

Väitetään, että globalisaatio on nostanut miljoonia ihmisiä köyhyydestä. Absoluuttisen köyhyyden määrä saattaakin olla vähentynyt, kun kapitalistien on varmistettava, että mahdollisimman paljon ihmisiä on sekä työmarkkinoiden käytettävissä että kuluttajina. Kovin ruusuinen ei kuitenkaan ole kehitysmaissa palkkaorjuudessa työskentelevän työläisen asema.

Työn ja pääoman koostumus muuttui sekä kapitalismin ydinmaissa että niiden ulkopuolella. Britannia menetti 1980-1984 25 % tehdasteollisuudestaan ja USA:ssa terästeollisuudesta hävisi 250 000 työpaikkaa 1980-luvun loppuun mennessä. Työntekijöiden vähentäminen, työprosessien ja materiaalivirtojen uudelleenjärjestäminen ja nopeuttaminen ja teknologinen vallankumous tapahtuivat osana hyökkäystä työväenluokan järjestäytyntä voimaa vastaan.

Työväenluokan koko kasvoi

Teollisuustyöväenluokan koko kasvoi samaan aikaan merkittävästi, noin 100 miljoonasta 900 miljoonaan. Uusliberalistisella kaudella maataloudesta elantonsa saaneiden ihmisten määrä on laskenut niin, että ensimmäistä kertaa maailmanhistoriassa suurin osa ihmis-

tä elää kaupungeissa. Viimeisen 25 vuoden aikana maaseudun äärimäinen köyhdyttäminen, maanomistuksen menettäminen ja sodat ovat paisuttaneet globaalia palkkatyöläisluokkaa ja työvoimareserviiä etenkin kapitalismin ydinalueiden ulkopuolella.

Palkkatyöläisten toimeentulo ja työolosuhteet heikenevät meillä ja muualla

Palkkojen polkeminen on yksi tärkeimmistä keinoista lisäarvon suhdeluvun kohottamiseksi. Esim. USA:ssa 1973-2002 USA:n väestöstä 90 %:n keskimääräiset reaalitytulot laskivat 9 %. Varakkaimman 1 %:n tulos kasvoivat samaan aikaan 101 % ja rikkaimman 0,1 % tulot 227 %. Vastaavanlainen kehitys on toteutunut muissakin kehittyneissä kapitalistimaissa. Sinänsä uusliberalismin aikakausi ei ole aiheuttanut suurimalle osalle amerikkalaisista työläisistä absoluuttista elinolosuhteiden heikkenemistä. Massakulutusta ylläpidettiin kotitalouksien velkaantumisen ja työnteon tehostamisen

avulla. Yhä suurempi osa ihmisistä tekee entistä pidempää työpäivää entistä kovemmissa olosuhteissa velanmaksukurin alaisena.

Yhdessä työväenluokan sisäisen eriytymisen kanssa finanssialisaatio on johtanut luokkasolidarisuuden ja kollektiivisen toiminnan mahdollisuuksien vähenemiseen. Kaikki tämä on johtanut paitsi taloudellisen vallan keskittymiseen yhä harvempien käsiin, samalla se on merkinnyt poliittisen vallan karkaamista huonosti toimeentulovien ulottuvilta.

Kesäkuussa julkaistu tutkimus osoittaa, että globaalisti ajatellen vapaat vaalit, sellaisena kuin ne ymmärretään porvarillisissa maissa, ylläpitävät taloudellisen eriarvoistumisen säilymistä ja lisääntymistä. Hieman pidemmälle vietyä voidaan myös sanoa, että porvarillisten vaalien kautta työväenluokan on mahdotonta saavuttaa sellaista poliittista valtaa, mikä olisi pysyvä.

Juha Kieksi, KÄ

Rooma & USA

Vergilius myöntää kreikkalaisten etevämyyden taiteen, kaunopuheisuuden sekä filosofian ja tieteen harjoittajina ja panee niiden vastapainoksi roomalaisten avut lakien ja hallinnon alalla. Kreikkalaiset tuhosivat maansa keskinäiseen nahisteluun ja ilman roomalaisten luomaa rauhankautta Pax Romanaa heidän sivistyksestään olisi tuskin paljoakaan säilynyt nykyaikaan.

Yhdysvallat ja NATO ovat hiljan (1900-luvun lopulla) omaksuneet samantapaista "rauhanpatistajan" ja "maailmanpoliisin" (globo-cop) roolia, jota Vergilius suositelee roomalaisille. Hänestä hallitseminen ja maailman rauhoittaminen oli roomalaisten tehtävä ja omin ala. Tacituksen näkemys roomalaisesta imperialismista oli kyyneisempi: "Ryöstäminen, tappaminen ja raiskaaminen ovat heistä muka herruutta, ja minne he tekevät erämaan, sitä he sanovat rauhaksi".

Roomalaisten tehtävä

Muut hyvin muovaavat, niin uskon, hahmoja pronssiin, / veistävät kuin elävät kiven pintaan marmorikasvot, / väittelevät paremmin asioita ja laskevat taivaan / liikkeet laitteillaan, sen tietävät tähtien nousut. / Hallita, Rooman mies, alamaisia kansoja muista - / siinä on taitosi: lait, tavat luoda ja määrätä rauha, / säästää lannistetut, sotien taas korskeat voittaa. Aeneis VI 847-853 ... kun Capitolium on yhä Aenean suvun vankka / linna ja hallitsee alamaisia kansoja Rooma. Aeneis IX 448-449

Roomalaisten piti panna kaiken (tunnetun) maailman barbaarit kuriin ja järjestykseen. Vuosisatoja hyvän hallitsijan perikuvana pidetty Trajanus oli aina menossa ja työn touhussa. Rooman perustivat 753 eaa tarinan mukaan Romulus ja Remus. He olivat jumalallista alkuperää, sillä he olivat sodanjumalan Mars ja Vestan neitsyeen Rhea Silvia kaksoespojat.

Rooma ja Kreikan kulttuuri

Roomalaiset ihailivat kreikkalaista kulttuuria, draamaa tragedioita ja komedioita, jotka pilkkasivat poliitikkoja, kirjallisuutta, arkitekhtuuria ja hienostunutta kuva-

taidetta. Rooma otti Kreikan yliveraisen kulttuurin haltuunsa, mutta mukautti sitä. Roomalaiset kulttipatsaat muistuttavat kreikkalaisia, ja roomalaiset käyttivät kreikkalaista pylväsjärjestelmää.

Roomassa oli ennestään farsseja, miiminäytelmiä ja uskonnollisia esityksiä. Sitten roomalaiset kirjoittivat vain komedioita, joissa kreikkalaiset ovat nautteavia. Roomalaisissa komedioissa ei käsitellä poliittisia vitsejä, joilla pilkataan poliitikkoja, eikä arvostella ylhäisiä sukuja. Rooman teattereissa tapettiin kristittyjä.

Roomalaiset yhdistivät tragedian historiallisiin tapahtumiin eli loivat historiallisen näytelmän. Se päättyy voittoon ja järjestyksen palauttamiseen. Komediat rappeutuivat massaviiteeksi, jota leimasi teeskentely, mauttomuus, raakuus ja väkivaltaisuus. Kansan huvina olivat julmat ja veriset gladiaattoritaistelut. Roomalaiset suhtautuivat Kreikkaan huvipuistona. Sulle kukisti 86 eaa Ateenan kapinan, hävitti runsaasti kaupunkia sekä järjesti teurastuksen.

Kreikkalainen teatteri oli avoin, mutta roomalainen suljettu teatteri, josta huokuu valta, järjestys ja hallinta. Rooman ylimykset pelkäsivät väkijoukkoja. Augustuksen (63 eaa – 14 jaa) aikana (27 eaa – 14 jaa) näytelmille oli ominaista harmittomuus, rauha ja sopusointu sekä propaganda. Pantommiemien eleet ja tanssi ylittivät kielelliset ja etniset rajat.

Hannu Kautto

Lähteet:

Vergilius, Aeneis, Suomentanut ja selityksin varustanut Alpo Rönty, Loki-Kirjat, Helsinki 2000
Michael Scott, Antiikin Kreikan teatteri 3, Yle Teema & Fem 20.9.2017

Ilmaston hyvinvointi on luokkataistelun kysymys

Jatkoa sivulta 14

misestä. Meidän tuleekin suhtautua itseemme varauksella, että olemme ainoa sivilisaatio maailmankaikkeudessa. Siksi on varmistettava, ettemme tuhoa itseämme esim. sodan tai ekokatastrofin kautta. Tämä antaa nykyistään suuremman vastuun sodan vastaiselle- ja ympäristömme puolesta toimivalle liikkeelle.

On kysymys yhteiskunnallisesta kamppailusta

Työ ympäristön suojelemiseksi on luokkataistelun kysymys. Ilmaston nopean lämpenemisen aiheuttaa kasvihuonekaasujen vapauttaminen ilmakehään. Tämä on seurausta fossiilisten polttoaineiden käytöstä mm. liikenteessä, teollisuusprosesseissa, lämmityksessä ja energian tuotannossa. Sitä voimistaa ja ylläpitää hallitsematon uusliberalistinen markkinatalous. Kilpailijan syrjäyttämiseksi pyritään alentamaan tuotantokustannuksia. Julkiset yhteisöt eivät kustannuksia säästääkseen halua vähentää fos-

Ilmastomielenosoituksessa puhunut 15-vuotias Greta Thunberg sanoi: "Ilmastokriisi on jo ratkaistu. Meillä on jo faktat ja ratkaisut. Meidän täytyy vain avata silmäme ja muuttua". Todellakin tekniset keinot ovat olemassa, mutta poliittiset keinot puuttuvat. Väki on olemassa, mutta sen tulee herätä poliittiseen muutokseen. Uusliberalistinen markkinakapitalismi tulee samanaikaisesti lakaista pois.

siilisten käyttöä. Eri puolilla maailmaa hakataan seurauksista piittaa-matta metsiä jne. Hyvinvoinnin kehittäminen ei voi perustua enää aineellisten hyödykkeiden tuotannon ja kulutuksen lisäämiseen. Kapitalistien voittoja tulee kohdistaa enemmän aineettomiin hyvinvointipalveluihin, terveydenhoitoon, julkiseen liikenteeseen, ympäristönsuojeluun

ym. Uusliberalistinen markkinamekanismi on todellinen uhka rauhal-le ja ympäristölle. Tarvitsemme laajan kansanrintaman, joka rakentaa ja toteuttaa poliittisen vaihtoehdon uusliberalismille ja koordinoi yhteen kansan ja ympäristön hyvinvoinnin kehittämisen.

Heikki Männikkö

KOMMUUNIT TAI EI MITÄÄN

Alkujaan chileläinen Marta Harnecker on kirjoittanut lukuisia kirjoja ja lehtiartikkeleita 21. vuosisadan sosialismista Latinalaisessa Amerikassa, etenkin bolivaarisesta Venezuelasta. Hän toimi aikoinaan presidentti Hugo Chávezin neuvonantajana osallistuvaan demokratiaan ja yhteisöllisyyteen liittyvissä asioissa. Hän asui pitkään Venezuelassa. Harneckerin selvityksen mukaan viime toukokuun presidentin vaalien jälkeen USA, Kanada ja EU ovat voimistaneet taloudellisia sanktiota Venezuelaa vastaan. Niiden päämääränä on chavismmin lakkauttaminen maassa. Latinalaisen Amerikan solidaarisuusaktivisti Stansfield Smith kritisoi toverillisesti Marta Harneckerin esittämiä ajatuksia artikkelissa "Vaalien jälkeen: Mitä on tehtävä? ja Marxin, Luxemburgin ja Leninin rooli osuustoiminnassa".

Marta Harnecker on puolustanut useita vuosikymmeniä osuuskuntien, kommuunien ja kansallisten yhteisöneuvostojen perustamista sosialismin rakentamiskeinoina. Hän näkee bolivaarisen vallankumouksen jatkuvuuden turvaamisen osuuskuntien, kommuunien ja kansallisten yhteisöneuvostojen perustamisena ja kehittämisenä. Ne ovat hänen mukaansa tie sosialismin rakentamiseen Venezuelassa. Nämä eivät ole suinkaan uusia ideoita kapitalismin vastaisessa liikkeessä. Niillä on hyvin pitkät perinteet maailman socialistisessa liikkeessä.

Hugo Chávezin näkemys sosialismista

Chávez korosti 21. vuosisadan sosialismin eroavan 20. vuosisadan neuvostosocialismista. Hän varoitti, että meidän ei pidä tehdä samoja virheitä kuin Stalinin valtakaudella, joka johti puolueen byrokraatisoitumiseen. Se lopetti kansan osallistumisen yksilöinä ja yhteisinä vallankumoukseen. Se taas johti valtiolliseen omistukseen keskittyvään valtiokapitalismiin ja esti työläisten osallistumisen yhtiöiden pyörittämiseen.

Chávez näki sosialismin taloudellisenä järjestelmänä, joka oli olemassa ihmisiä, ei liikevoittoja varten. Se perustui moniarvoiseen ja kuluttamiseen vastaiseen kulttuuriin. Ne olivat etusijalla omistukseen nähden. Tämän sosialismin perustana oli alkuperäinen ja syvälinen demokratia, jossa ihmiset toimivat päivittäin omassa oikeutetussa roolissaan oman vallankumouksensa puolesta. Tämä oli yksi seikka, joka erotti sen muista demokraattisen sosialismin kaavailuista. Hänelle ihmisten osallistuminen kaikilla aloilla takasi heidän luottamuksensa voittamisen. Tämä auttoi heitä myös kasvamaan ihmisinä.

Stansfield Smithin mielestä Venezuela ei ole rakentanut vielä sosialismia. Maa on yhä kapitalistinen. Venezuelan ei myöskään voi sanoa olevan ylervertainen demokration muoto, koska Washingtonilla ja paikallisilla oligarkeilla on yhä merkittävä vaikutus äänestäjiin. Ne häiriköivät maan demokraattisia käytäntöjä. Chávez ei ole rakentanut hallituksessa istuvaa Venezuelan yhdistynyttä socialistista puoluet-

ta (PSUV), mutta se on byrokraatistampi kuin maan osallistuvaa demokratiaa edustavat yhteisölliset elimet (yhteisöneuvostot ja kommuunit ML).

Smith myöntää toki, että bolivaarinen vallankumous on saanut paljon aikaan asuntotuotannon, ravinnon, yhteiskunnan tarjoamien palveluiden, koulutuksen ja ihmisten itsekunnioituksen sarjoilla. Se on toiminut melkein 20 vuotta imperialismin vastaisena linnakkeena. Se on edistänyt taistelua sosialismin puolesta ratkaisuna ihmiskunnan ongelmiin ja rohkaissut Amerikoissa laajasti imperialismin vastaisten ja sosialismille myönteisten kansanliikkeiden syntymistä.

Venezuelan nykyiset vaikeudet

Meillä on ihmisiä, jotka ajattelevat, ettei meidän tarvitse kertoa kansalle maamme ongelmista, koska se voi olla häpeällistä. Minä uskon, että asia on päinvastoin. Olen vakuutunut siitä, että kansalaisemme ovat riittävän älykkäitä ymmärtämään ja myös kiristämään voittoa tarvittaessa, jos me pystymme selkeästi selittämään heille maamme nykyisen kriisin alkuperän ja tunnustamaan rehellisesti vastapuolen hyödyntävän chavismmin tekemiä virheitä ja erehdyksiä. Meidän on analysoitava tarkoin omat virheemme ja mitä olemme oppineet niistä, jotta emme toistaisi niitä. Smithin mielestä Harnecker ei kuitenkaan kerro, mikä on mennyt vallankumouksessa pieleen ja miten ne korjataan.

Harnecker vetoaa kansainvälisen solidaarisuuden puolesta

Venezuela aloitti Latinalaisen Amerikan muutosajanjakson. Toivo paremmasta syntyi uudelleen. Uusi hallintomalli keskittyi kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ihmisten sosiaalisten ongelmien ratkaisuun. Ymmärettiin, että köyhyyden ongelma voidaan ratkaista vain suomalla köyhille yhteiskunnallista valtaa. Se oli solidaarisuuden uudellensyntymistä maanosan taloudellisiin vaikeuksiin joutuneiden veljeskansojen kesken. Nykyään Venezuela kärsii enemmän kapitalismin maailmanlaajuisen kriisin vaikutuk-

sista ja sitä vastaan suunnatusta taloudellisesta sodasta. Se on aggressiivisten reaktioiden kohteena ympäri maailmaa. Bolivaarinen Venezuela ansaitsee Marta Harneckerin mielestä kaiken solidaarisuutemme. Hän vetoaa kansainvälisen solidaarisuusketjun muodostamista bolivaarisen vallankumousprosessin puolustamiseksi.

Venezuelassa asuessaan Harnecker havaitsi omin silmin, kuinka Chávezin perintö oli siirtynyt kansalle ja auttanut sitä kysymään. Sama oli nähtävissä myös Maduron presidentin vaaleissa saavuttamasta selvästä voitosta. Hän uskoo, että kaikki ihmiset, jotka saivat tilaisuuden opiskella, ajatella, rakentaa maataan ja osallistua sen päätöksentekoon - ja joiden itseluottamus kasvoi valtavasti ja jotka kehittyivät ihmisinä - puolustavat bolivaarista vallankumousprosessia.

Marx ja osuustoiminta

Marta Harnecker näkee bolivaarisen vallankumouksen jatkuvuuden turvaamisen osuuskuntien, kommuunien ja kansallisten yhteisöneuvostojen perustamisena ja kehittämisenä. Ne ovat tie sosialismin rakentamiseen Venezuelassa.

Karl Marx otti kantaa osuuskuntakysymykseen v. 1866 puheenvuorollaan Kansainvälisen työväenliiton yleiskongressissa: Ohje väliaikaisen keskusneuvoston edustajille eri kysymyksiin

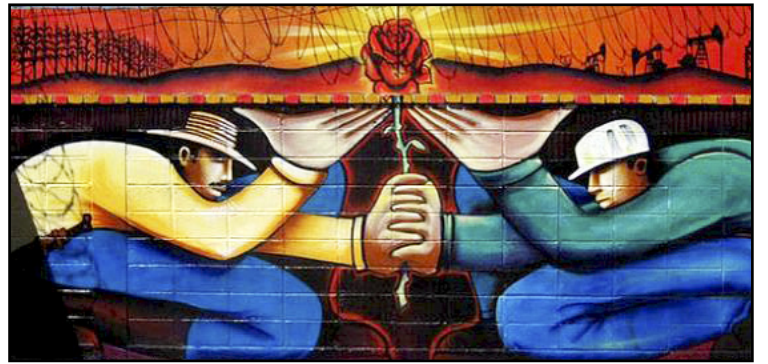
"A) Pidämme osuustoimintaliikettä eräänä luokka-antagonismiin perustuvaa nyky-yhteiskuntaa uudistavana voimana. Tuon liikkeen suurta ansiota on, että se osoittaa käytännössä mahdolliseksi nykyisen despoottisen ja pauperismia (kurjuutta) synnyttävän järjestelmän, jossa työ alistetaan pääomalle, vaihtamisen vapaata ja tasa-arvoisia tuottajia yhdistävään tasavaltaiseen, suotuisaan järjestelmään." (Marx-Engels: Valitut teokset osa 2, s. 70, Edistys 1970)

"B) Niiden kääpiömaisten toimintamuotojensa rajoittamana, jollaisia saavatkin omin voiminsa aikaan erilliset palkkatyön orjat, osuustoimintajärjestelmä ei milloinkaan voi uudistaa kapitalistista yhteiskuntaa. Jotta yhteiskunnallinen tuotanto voitaisiin muuttaa yhtenäiseksi, laajaksi ja sopusointuiseksi vapaan osuustoiminnallisen työn järjestelmäksi, tarvitaan yleisluontoisia sosiaalisia muutoksia, yhteiskuntajärjestelmän perustojen muutoksia, jotka käyvät mahdolliseksi ainoastaan siten, että yhteiskunnan järjestyneet voimat, nimittäin valtiovalta, siirretään kapitalisteilta ja maanomistajilta itselleen tuottajille." (sama teos s. 70)

Stansfield Smith huomauttaa, että yhteiskuntajärjestelmän muuttamista ei voida saavuttaa Venezuelassa tai missään muuallakaan ilman aktiivista taistelua valtiollisen vallan siirtämiseksi tuottajille (työläiset ja talonpojat), jotka liittyvät yhteen

Chavez ja Castro avasivat tietä sosialismille Latinalaisessa Amerikassa

ja organisoituvat taisteluun. Nämä selvittävät yhteisen strategiansa ja koordinoivat yhteistyönsä, kuten Lenin kuvasi teoksessaan "Mitä on tehtävä".

Tämä merkitsisi Venezuelassa entistä aktiivisempien ja poliittisesti tietoisempien osuuskuntien jäsenten, ay-liikkeen, talonpoikien ja älymystöiden yhdistämistä yhteiseen kansalliseen järjestöön, joka tosiasiallisesti toteuttaisi Chávezin vision uudesta socialistisesta valtiosta.

Rosa Luxemburg ja osuustoiminta

Rosa Luxemburg kehitti näitä Marxin ajatuksia 35 vuoden aikana kertyneiden omien osuustoimintakokemustensa kautta kirjassaan "Reformi tai vallankumous". Hän arvosteli teoksessaan Eduard Bernsteinin näkemyksiä siitä, kuinka kapitalismia uudistamalla siirrytään sosialismiin. Luxemburg huomautti, että kapitalismissa tuotanto-osuuskuntien, toisin kuin kuluttajaosuuskuntien, täytyi totella kapitalistisen järjestelmän taloudellisia määräyksiä tai sitten kaatua.

"Kilpailun seurauksena ja pääoman etujen vuoksi oman tuotannon täydellinen hallitseminen on edellytyksenä kaikkien osuuskuntien eloonjäämiselle Toisin sanoen niitä vastaan käytetään kaikkia menetelmiä, jotka mahdollistavat osuuskuntien poistamisen kilpailijoiden toimesta markkinoilta.

Työläisten muodostaessa tuotannollisen osuuskunnan heidän on pakko ryhtyä itse kapitalistisen yrittäjän rooliin. Tämä ristiriita johtaa tavallisesti tuotannon epäonnistumiseen tai sitten osuuskunta muuttuu puhtaasti kapitalistiseksi yritykseksi. Jos työntekijöiden edut säilyvät, ne kuitenkin puretaan.

Tuottajien osuuskunnat säilyvät hengissä kapitalismissa vain ... poistamalla keinotekoisesti vapaan kilpailun. He voivat onnistua tässä vain silloin, kun he kykenevät takaamaan itselleen vakituisen kuluttajakunnan".

Lenin ja osuustoiminta

Leninillä oli oma vissi käsityksensä osuustoiminnan roolista sosialismissa. Hänen mukaansa socialistinen yhteiskunta oli yksi yksittäinen osuuskunta, joka rakentaa sosialismia tavoitteenaan kokonainen neuvostotasavalta, josta syntyy yksi suuri työläisten osuuskunta.

Yhdessä viimeisimmistä artikkeleistaan "Osuuskunnasta" Lenin kirjoitti v. 1923, ettei meillä kiinnitetä riittävästi huomiota osuustoimintaan, vaikka se on saamassa meillä suorastaan poikkeuksellisen merkityksen. Osuustoiminta liittyi myös Venäjän talonpoikaiston sivistämiseen. Lenin arvioi venäläisen talonpojan voivan siirtyä osuustoiminnan kautta helpommin ja yksinkertaisemmin uuteen yhteiskunnalliseen järjestykseen.

"Tosiaankin, koska kerran valtiovalta on meillä työväenluokan käsissä ja koska kerran

kaikki tuotantovälineet kuuluvat tal- le valtiovalalle, tehtäväksemme on tosiaankin jäänyt väestön saaminen mukaan osuustoimintaan. Kun väestö saadaan mitä laajemmin mukaan osuustoimintaan, tulee ilman muuta saavuttamaan päämääränsä se sosialismi, joka ennen herätti aiheellista pilailua, hymyilyä... niiden taholla, jotka olivat aivan oikein tulleet vakuuttuneiksi luokkataistelun, poliittisesta vallasta käytävän taistelun välttämättömyydestä jne. Kaikki toverit eivät kuitenkaan käsittäneet sitä, miten valtavan, äärettömän suuren merkityksen meillä saa nyt Venäjän osuustoiminnallistaminen... Uuden talouspolitiikan vallitessa tapahtuva Venäjän väestön saaminen mukaan osuustoimintaan laajasti ja syvästi on oikeastaan kaikki, mitä tarvitsemme, sillä me olemme nyt saaneet selville, missä määrin yksityisedut, yksityiset kauppaedut on yhdistettävä yhteisiin etuihin, alistettava valtion tarkastukseen ja valvonnan alaisiksi ja asetettava riippuvaisiksi yhteisistä, mikä oli ennen monien socialistien kompastuskivenä". (Lenin, Teokset 33. osa s. 473-474)

Unelma kansallisesta kommuunista

Stansfield Smithin mielestä osuustoiminnan edistäminen Venezuelassa voisi olla myös PSUV:n tehtävä tänään. Kuitenkaan 21. vuosisadan sosialismia "Kommuunit tai ei mitään" ei voida rakentaa Marxin, Luxemburgin ja Leninin viitoittamalla tavalla, ennenkuin Venezuelan valtiollinen valta on työläisten ja talonpoikien käsissä, ennenkuin sen maa-ala on otettu yhteiskunnan haltuun ja tehtaats kansallistettu. Huolimatta tästä kansallisen kommuunin rakentaminen on pääunelma.

Venezuelassa toimii nykyisin 46 566 rekisteröityä yhteisöneuvostoa. Maassa toimi lisäksi yhteisöneuvostojen yhteistyöelinä 1 620 virallistettua alueellista kommuunia. Niiden jäsenet valitaan paikallisista yhteisöneuvostoista. Niiden toimialueeseen kuuluvat laajempien projektien rahoitus ja niistä vastaaminen. Ne voivat esittää ehdokkaita osavaltion hallintoon, sosiaalisiin ohjelmiin ja liittovaltion virastoihin. Kommuunit perustettiin presidentti Maduron toimesta. Niiden pitäisi kattaa v. 2019 jo 68 % maan väestöstä. Ne ovat bolivaarisen sosialismin peruspilareita etenkin maaseudulla. Tavoitteena on vuorovaikutukseen perustuvan yhteistyön saavuttaminen kommuunien puheenjohtajien ja paikallishallinnon, valtion ja kansallisen hallituksen kanssa. (ML)

Matti Laitinen

Lähde: Venezuelanalysis.com: Artikkelel perustuu Latinalaisen Amerikan solidaarisuusaktivisti Stansfield Smithin (Chicagon ALBA-solidaarisuuskomitea) 24.7.2018 julkaisemaan artikkeliin, jossa hän kritisoi Marta Harneckerin artikkelia "After the Elections: What Is to Be Done? and Marx, Luxemburg, and Lenin on the Role of Cooperatives".

Luokkataistelu heijastuu voimakkaana Venezuelan arjessa

Venäjän viranomaisten taistelu omasta legitimitetistään

Venäjän valtaapitävät ovat viime viikkoina menestyksekkäästi jatkaneet jo kesäkuussa "eläkeuudistuksen" aloittamisesta alkaneita toimiaan itsensä huonoon huutoon saattamiseksi. Aluksi he saivat voimakkaan tuen "uudistukselle" herra Putinin puheessa tai kuten hallitus sitä kainosti kutsuu "eläkemuutokselle." (uudistus sanasta on tullut Venäjällä kirosana kaiken sen jälkeen, miten meillä on tuolla sanalla kutsuttu kansanvastaista politiikkaa jo vuosien ajan). Oikeastaan kukaan ei epäile sitä, että "muutosten" takana ei ole niiden nimellinen aloitteentekijä pääministeri Medvedev vaan itse Putin. Mutta on eri asia arvella ja toinen asia tietää varmasti.

Valitettavasti herra Putin ei sosiologi- en varoituksista huolimatta innostunut kansanäänestyksen järjestämisestä hänen alaistensa ja valmistelusta "eläkemuutoksista", vaan päätti viedä läpi oman tahtonsa. Hän puhui kansalle, ilmeisesti uskoen olevansa "kansan johtaja", jota kaikki maanmiehet tukevat. Koska olen jo kirjoittanut koko artikkelin eläkeuudistuksesta, en käsittele herra Putinin argumentteja, jotka itse asiassa on jo kumottu. Eläkeläisille tarjotut vähäiset lievennykset (esimerkiksi naiset eivät jäisi eläkkeelle 63 vuoden iässä, kuten alun perin oli esitetty vaan 60 vuoden iässä) eivät paljoa auttaneet. Kuten jo ennustimme, se ei rauhoittanut pelkoja, vaan johti Putinin oman kannatuksen laskuun. Virallisten sosiologien tietojen mukaan Putinin puheen jälkeen kolmasosa vastaajista suhtautuu häneen kielteisemmin.

Kaksintaistelut myös Venäjällä ovat kiellettyjä

Mutta tämä ei ilmeisesti ollut tarpeeksi ja syys-lokakuussa viranomaiset ampuivat itseään jalkaan useita kertoja. Niinpä kaksi viikkoa Putinin puheen jälkeen Venäjän kansalliskaartin (jonka päätehtävä-

Sergei Skvortsov

nä on "suuren mellakoiden" eli toisin sanoen kansalaisten protestien tukahduttaminen) komentaja herra Zolotov uhkasi väkivallalla blogisti ja oppositiopoliitikko Alexei Navalnyia haastaen tämän kaksintaisteluun ja uhkasi tehdä tästä "mehukasta jauhelihaa". Taustalla oli Navalnyin elokuun lopussa julkaisema, kansalliskaartille osoittama video, jolla hän puuttui kansalliskaartiin kytkeytyvään korruptioon. Lisämausteen juttuun toi se, että Navalny oli tuolloin vangittuna, joten hän ei voinut vastata. Presidentti Putin kannatti lehdistösihteerinsä kautta kansalliskaartin komentajaa sanoen, että on olemassa sellaisia tilanteita, joissa on mahdotonta tehdä muuta.

Itse asiassa kaksintaistelut kiellettiin Venäjällä 200 vuotta sitten. Nykyaikana ne näyttävät yksinkertaisesti absurdeilta, puhumatkaan siitä, että herra Zolotov työskenteli itse monia vuosia kaartissa

Kuva: Asko Julkunen

Pietarin viranomaiset olivat kieltäneet mielenosoituksen järjestämisen Suomen aseman vieressä sijaitsevalle Leninin aukiolla. Lupa mielenosoitukselle oli myönnetty laitakaupungilla sijaitsevaan Udalnyin puistoon. Sateesta ja kokoontumispaikan etästä sijainnista huolimatta mielenosoitus keräsi paikalle noin 500 osanottajaa. Venäjän Federaation kommunistisen puolueen järjestämässä mielenosoituksessa puhuivat VKFP:n, Vasemmistorintaman, sosialidemokraattisen Oikeudenmukainen Venäjä -puolueen, Venäjän kommunistisen työväenpuolueen, Kirovin tehtaan ammattiosaston, komsomolin ja opiskelijoiden edustajat sekä muita kansalaisaktiiveja. Pietarin mielenosoituksen lisäksi mielenosoituksia järjestettiin 22.9. yli 80 muussa Venäjän kaupungissa. Mielenosoitukset ovat jatkuneet tämän jälkeen viikottain eri puolilla Venäjää. (KÄ/Asko Julkunen)

SYNNINPÄÄSTÖÄ?

Aina kun Hesari kirjoittaa Venäjästä sävy on kielteinen. Hesarin jutuissa Venäjällä ei ole koskaan mitään myönteistä. Sen sijaan länsimaista, riippumatta jutun sisällöstä, sävy on aina vähintään neutraali, ellei positiivinen, sillä lännen kurjuus ja rosvot, ovat meidän kurjuutta ja rosvoja.

Olen useamman kerran ihmetellyt sitä, miksi Hesari julkaisee Natsi-Saksan tämän tuosta jutun tynkää ja kuvia. Niissä ei ole koskaan Natsi-Saksan julmuuden kauhistelua ja sen aloittaman toisen maailmansodan keskitysleirien kauhuja eikä paljon muutakaan itse sodasta, jonka tavoitteena oli hävittää ali-

miset - juutalaiset ja slaavit. **Sunnuntai (30.9) vaikuttaa jonkinlaiselta huipentumalta.** Uutissivun laatikossa oli viite ruotsalaisen natsin von Rosenin kahden sivun, koko aikeaman juttuun. Jutun koristeena oli valtava yhteiskuva kahdesta siviiliasuisesta ystäväydestä Natsi-Saksan korkeasta johtajasta Herman Göringistä ja ruotsa-

ja hän on fyysisiltä taidoiltaan selvästi ylivoimainen herra Navalnyhin verrattuna. Hän ei kaksintaistele vaan lyö.

"Kenraali hävisi kaksintaistelun"

On täysin käsittämätöntä, miksi nykyisen järjestyksen tärkein vartija otti niin oudon askeleen. Joka tapauksessa hänelle itselleen eikä hallitukselle ollut siitä kokonaisuudessaan mitään hyötyä, ainoastaan vahinkoa. Navalnyi itse ei ole kovin vakuuttava, eikä hän melko liberaalein näkemyksin nauti suurta suosiota venäläisten keskuudessa, mutta yleisö ei täällä ole selvästikään Zolotovin puolella. On jotenkin ristiriitaista, kun korkean tason virkamies - jota voidaan sanoa lain palvelijaksi - joutuu oikeuden sijaan uhkaamaan oppositiopoliitikkoo fyysisellä väkivallalla ja hänen käsissään olevat asiakirjat syyttävät korruptiosta ei vain häntä itseään vaan myös hänen omaa virastoaan. Kun Navalny vapautui vankeudesta, hän tarjosi Zolotoville kaksintaistelua televisiossa julkisen keskustelun muodossa, mutta komentaja kieltäytyi keskustelemasta, mikä edelleen laski hänen henkilökohtaista ja hallituksen kannatusta. Kuten tiedotusvälineissä on kirjoitettu, "kenraali on jo hävinnyt kaksintaistelun."

Hallinnolliset keinot eivät enää tehonneet

Mutta viranomaisten suurin virhe tapahtui 9. syyskuuta pidettyjen paikallisvaalien yhteydessä osissa Venäjän alueita. Kuten aiemminkin heillä oli käytössään kaikki tavanomaiset hallintomenetelmät, erityisesti voimakkaiden oppositio-ehdokkaiden poistaminen listoilta, äänestäjien lahjominen ja tulosten suora väärentäminen.

Tällä kertaa hallinnolliset menetelmät eivät kuitenkaan toimineet kaikkialla. Väestön elintason yleisellä heikkenemisellä ja ennen vaaleja aloitetulla "eläkeuudistuksella" oli oma vaikutuksensa. Ensimmäisen kerran Putinin Venäjällä neljällä alueella kahdestakymmenestä kahdesta, joilla pormestarinvaalit pidettiin, jouduttiin toiselle kierrokselle ja kymmenellä alueella, kaupungeissa ja piireissä Yhtynyt Venäjä syrjäytettiin vallasta. Useilla alueilla vähän tunnetut ehdokkaat voittivat tai olivat lähellä voittoa. Esimerkiksi Siperian Hakasiassa, 30-vuotias Venäjän federaation kommunistisen puolueen ehdokas sai melkein puolet äänistä ja Jakutskissa pormestariksi tuli melko tuntematon nainen.

laisesta natsista Eric von Rosenista. **Lisäksi kerrottiin,** että Göring, von Rosen ja Mannerheim olivat ystävykset, jotka kävivät yhdessä hirvimetsällä. Natsien julmuuksista ei ollut sanaakaan.

Natsien hirveyksien vähentelemiseksi jutussa oli mukana Suomen Ilmavoimien hakaristilippu. Ilmavoimien tunnuksena hakaristi poistettiin 1948, mutta ilmavoimien lippuun se palautettiin 1958.

Vielä saman lehden lopussa oli viatonta juttua Natsi-Saksan SS:n ja Gestapon päälliköistä Heinrich Himmleristä ja hänen lääkäristään kirjoitetusta kirjasta. Sannallakaan, vaikka jutussa keskitysleiri sana olikin, ei kerrottu Himmlerin

Massiivinen laittomuus on mahdollista

Mutta tämä ei ollut kaikkein tärkeintä. Tärkeintä oli, että vaalipetoskoneisto alkoi horjua. Yleinen tyytymättömyys alkoi levitä vaalilautakuntien jäsenten keskuuteen. Sen seurauksena siellä, missä tämä tyytymättömyys oli saavuttanut tietyn kriittisen pisteen, vaalitulosten laajamittainen väärentäminen oli yksinkertaisesti mahdotonta.

Periaatteessa opposition menestys ei ollut viranomaisille mikään kauhistus. Vai tuntuuko siltä, kun Venäjän federaation kommunistisen puolueen tai Zhirinovskin puolueen edustajat tulivat neljän venäläisen alueen johtajiksi maan kahdeksastakymmenestä alueesta?

Ennen toista Primorjen alueen äänestyskierrosta, johon osallistuivat Venäjän federaation kommunistisen puolueen ja Yhtynyt Venäjä puolueen ehdokkaat, Putin päätti henkilökohtaisesti tukea ehdokastaan vakuuttamalla hänelle julkisesti, että kaikki tulee menemään hyvin. Ymmärsivätkö paikallisviranomaiset hänen sanansa luvaksi harjoittaa vaalivilppiä.

Ulkomailla jotkut eivät usko tällaisen massiivisen laittomuuden olevan mahdollista. Todellakin, sitä on vaikea uskoa, varsinkin kun vehkeilijät vielä harvoin jäävät kiinni teoistaan. Tässä, olkaa hyvä Venäjän keskusvaalilautakunnan virallisen sivuston tietoja. (katso kuva) Se, että äänten laskun aikana kaikki äänet tulevat viralliselle ehdokkaalle ja oppositio ehdokkaalle annettujen äänten määrä joka laskee, ei vaadi minkäänlaista erityiskomentointia.

Viranomaisten hermostuneisuus kasvaa

Puhkesi suuri skandaali. Jopa Venäjän federaation kommunistinen puolue oli suuttunut tällaisesta valan anastuksesta. Alkoivat protestit ja suuttuneet kansalaiset valtasivat lyhyeksi ajaksi aluehallinnon.

ПОВТОРНОЕ ГОЛОСОВАНИЕ НА ДОСРОЧНЫХ ВЫБОРАХ Губернатора Приморского края			
Предварительные итоги голосования			
Протоколов УИК	Число голосов	%	
Кандидат			
Ищенко Андрей Сергеевич	245 095	49,91	
Тарасенко Андрей Владимирович	233 801	47,61	
Протоколов УИК: 98,77%			
ПОВТОРНОЕ ГОЛОСОВАНИЕ НА ДОСРОЧНЫХ ВЫБОРАХ Губернатора Приморского края			
Предварительные итоги голосования			
Протоколов УИК	Число голосов	%	
Кандидат			
Ищенко Андрей Сергеевич	245 090	48,56	
Тарасенко Андрей Владимирович	247 396	49,02	
Протоколов УИК: 99,03%			

Sosiaalisessa mediassa näytetyt kuvat Primorskan alueen vaalituloksista. Kun äänistä oli laskettu 98,77 %, kommunistien ehdokkaan äänimäärä oli 245095 (49,91 %) ja yhdistynyt Venäjä puolueen äänimäärä 233801 (47,61 %). Vähän myöhemmin, kun äänistä oli laskettu 99,03 %, ilmoitettiin kommunistien ehdokkaan äänimääräksi 245090 (48,56 %) ja "virallisen puolueen" ehdokkaan äänimääräksi 247396 (49,02%). Tässä välissä kaikki lasketut äänet olisivat tulleet Yhdistyneen Venäjän puolueen ehdokkaalle ja kommunistien ehdokkaan äänimäärä olisi hieman laskenut. Tämähän ei ole mahdollista.

Tällaiset tulokset, joista ei internetin aikakaudella voi vaieta, uhkaavat heikentää vaalien laillisuutta koko maassa.

Tämän seurauksena viranomaiset pakotettiin ensimmäistä kertaa Putinin Venäjän historiasa peruuttamaan vaalitulokset. Sällyttääkseen kasvonsa keskusvaalilautakunnan puheenjohtaja syytti molempia ehdokkaita loukkauksista, ikään kuin nykyisen Venäjän oppositiolla olisi siihen edes jonkinlaisia mahdollisuuksia!

Sellaisen pysyvän yhteiskunnallis-taloudellisen kriisin vallitessa, joka - kuten näemme - kehittyi joskus poliittiseksi kriisiksi, valtaapitävät menettävät arvovaltansa väestön silmissä. Hallituksen täysin kontrolloiman Yleisvenäläisen julkisen mielipiteen tutkimuskeskuksen tietojen mukaan Putinin kannatusluvut ovat nyt 36,8 prosenttia ja ne ovat laskeneet yli 20 prosenttia tammikuusta lähtien. Kun lähes kaksikymmentä vuotta kestänyt pystysuuntainen -vertikaalinen valta on kytkeytynyt yhteen henkilöön, se alkaa vaikuttaa järjestelmän vakauteen.

Joten ei ole yllättävää, että Venäjän viranomaiset ovat hermostuneita ja tekevät yhä enemmän virheitä, joista muutamia olen juuri kuvannut. Pelkään, että asiat vain pahenevat tulevaisuudessa, sillä ilman nykyisen tuhoisan politiikan muutosta ei ole nähtävissä ulospääsyä umpikujasta.

**Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pääsihteeri) sihteeri
21.10.2018**

johtaman SS:n ja Gestapon rajatommista julmuuksista. Sen sijaan juttu oli koristettu Himmlerin komealla asepukeisella rintakuvalla.

Sunnuntaina (14.10) oli koko sivun juttu kuva Hitleristä. Jutussa kerrotaan, että Hitler on ilmiö "varsinkin Yhdysvalloissa ja Britanniassa kiinnostus on todella suurta. Toki niin on myös Saksassa, aina."

Torstaina (18.10) Hesarissa oli koko sivun juttu, joka on koristettu kuvalla, jossa poseeraavat suomalaiset Saksan asepukeiset miehet. Jutussa kerrotaan Andre Swanströmin selvityksestä Hakaristin ritarit, Suomalaiset SS-miehet, politiikka, uskonto ja sotarikokset. Kirja romuttaa mantran, että suomalaiset SS-

miehet eivät olleet mitenkään osallisia SS:n julmuuksiin. Tässä lehdessä kaupattiin myös ilmavoi- mien hakaristillä koristettua kahvimukia!

Kun Hesari kirjoittaa Venäjästä, jutut on kirjoitettu irvishampain. Sitä näissä neljän sivun jutuissa ei ollut aistittavissa. Hesari on aika ajoin julkaissut Natsi-Saksaa koskevia juttuja, ne ovat säilytään vähintään neutraaleja, joten voi vain ihmetellä miksi? Kertooko moinen kiinnostus natsien jonkinlaisesta synninpäästöstä? Vai onko kysymys jostain pahemmasta?

Kai Kontturi

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Demokratian rajat ja reunaehdot

Demokratian väitetään olevan paras koetuista hallintojärjestelmistä. Olemme kuitenkin saaneet havaita, että aina joku määrittää sen rajat (ketkä saavat osallistua) ja reunaehdot (miten ja mitä tietoa jaetaan ja kenen rahoilla). Nämä demokratian edellytykset ovat ajan myötä muuttuneet eli äänioikeus, vaalirahoitus tai ketä ja keiden on lupa ”lobata”. Informaation runsaus on tehnyt ”vaalikaaran”, äänestäjät epävarmemmiksi, äänestysprosentit ovat laskeneet tiedon lisääntyessä.

Ongelmaksi aikanamme on koettu ulkovaltojen vaikuttaminen kansallisiin vaaleihin. Tätä on tapahtunut kautta aikojen tiedostettuna tai tiedostamatta. Ulkoa on rahoitettu sisar- tai veljespuolueiden vaaleja. Tiedostamattomia toimia ovat esimerkiksi vapauden symbolit, Cola-pullot tai ”Malboromiehät”, pohjoismainen hyvinvointi aikanaan tai so-tilaallinen voima. Nämä ovat asioita, joihin halutaan samaistua, tehdä ne osaksi itseä, minää.

Demokratian välttämättömyyksiin asettuu tieto ja sen hallinta, tiedon levityksen hallinta tai sen tuhoaminen, kirjojen polttaminen, sähköisen tiedon tuhoaminen tai kriminalisoimalla ”valheellinen”

tieto. ”Demokraattisen” vallan käytäjillä on tähän edellytykset, mutta omistamiselle on ”demokraattisesti” luotu myös valta manipuloida tieto ja sen levittäjät mieleisikseen vuorovaikutuksessa hallinnollisen valan kanssa.

Lobbaus, joka on suoraa vaikuttamista päättäjiin, on kasvanut instituutioksi, jota säädel-ään heikosti. Tämä tarkoittaa sitä, että päättäjille jaetaan ”sisäpiirin tieto”, helpottamaan heidän käsit-tyksensä muotoutumista. Tämän ”helpotuksen” voi syystä kyseen-alaistaa, palveleehan se omistavan, kykenevän luokan etua ja päättäjien laiskuutta tiedonhankinnassa, se ra-jaa toisenlaisen tiedon informaation ulkopuolelle. ”Politiikka on kriisissä” ja jos politiikka on kriisissä, niin de-mokratia, itse järjestelmä on silloin suuremmassa kriisissä.

”Demokratialla” ja sen ihan-teilla ei mene hyvin, kun puolet kansalaisista vetäytyy demokratian pakolaisiksi, jättää äänestämättä, ”punaisen viivan” voima on hiipu-nut tiedon määrän ja sen hallinnan myötä. On helpompi vetäytyä esi-

merkiksi uskonnon tai pelien maail-maan, jos järjestelmä tuottaa edes jonkinlaiset elämän edellytykset. Tahdoton poliittinen- ja taloudelli-nen eliitti ei halua muuttaa de-mokratian ja vapauden tilaa, joka kasvattaa taloudellista eriarvoisuut-ta niin kansallisesti kuin kansojen välisestikin.

Demokratian menestyksen, -hyväksyttävyyden aikoja ovat olleet tulo- ja varallisuuserojen ka-vetumisen ajat. Tähän tilaan on py-ritty ja päästy verotuksella ja tulojen uudelleen jaolla, kansallisten etujen etusijalle asettamisella, protektio-nismilla, kehitysyhteistyön määrära-hoja kasvattamalla, monikansallisen yritysten suitsimisella kansal-lisiksi yksiköiksi. Tämä on tarkoit-tanut poliittisen-, demokraattisen kentän laajentumista, taloudellisten toimijoiden hallitsemista ja siitä on seurannut kansalaisyhteiskunnan kasvu, äänestysaktiivisuuden nou-su. Tiedon hallinnan ja levittämisen demokratialle asettama ongelma kevenee taloudellisen tasa-arvois-tumisen myötä, kansainvälisestikin.

Hannu Ikonen
Lieksa (sd)

Länsimainen arvomaailma

Käytin yhden hellepäivän edellä mainitun sanahirviön sisäistämi-seen. Ei se oikein hyvin onnistu-nut. Kysymyksiä jäi ilmaan enem-män kuin tuli vastauksia. Ensinnä, mitkä valtiot väittävät kuulu-vansa tuohon arvomaailmaan?

Todella outo ja sekalainen yhteisö. Vielä oudommat ovat yhteisön toi-mintatavat. Aseet, ohjukset, hävittä-jäkoneet sekä salamurhat ovat työ-kaluja, joilla länsimaista arvomaail-maa kaupataan maailmalle. Yhteis-ön moraalikäsitykset ovat kummal-lisia. Naapurimaan alueita voidaan valloittaa, jos se tehdään tämän ar-vomaailman nimissä.

Vuosien saatossa maailman poliisina itseään pitävä Yhdysval-lat on ryöstänyt isot alueet Meksi-kolta. Turkki on vallannut Kyproksen pohjoisosan. Israel on vallan-nut Itä-Jerusalem, Länsirannan ja Golanin kukkulat. Tässä muutamia

maita. Milloin alkavat pakotteet ky-seisiä maita kohtaan? Ilmeisesti ei koskaan. Israelin suhteen ollaan menossa hyvään suuntaan. Kansa-laiset eri puolilla maailmaa ovat ryh-tyneet boikotoimaan Israelia ja sen tuotteita. Boikotti laajenee kaiken aikaa.

Lähi-Idässä pitäisi lopettaa vetoaminen vanhoihin kansanta-ruihin. Ei minkään nimen jumala ole koskaan luvannut kenellekään mitään. Länsimaisen arvomaail-man pakotepolitiikka ei ole missään onnistunut. Sosialistista Kuubaa on saarrettu ja boikotoitu jo 60 vuotta. Lisäksi Yhdysvaltain CIA yritti yli 600 kertaa murhata Kuuban johtajan Fi-del Castron. Mahtoi ns. ketutus olla vahvaa, kun Fidel kuoli vanhuuteen.

Tämän perusteella Trump on aivan oikea presidentti jenkei-le, hullu maa tarvitsee myös hul-

lun presidentin. Epäonnistuneet ovat myös Pohjois-Korean pakot-teet. Maa pystyy edelleen hankki-maan itselleen uskottavan puolus-tuksen. Suomen uskottavaa puolus-tusta mainostetaan. Miksi Pohjois-Korealla ei saisi olla myös uskottava puolustus?

Pohjois-Korealla ei ole sota-voimia ulkomailla, mutta länsimail-la on, aina suurempia määriä. Siitä huolimatta länsimaisella arvomaail-malla ei ole muutamien vuosien kuluttua mitään sananvaltaa maail-malla. Kiina, Venäjä ja Intia päättä-vät kohta maailman asioista.

Loppukaneettina kerron kai-paavani aikaa ennen Eeuuta. Suo-mi oli itsenäinen ja puolueeton val-tio. Suomea voitiin käyttää rauhan-tekijänä, enää ei voi.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Minä ja ilmastonmuutos

Tiedättehän läskikastikkeen? Ruskean kastikkeen seassa ohuita läskin siivuja. Sitä sai joskus lap-sena syödäkseen, niin ja jouluisin kinkkua muutaman palan. Kuola valuen suupielistä kuuntelin tari-noita herrojen pöydistä, joissa li-haa sai syödä yltäkylläisesti mo-nessa eri muodossa.

Aikuisena, elintason kohentues-sa pääsin myös kunnan pihvin ma-kuun, ah, sitä ihanuutta. Mutta an-nas olla, lyhyeen loppui possulla herkuttelu. Nykyään joudun pyö-rittelemään pihvinpalaa suussani, huonoa omaatuntoa tuntien, nie-laisemaan sen aataminomena lonk-suen, sillä olenhan maapallon vihol-linen numero yksi. Ettäs kehtaat syö-dä lihaa, sinä lapsiemme tulevaisuu-den tuhoaja.

Sain vihdoin itselleni ihan 2005 mallin auton. Onnellisena köröttelin kumppaniani tapaamaan toiselle paikkakunnalle. Ilo ja onnel-lisuus eivät kestäneet kuin tovin. Pian televisiosta poliitikkojen syyt-tävät sormet osoittivat juuri minua: Sinä ryökäle ajat saastuttavalla au-tolla. Mene heti ja osta sähköauto ja maailma pelastuu. Mikäs siinä, jo tokkiisa minä uuden auton hankin, kun kerrotte keinon kädestä suuhun tuhannen euron eläkkeellä elävälle, mistä niitä pienituloisille lahjoituksi-na annettavia sähköautoja jaellaan?

Työuran loppupuolella ostaa räväytin mökkipahasen. Sellaisen puilla lämpiävän, ulkoisuus-sineen, vesi kaivosta kantaen, luk-suksena erillinen saunarakennus. Kauan ei oman kodin, uunin ja hel-

lan lämmössä nautiskelu kestänyt, autuutta tuntien kuumissa löylyissä lauteilla istuen, kun synnin kirous is-kettiin päälleni. Etkö sinä vähä-älyi-nen miesparka ymmärrä, mitä tuhoa aiheutat puita polttaessa. Hommaa nyt hyvä mies ilmalämpöpumppu ja sähkökiuas ja voit huokaista hel-po-tuksesta, pelastit juuri jäävuoren su-lamisen.

Seison rappusilla, katson taivaalle, kuultuani kaukaista jylinää. Kohta ikkunat helisevät, kissa pakenee häntä paksuna rap-pujen alle, kun hävittäjälento-koneet lentävät ristiin rastiin taloni yllä. Polttoainetta palaa taivaan tuu-liin. No, kait niillä on saasteettomat aineet, kun niistä ei puhuta, ei syyli-sistä ilmaston pilaamisesta.

Taivaalla näkyy myös mat-kustajakoneiden paksuja savu-vanoja. Varmaan jossain noista ko-neista istuu meppejä matkalla Brys-seliin, näyttävät koneen ikkunas-ta minulle, pienen töllin omistajalle keskisormea huomattessaan uunin piipusta nousevan ohuen savun. Itse ovat matkalla päiväksi hyvyyden töi-hin maapallomme puolesta.

Illalla Finnairin sinivalkoisin siivin takaisin kotiin, siihen säh-köllä lämpiävään omakotitaloon ja vihdoin nauttimaan sähkösaunan lämmöstä. Saunan jälkeen lasillinen makoisaa argentiinalaista punavii-niä, sitä rahtilaivalla tuotua. Aamul-la virkeänä television aamulähetyk-seen lyömään madonlukuja kansa-laisille holtittomuudesta ilmaston pilaantumisesta.

Hannu Tiainen, Kihniö
”Kyykystä ylös” valtuutettu

Laiha ilmastofoorumi

Olihan viisasten joukko, oli mi-nistereitä ja jopa europarlamen-tin jäsen, Heidi Hautala.

Kehuivat kuinka Euroopassa ja eri-toten Suomessa ilmastoasiat ovat kunnossa. Tosin sähköautojen suu-rempi osuus liikenteessä olisi suo-tavaa. Mutta eipä niin hyvää, ettei-kö jotain moitittavaa. Kehitysmaat-han ne saastuttavat. Kertomatta eh-kä jäi, miten suurteollisuus vie su-rutta teollisuusjätteitään Afrikkaan.

Laivan romut viedään Aasiaan pu-rettaviksi samoin kuin elektroniik-ka, missä ne sulatetaan hyvin alkeel-lisissa oloissa. Suomessa on suun-niteltu suursotaharjoitusta. Eipä se luonnolle kovin helppoa ole, kun yksi hävittäjä kuluttaa polttoainetta noin 5000 litraa tunnissa. Eivätkä ne muutkaan sotakoneet kovin luon-toystävällisiä ole puhumattakaan räjähteistä.

Pauli Eskelinen
Joensuu, 2.8.2018

Lämpeneekö ilmasto ihmisen toiminnan seurauksena?

Ei tarvita tieteellisiä todisteita, jos tarkkailee ympäristöään. Muistan vuodet 1950-luvun alkupuolel-ta. Olin enoni mukana, kun ajeti-tiin metsästä halkoja. Lunta oli he-vosen vatsaan saakka, kun aamul-la aikaisin ajoimme alkuun tal-vitien uraa. Kaadettujen koivu-jen latvuksissa hyppivät handel-la nousevan auringon valossa val-koiset riekot syömässä silmuja. Vii-meistään 70-luvulla tällaiset tal-vet Pohjanmaalla muuttuivat har-vinaisiksi ja ”mustat joulut” valtasivat alaa. Luulen, että silloisista tal-vista voimme vain haaveilla.

Kun v. 1967 siirryin Helsin-kiin, aloitin vapaa-ajan kalas-tuksen. Lähdimme usein poru-kalla talviaamuisin kalastusva-rusteet olalla patikoimaan Laut-tasaaren Ryssänkärjestä ulos merelle ohi Melkin Rönbuske-nille, Pitkäkarille ja ulommak-si ulkokarikoille. Suomenlahti oli jäässä. Pitkiin aikoihin tämä ei

FB:n sivuilla ja tiedotusvälineissä käydään keskustelua ilmaston-muutoksesta. Huomiota herättää ”koulukunta”, joka väittää ilmas-tonmuutoksen olevan satua. Lukijat lienevät huomanneet fb:ssä teesin: ”Räikeää disinformaatiota levitetään organisoidun feikkitie-teen eli korruptiolla tuotetun satutieteen avulla, jolla pörssikeinot-telijat ovat saaneet epätieteellisen, feodaalisen verotusoikeuden...” Tällaisten tietojen levittäjät edustavat itse disinformaatiota. Ei pidä kuvitella, että maailmassa kyettäisiin tuottamaan tällainen kollek-tiivinen vale, joka menisi asiantuntijoissa ilman kritiikkiä läpi. Niin selkeät ovat todisteet ilmastomuutoksesta, jonka pääasiallisena synnyttäjänä ovat kasvihuonekaasut. Todisteita löytyy vaikka Ilma-tieteen laitoksen kotisivuilta. Auringolla on vaikutuksensa, mutta se on ihmisen aiheuttamaan lämpötilan nousuun nähden häviävän pie-ni. Ison muutoksen ilmastoon voi aiheuttaa mm. valtaisa tulivuoren-purkaus, asteroiditörmäys tai totaalinen ydinsota, mutta ei aurinko.

ole enää ollut mahdollista. Silloin 1970 luvulla liikuimme hyvin pal-jon merijäällä hiihtäen ahventa et-simässä. Jääkentät olivat laajat ja ehyet. Ahventa löytyi. Joskus tuli myös kuha ja myös hauki, jota ku-kaan ei toivonut. Kun sitten kala-porukkamme sai käyttöönsä Tam-misaaren saaristosta Växäristä v. 1982 mökin, hankin uudet koivu-sukset ajatuksella, että nyt alan tehdä saaristossa pitkiä kalareissu-

ja. Tämä jäi aikomukseksi. Suksilla liikkumiseen sopivia jäitä ei sen jäl-keen ole tullut.

Kalakerhollamme oli 70-luvul-la mökki Sipoon Kaunissaaressa. Silloin näimme ulkomerellä ensi ker-ran meriveden pinnalla vihreää sini-levää. Näimme myös harmaahaika-rat, merimetsot ja kuulimme Suo-meen siirtyneistä villisioista. Tiesim-me silloin, että nämä olivat ilmasto-muutoksen airueita. Kaikki eivät si-

ihen uskoneet. Äsken Eestin vierai-lullani kuulin uuden tiedon, että kattohaikarat tulivat sinne vasta 1980-luvulla.

Vuonna 2002 saimme käyt-töömmö mökin Kemiönsaa-ressa. Alkuun oli joitain vuosia, että jäätä muodostui sisäsaaristonkin ulkopuolelle joksikin aikaa. Tänään 10 vuoden ajanjaksolla ovat jää-tyneet vain sisälahdet, mutta niidenkään karikoille ei enää kykene turvallisesti kulkemaan. Jäät muo-dostuvat vasta tammikuun lopul-la ja sulavat jo ennen huhtikuun al-kua. Samalla ajanjaksolla on selkeästi nähtävissä, että Lounais-Suomeen on kesäkaudella muodostunut kui-va kausi. Asukkailla on kesäisin sama toive, ”kun vaan saataisiin sadetta”.

Hyvin voivat ja levittäytyvät punkit. Kävin erään toverin kansa SKP:n fb-ryhmässä keskuste-lun siitä, onko punkkien levinnei-syysalueen laajentuminen Lapin ra-joille saakka seurausta ilmastomuu-

toksesta. Hän katsoi punkkien levinneisyysalueen laajentu-misen syyksi niiden isäntäeläin-ten, hirvien ja kauriiden lisään-tymisen ihmisten ruokinnan seurauksena. Tosiasiaassa kauriit-kaan eivät aiemmin menestyneet maassamme tehokkaasta hoi-dosta huolimatta. Nyt menestyvät kauriit, villisiaat ym. Oikeasti kaik-ki nisäkkäät ovat punkkien isän-täeläimiä. Punkkien levinneisyys-alueen laajeneminen on seuraus-ta ilmaston lämpenemisestä, jon-ka turvin ne selviävät talven yli.

Vuosikaudet ilmaston läm-penemisen seurauksista puhut-tiin pahana tulevaisuuden ske-naariona. Nyt kuin varkain alettiin puhua muutosten olevan ympäril-lämme. Ilmaston muutos on yh-teiskuntakehityksen tuote samal-la tavalla kuin talouspulat tai työt-tömyys. Se voidaan torjua vain yh-teiskunnallisen taistelun kautta.

Heikki Männikkö

Tukea Kansanäänelle

Paavo Junttila 100 e, Heikki Männikkö 34 e, Esko Rintala 70 e, Reino Welling 55 e, Vanha Seppä 9 e, Hannu Kautto 40 e, Tarja Männikkö 34 e, Espoon leipäpappi 7 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Jaakko Ahvola 30 e, Kai Kontturi 50 e, Eira Kärki 20 e, Asko Julkunen 75 e ja Jartsev 4 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2018/640 5.7.2018

Työkansan yhteistyöllä irti uusliberalismista! Tavoitteet ja menetelmät.

Neuvottelukokous kokoontuu

Lauantaina 3.11.2018 klo 12.00-17.00. Helsingissä Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67; Keskustasta Hämeentien bussit ja raitiot, Hauhonpuiston pysäkki

Alkuvuodesta saakka käydyn keskustelun tuloksena välttämättömän vastavoiman rakentamiseksi uusliberalismille olemme kutsuneet koolle valtakunnallisen neuvottelukokouksen. Tavoitteena on löytää keinot ja menetelmät edetä asiassa sekä asettaa konkreettisia tavoitteita tulevalle toiminnalle. Seuraa "Kansanrintama-vaihtoehto uusliberalismille" fb-keskusteluvuostoa sekä fb:n tapahtumailmoituksia. Osallistu keskusteluun.

Keskustelun alustavat puheenvuorot:

Jari Heinonen:

Kansanrintaman eurooppalaiset liikkeet

Hannu Tiainen:

Kyykystä ylös valtuustoon; Kihniön kokemukset.

Heikki Männikkö:

Kansanrintama työväenliikkeen kokemuksessa

Tervetuloa, Järj. Koollekutsujat, Valmistelevala työryhmä ja DSL:n opintokeskus

Työkansan yhteistyöllä irti uusliberalismista Tervetuloa valtakunnallisen neuvottelukokouksen

Olemme alkuvuodesta lähtien käyneet tiivistä keskustelua välttämättömyydestä luoda maahamme laaja demokraattinen kansanliike, joka ottaa tavoitteekseen vaihtoehdon rakentamisen nykyiselle uusliberalismille. Tähän olemme päätyneet siksi, että monet työväenliikkeen suuret saavutukset, kuten yhteiskunnan voimin rakennettu sosiaali- ja perusturva ja siihen liittyvät julkiset palvelut ja keskeinen infrastruktuuri sekä maamme sodanjälkeinen rauhanpolitiikka ovat vakavasti uhattuina.

Maassamme toimii useita poliittisia ja yhteiskunnallisia liikkeitä, jotka tekevät arvokasta työtä, mutta eivät tavoittele nykyisen uusliberalismin kokonaisvaltaista muutosta. Suomessa tarvitaan kansalaisliike, joka tekee pitkäjänteistä työtä todellisen yhteiskunnallisen muutoksen ja rauhanomaisen ulkopoliittikan puolesta.

Käydyn keskustelun tueksi olemme luoneet "Kansanrintama-vaihtoehto uusliberalismille" FB-keskusteluryhmän. Siellä olemme käyneet asian ympärillä arvokasta keskustelua. Jo alkukesällä käymämme mielipiteiden vaihdon tuloksena otimme tavoitteeksemme järjestää myöhäissyksyllä valtakunnallinen neuvottelu, jossa pohdimme keinoja, muotoja ja tavoitteita, joilla viemme asiaa eteenpäin.

Tähän neuvotteluun me allekirjoittaneet kutsumme sinut lauantaina 3.11.2018.

Allekirjoittajat:

Markku Huhtala
Markku Nieminen
Juhani Tanski
Kai Kontturi
Leena Huhtala
Hannu Huhtala
Mirjam Virkki
Hannu Tiainen
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Tommi Lievemaa
Jari Heinonen
Taavi Lintunen
Arto Lohi
Risto Koivula
Kalevi Wahrman

Maj-Britt ("Pipsa") Valo
Juhani Valo
Pavel Tammi
Casimir Spring
Marjaliisa Siira
Juhani Brander
Juha Kieksi
Hannu Kautto
Reine Lindeman
Ville Rahikainen
Seppo Aaltonen
Matti Aalto
Juha Kovanen
Janne Rahikainen
Jari Halonen

Onko EU uhattuna?

Metrossa 3.10.2018 A. Stubbii-do esitti näkemyksen, jonka mukaan EU:n arvot ovat uhattuna.

On totta, että tällä hetkellä EU:ta uhkaa EU:n komission puheenjohtaja ehdokkuudella veijari, jo-

ka on kykeneväinen sekoittamaan 90 prosenttia ja 10 prosenttia toisiinsa.

Sen sijaan uhkaako kyseinen herra myös EU:n arvoja onkin sitten toinen juttu...

Houston we got a problem

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu jälleen syyskaudella 2018

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsentelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta ja sen sovellutuksia sunnuntai-iltaisina Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Kokoonnumme loppuvuoden kuluessa sunnuntaisin seuraavasti: 28.10, 18.11 ja 9.12.

Syyskauden kolmannessa opintoillalla 18.11.2018 käsittelemme edelleen aiheita "Molotov-Ribbentrop-sopimus", sen synty ja merkitys. Aiheesta alustaa Heikki Männikkö. Tämän aiheen aineistona käytämme Kansan äänessä numeroissa 4-6/2017 ja 1-5/2018 aiheesta julkaistua artikkelisarjaa. Aineisto löytyy myös KL:n etusivulta opintokerhoilmoituksesta avautuvan linkin kautta. (KL:n osoite: www.kommunistienliitto.com).

Syyskauden viimeisessä (4.) 9.12.2018 luentotilaisuudessa jatkamme aiheella: "Eestin historia ja politiikka, Neuvosto-Eestin aika sekä Eestin uusliberalismin aika". Aiheesta alustaa Juha Kieksi. Aiheeseen liittyvät aineistot ja tiedot löydät Kommunistien Liiton etusivulta opintokerhoilmoituksesta avautuvan linkin kautta (mm. 22.4.-18 Juhani luento "Eestin työväenluokan historia vuoteen 1920"). Luentoillan yhteydessä esittelemme aiheeseen liittyvää kirjallisuutta.

Kommunistien Liitto ja DSL

Kommunistien hallituksien laajennettu kokous

Tarja ja Heikki Männikön luona os. Vellamonkatu 6-8 A 1, Helsinki keskiviikkona 31.10.2018 klo 17.00. Käsitellään loppu- ja alkuvuoden toimintaa ja mm. seuraavia asioita: Arvioidaan 3.11.2018 pidetyn valtakunnallisen neuvottelukokouksen järjestöllemme edellyttämistä tehtäviä, suunnitellaan seuraavan Kansan äänen (6/18) sisältöä, tulevia vuoden 2019 vaaleja sekä lähi-kuukausien tapahtumia ja DSL opintotoimintaa.

Tervetuloa kaikki jäsenet ja ystävät

Kansanrintamaa rakentamaan, kaksi osoitetta

Nyt some:ssa käydään keskustelua välttämättömyydestä rakentaa maahamme demokraattinen kansanrintama luomaan poliittinen vaihtoehto uusliberalistiselle komennolle. Työn suunnittelemiseksi ja vauhdittamiseksi olemme luoneet "Kansanrintama-vaihtoehto uusliberalismille"-FB-keskusteluryhmän. Liittykää ryhmään ja osallistukaa keskusteluun. Osoite on: <https://www.facebook.com/groups/1852463221717297/> Lauantaina 3.11.2018 tapahtuu. Silloin asiaa pohditaan valtakunnallisen neuvottelukokouksen kokouksessa. Tapaamisesta on luotu FB-tapahtuma. Osoite on: <https://www.facebook.com/events/2051977958466135/> Käykää osoitteessa tutustumassa tietoihin ja osallistukaa keskusteluun.

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja
<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki

<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.
<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys
Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR toimii

EUvkr:n johtokunnan vuoden viimeinen kokous pidetään torstaina 29.11.2018 Hermanin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, tulevan talviajan tehtäviä, järjestöme osalta suhtautumista vuoden 2019 vaaleihin. Arvioidaan valtakunnallisen 3.11. 2018 pidetyn valtakunnallisen neuvottelukokouksen "työkansan yhteistyöllä irti uusliberalismista, tavoitteet ja menetelmät" meille asettamia tehtäviä.

Lisäksi käsitellään vuoden viimeisen jäsen- ja toimintakirjeen sisältöä

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa valmistelomme lehden seuraavaa numeroa (6/18). Suunnittelemme myös vuoden 2019 ilmestymisen aikataulun ja uuden vuoden tervehdysten keräyskampanjaa.

SFT toimii

Sodan- ja Fasismien vastainen Työ ry:n ja DSL:n opintokeskuksen opintotilaisuus kokoontuu maanantaina 19.11. 2018 ja maanantaina 17.12.2018 klo 17.00 KTP:n toimistossa Tikkurilassa os. Tikkuraitti 11 A 3. krs.

Käsitellään Suomen vanhan työväenpuolueen historiaa, historian tapahtumia 80-100 vuotta sitten sekä vuoden 1918 tapahtumia.

Luennon sisältöä koskevat tiedustelut: Timo Kangasmaa, e-mail: [timo.kangasmaa\(at\)hotmail.com](mailto:timo.kangasmaa(at)hotmail.com)

Itsenäisyyspäivänä 6.12.2018 kokoonnutaan Valtakunnallisella Punaisten muistomerkillä Helsingin Eläintarhassa klo 11.00 missä laskeetaan kukat 100 vuotta sitten kaatuneiden Työläistaistelijoiden muistoksi.

Liput mukaan

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAikka:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Monsanton ja Bayerin fuusio puhuttaa

Jonkin aikaa oli jo puhuttu, että sak-salainen Bayer ostaisi Monsanto. Amerikkalaiset olivat aluksi niuho- ja viranomaiset vaativat Bayeril-ta erilaisia vaatimuksia. Lopulta asia johti ajatukseen yhteisestä fuusios-ta. Edelleen aikaa kulutettiin viran-omaisten taholta. Sitä ennen ehti kuitenkin tapahtua jotakin, joka luultavasti nopeutti kauppaa ja fuu-sioitumista.

Monsanton rikos ”Helvetin fuusion” taustalla?

Kanadan viranomaiset ilmoitti-vat, että he olivat löytäneet Atlan-tasta tuntemattoman vehnälajik-keen, joka oli geenimanipuloitu ja kasvimyrrkkyjä sietävä. Lajiketta ei ole koskaan hyväksytty kaupalli-seen käyttöön. Kanadan elintarvi-keviranomaiset (CFIA) päätyivät sii-hen lopputulokseen, että vehnälyö-dös oli Monsantoan jäljiltä. Myöhem-min CFIA vahvisti, että löydös oli pe-räisin sieltä ja liittyi Monsanto GM:n vehnälajikkeeseen (MON 71200), jota käytettiin kenttätutkimuksissa 1990- ja 2000-luvun alussa USA:ssa ja Kanadassa.

Välittömästi kuitenkin heräsi kysymys, kuinka lajike oli löytänyt tiensä 100 km:n päähän koalueelta. Ei tiedetä vielääkään, miten iso alue on kyseessä. Viranomaiset ilmoitti-vat välittömästi, että maassa myy-ty vilja ei sisällä geenimanipulointua vehnää. Kanada on yksi maailman suurimmista vehnäntuottajista ja sil-le on tärkeää, että vehnää ei ole ma-nipuloitu, eikä riko maan vientisään-nöksiä.

Hieman myöhemmin Bayer osti Monsanto 63 miljardilla dol-larilla. Kyseessä oli kuitenkin fuusio. Tämä ”Helvetin fuusioksi” nimetty kauppa herättää pelonsekaisia tun-teita ympäristöstä sekä sairaanhoi-dosta vastaavassa maailmassa. Bayer joutuu nyt vastaamaan Mon-santon huonosta maineesta. Bayerin pääjohtaja totesi heti, että Bayerin nimi on Bayer, eikä Monsanto ni-mi tule näkymään liiketoimissa eikä

Kesällä tapahtui paljon surullisen kuuluisan glysofaatin tuottajan, Monsanto ympärillä. Tämä Vietnamin sodasta tuttu Red Orangen kasvimyrrkyn levittäjä aiheutti valtavia ympäristötuhoja ja vakavia sairauksia niin vietnamilaisille kuin omille sotilaille. Vietnamilaiset piti löytää helpommin, kun lehviöst sademetsistä katoaisi. Veteraanit USA:ssa ja vietnamilaiset vaativat korvauksia edelleen USA:n hal-litukselta.

Nro 6/17 **Kansanääni** Sivu 3

Monsanton glyfosaatti sai lisääaikaa

Glyfosaatin vaarallisuudesta on todistettu

Glyfosaattia on käytetty jo neljän kymmenen vuotta ympäri maail-maa. Sitä käytetään torjunta ai-neena maanviljelyksessä, puutarhi-sa ja viheriäisillä. Alkua sen haital-lisuudesta ei tiedetty, mutta sen vaaroista varoitettiin jo 1985 eli aika pian sen hyväksymisen jälkeen. Rottako-hetta oli nähty, että aine aiheut-ti tyypäki, mutta Monsanto kiinot-teli ihmisiä sen katoa koulusta ja ai-temmin. Vuosien mittaan uudet vi-voitukset ja kumot ovat käyneet oheu-sentelija Monsanto vastan, mutta nyt on selvä, että se on ollut oikea. Se on laittanut valtavat resurssit osoi-tamaan glyfosaatin vaarattomuutta.

Pölyttäjähänteiset ovat vaarassa

Turkijat ovat saaneet väitteen sel-ville, että monet glyfosaatista ja sen seikatuksesta kuolleet ja myös ih-misiin. Alasta olihan meikään gly-fosaatista, vaikka koulutusta käy-siän kiivaasti puolesta ja vastaan. Glyfosaatti on vaarallinen veden-tille. Se tappaa kaikki kasvit, joita ei ole geenimanipuloitu. Se voi kuttaa vaaralliseksi hyönteisiin ja on kullavasti suuri syy siihen, että USA:n ja Euroopan pölyttäjähänte-ten väheneminen nopeasti.

Jo vuonna 2013 telttiin Maan yllivien Euroopan maisten toi-mesta tulkin glyfosaatin levi-misestä Eurooppaan. Tulkittiin

European Parliamenti teki jo vuonna 2016 päätöksen, että Monsanto tuottama rikkaruohomyrky glyfosaatti, joka torjunta-ainekseenä on ollut käytössä jo vuosikymmeniä, ei ole vaaraton ihmisille ja ympäristölle. Euroopassa on keuhko- ja verisuonisairauksia, jotka liittyvät glyfosaatin käyttöön. Maailman terveysjärjestön, WHO:n tutkimus, jonka mukaan glyfosaatti on ”todennäköisesti syöpää aiheuttava aine”.

Ennen päätös tuli yllättävän pian, sillä jyrkeillä oli aikaa joutua voimassa olevien päätösten, jotka olivat lähtenyt vastauksena asiasta. Vastauksen ja päätöksen nopeus oli yllättävä sen vuoksi, että maat oli-vat kovin eri mailla myynnissä. Euroopassa Suomessa, Ruotsi, Ranska, Espanja, Italia, Portugal, ja muut maat olivat voimassa. Suomessa, Ruotsi, Ranska, Espanja, Italia, Portugal, ja muut maat olivat voimassa. Suomessa, Ruotsi, Ranska, Espanja, Italia, Portugal, ja muut maat olivat voimassa.

Tuottajat ottavat parien kymmenen vuotta, kun elintarvikkeita on kym-menien vuosien ajan käyttänyt. Glyfosaatti vaikuttaa kasvien biokemiallisiin prosesseihin. Suo-messa ovat tulleet sitä maista, että aine vaikuttaa suoliston mikrobi-otiin ja bakteerit ja tappaa ma-tuhoajabakteerit. Tämän vuoksi mu-

Vuosi sitten kirjoitimme (KÄ6/17) glysofaatista. Silloin sanoimme glysofaatin kerääntyvän elimistöön ja aiheuttavan syöpää. Samaten todet-tiin pölyttäjien häviämisen olevan yhteydessä glysofaatin käyttöön. Tä-mä käsitys on nyt vahvistunut

yritysnimenä.

Monsanto todettiin syöväen aiheuttajaksi - jättisakat

Kauppa on Saksan taloudellisen historian suurin. Jättiyrityksessä tule-lee olemaan 115000 työntekijää ja liikevaihto liikkuu 45 miljardin eu-ron paikkeilla. Bayer laskee tule-vansa maailman suurimmaksi vil-jansiementen alalla ja toiseksi suu-rimmaksi kasvinsuojeluaineiden ja -myrkkujen tuottajaksi. Monsanto nimi katoaa, mutta sen tuotteet, ku-ten Roundup elävät muuttumatto-mina. Asiakkaat saavat edelleen pi-tää yhteyttä erikseen kumpaankin yritykseen,

Tuskin oli fuusio tehty, kun Monsanto sai miljoonasakat glysofaatista. Bayer joutuu maksu-mieheksi ja saa maksaa 289 miljoonaa dollaria kuolevalle miehelle.

Esa Salomaa

Hyönteiset hyvinvointimme esteenä

Tehoviljely uhkaa hyön-teisten olemassaoloa...

Rouva olet oikealla tiellä. Jotkut pohjois-amerikkalaiset tiedemie-het ovat arvioineet, kun mehiläi-set kuolevat, niin ihmisillä on sen jälkeen elinaikaa neljä vuotta. Raamatussa kerrotaan valtavista heinäsiirkkaparvista, jotka tuhosi-vat lämpimissä maissa viljasadon. Suomessa on tässä asiassa harras-tettu ennakkoivaa edunvalvontaa tulevan ilmaston lämpenemisen varalta. Viimeisen puolenvuosisa-dan aikana ovat hävinneet hepo-katit ja muut sirittäjät. Tämä on tehoviljelyn ja sen vaatiman kemial-lisen torjunnan seurausta.

Se on myös uhka linnuille

Suurnavettojen naudat eivät pääse koko parin vuoden mittaisen tuo-tantoelämänsä aikana niityille tu-lostamaan. Nämä kuivaneet tulos-tekakkarat olivat kottaraisten poi-kasten ravinnonlähteenä. Linnut kääntelivät näitä voileipäpöytiä ja kantoivat niiden alla kasvaneita lieroja poikasilleen. Loppukesällä kymmeniä tuhansia kottaraisia kä-sittäivät muuttotarvet kiertelivät maiseman yllä. Leivonen ei enää keväisin ilmassa leikkiä lyö. Kel-

Joku aika sitten eräs herkkähipiäinen rouva esitti paikallisessa laa-tulehdessä toivomusaloitteen, että hyttyset hävitettäisiin jollakin vaarattomalla myrkyllä. Vaarattomuudella hän tarkoitti, että hyön-teiset kuolevat, mutta rouvan kallisarvoiset kinkut säilyvät epä-miellyttäviltä elämyksiltä.

tasirkkujen sirkutus on vaiennut pi-hojen piiristä. Peltolinnuista pel-topyy teki ensimmäisenä tilaa ih-misten kasvulle ja hyvinvoinnille.

Mukaan tulee metsien tehoviljely

Pitkälle automatisoitujen konei-den avulla toteutettava metsän-hoito seuraa peltoviljelystä. Oravia on nykyisin enemmän kaupunkien puistoissa kuin metsissä. Metsiä vil-jellään. Suot on ojitettu. Sen muka-na ovat hävinneet suonlaidan kos-teikot, jossa kanalintujen untuvikot saivat suojaa ja hyönteisravintoa ensimmäisten elinviikkojensa aika-na. Kanalinnut alkavat olla mennei-syyttä etelästä Pohjois-Savon kor-keudelle asti.

Metsien kasvuko ratkaisee kaiken?

Suomessa hehkutetaan met-sien ennennäkemätöntä kasvua ja sen mahdollistavaa kaiken kor-vaavaa puuraaka-aineen käyttöä.

Tuomioita tulossa lisää

Amerikkalainen kouluvahtimesta-ri Dewayne Johnson tapasi ruiskut-taa keskimäärin joka toinen viik-ko Roundupilla rikkaruohot kou-lun alueella. Tästä hän sai verisyö-vän (leukemian) ja vei asian oikeu-teen. Hänen mukaansa häntä ei ol-lut informoitu glysofaatin riskeistä. Kalifornian oikeuslaitos oli asiasta samaa mieltä ja langetti tuomion. USA:ssa on odottamassa noin 5000 samanlaista tapausta. Tapansa mu-kaan Monsanto tulee valittamaan päätöksestä. Tapaus kuitenkin luul-tavasti nopeutti fuusioitumista.

EU on päättänyt, että glysofaatti poistetaan käytöstä viiden vuoden päästä. Äskettäin ilmoitti Saksan terveysministeriö, että glysofaatti poistetaan nopeammin.

Esa Salomaa

Ympäristöystävällistä uskotta-vaa maanpuolustusta

Kaikkien maanosien ministerit ovat jälleen kerran kokoontuneet il-mastokokoukseen ja todenneet, että ilmaston lämpeneminen uhkaa ihmiskunnan olemassaoloa. Ministerit tapansa mukaan huolestuivat ja tekivät päätöksen toimenpiteistä, joilla maapallon lämpötilan ko-hoaminen rajataan puoleentoista asteeseen.

Kun päätös on näin korkealla tasolla tehty, niin sen toteutuminen on teke-mistä vaille valmis. Tosin suomalaisille ja muille kiinalaisille lämpenemisen pysähtyminen tuottaa pettymyksen. Koillisväylän aukeaminen ympäri-vuotiseen purjehdukseen vaikeutuu, eikä Suomen elinkeinoelämä pääse nauttimaan Paavo Lipposen hellimästä pohjoisesta ulottuvuudesta. Käy-tännössähän se tarkoittaisi Suomen kautta tapahtuvaa pohjoisten aluei-den luonnonvarojen käyttämistä maailman rikkaimman väestönosan tar-peiisiin.

Koko maailmaa koskevien päätösten tiellä on pieni este, kapita-lismi ja sen pyhä yksityisomistus, jota on aseilla puolustettava. Kansallis-valtiot askartelevat hiilioksidien päästön vähentämiseksi vaatimalla au-tonvalmistajia siirtymään sähköautoihin. Se on soma ratkaisu, kun esi-merkiksi Saksa on päättänyt luopua ydinvoimasta ja tuottaa sähköä kivi-hiiltä polttamalla.

Asevarustelu ja ilmastomuutoksen estäminen on mah-doton yhtälö.

Mielipidemuokkauksen välineet ovat niiden hallussa, joilla on muukin omaisuus. Yleinen mielipide on porvariston luoma ja niin sanotut vasem-mistolaiset, joiden pitäisi yhteiskunnallisen asemansa vuoksi olla porva-riston vastavoima, omaksuvat saman mielipiteen. Harvat kommunistei-na itseään pitävät ihmiset jaksavat vastustaa tätä porvariston ideologis-ta herruutta.

Sen vuoksi ei ole sattumaa, että vasemmistoliiton kansanedustajat puhuvat ainoastaan USA:sta hankittavien hävittäjien hinnasta, mutta ei-vät kyseenalaista hankinnan tarvetta. Ostopaikka ei ole salaisuus, vaikka eri maiden aseita ajankuluksi vertaillaan. Suomen taivaalla ovat jyrisseet viimeisen kuudenkymmenen vuoden ajan eri maissa valmistetut hävittä-jät ja meille uskotellaan, että niiden ansiosta hyökkäyshaluinen Pohjois-Korea ja arvaamaton Venäjä ei ole hyökännyt tänne.

**Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti, 14.10.2018**

Laki on niin kuin se kirjoitetaan – vai onko?

Kaiken väärentämisen perustan on muodostanut ja näyttää muo-dostavan tänäkin päivänä vanhan kansan viisaus: laki ei ole niin kuin se on kirjoitettu, vaan niin kuin se luetaan. Tätä la-ken lukemista meillä harjoittavat kaiken maailman kirpunnylki-jät, oikeusoppineet, jotka myötäilevät poliitikoita, jotka puoles-taan tekevät, mitä Suuren Rahan omistajat toivovat, käskevät.

Vanha ennen vuotta 2000 voimassa ollut Suomen perustuslaki sanoi sel-västi, että työvoima on valtiovallan erityisessä suojelussa. Sama periaa-te on myös nykyisessä, vaikka sen sanamuotoa on hieman muutettu, sa-nottaisiinko nykyaikaistettu.

Perustuslain 18 §:n 1. ja 2. momentissa sanotaan: ”Jokaisella on oi-keus lain mukaan hankkia toimeentulonsa valitsemallaan työllä, ammatil-la tai elinkeinolla. Julkisen vallan on huolehdittava työvoiman suojelusta. – Julkisen vallan on edistettävä työllisyyttä ja pyrittävä turvaamaan jokai-selle oikeus työhön. Oikeus työllistävään koulutukseen säädetään lailla”.

Perustuslain mukaan jokaisella on siis ylipäätään oikeus työhön, mutta lisäksi jokaisella on oikeus itse valitsemaansa työhön. Tätä julki-sen vallan on edistettävä ja pyrittävä turvaamaan jokaisen oikeus valit-semaansa ammattia vastaavaan työhön. Perustuslaki asettaa työllistämi-sen ja työvoiman suojelun suhteen julkiselle vallalle suuret vaatimukset.

Toisaalta perustuslaki ei aseta työvoimalle mitään velvollisuuk-sia. Siten työttömien niin sanotut aktiivimallit sanktioineen ovat jyrkässä ristiriidassa perustuslain hengen ja kirjaimen kanssa. Ne ja yleensä kaikki toimet, jotka jollain tavoin rasittavat työttömien muutenkin raskasta ar-kea ovat lainvastaisia!

Ja edelleen. Sen sijaan, että työvoiman työttömiä kuritetaan eri tavoin, julkisen vallan on heitä suojeltava. Perustuslain 19 §:n 1. ja 2. momentissa sanotaan, että ”Jokaisella, joka ei kykene hankkimaan ihmis-arvoisen elämän edellyttämää turvaa, on oikeus välttämättömään toi-meentulon ja huolenpitoon. – Lailla taataan jokaiselle oikeus perustoi-meentulon turvaan työttömyyden, sairauden, työkyvyttömyyden ja van-huuden aikana sekä lapsen syntymän ja huoltajan menetyksen perusteel-la”. Pitenevät leipäjonot osaltaan todistavat, että julkinen valta on toimi-nut lainvastaisesti.

Perustuslain tarkoituksena on tai sillä ainakin voidaan todistaa, että Suomi on hyvinvointivaltio. Mutta jo yksin nämä kaksi pykälää ja elävä todellisuus ovat vakavassa ristiriidassa keskenään. Kukaan ei sille korvaansa lotkauta, ei edes ay-liike, jonka pitäisi olla työvoiman ensim-mäinen edunvalvoja. Hallitus tekee mitä tykkää lakia lukevien oikeusop-pineiden, noiden kirpunnylkijöiden suojeluksessa.

Kai Kontturi